

استراتژی امنیت ملی آمریکا در دوره ریاست جمهوری باراک اوباما

این گزارش ترجمه سند استراتژی امنیت ملی آمریکا با عنوان:
"The National Security Strategy of the
United States of America"
است که توسط دولت آمریکا در سال ۲۰۱۰ منتشر شده است.

به نام خدا

فهرست مطالب

۱	چکیده
۱	خطوط کلی استراتژی امنیت ملی
۹	رویکرد استراتژیک
۱۰	محیط استراتژیک: جهان آن گونه که هست
۱۲	رویکرد استراتژیک: دنیا آن گونه که ما می خواهیم
۱۲	ساختن بنیادهایمان
۱۴	پیگیری تعامل همه جانبه
۱۶	حمایت از یک نظم بین المللی پایدار و عادل
۱۹	تقویت توان ملی: کلیتی از رویکرد دولت
۲۲	پیشبرد منافعمان
۲۴	الف) امنیت
۲۶	۱. تقویت امنیت و انعطاف پذیری در داخل
	۲. ایجاد اختلال، فروپاشی و شکست القاعده و گروه های افراطی درگیر در افغانستان، پاکستان و سراسر جهان
۲۸	۳. لغو حق گسترش سلاح های بیولوژیک و هسته ای و تأمین امنیت مواد هسته ای
۳۲	۴. پیشبرد صلح، امنیت و فرصت در خاورمیانه بزرگ
۳۵	۵. سرمایه گذاری در زمینه ظرفیت شرکای توانمند و قوی
۳۸	۶. تأمین امنیت فضای سایبری
۳۹	ب) شکوفایی ملی
۴۰	۱. تقویت سرمایه انسانی و آموزش
۴۳	۲. ارتقای دانش، تکنولوژی و نوآوری
۴۴	۳. پیشبرد رشد پایدار و متوازن
۴۶	۴. تسریع توسعه پایدار
۴۹	۵. هزینه خردمندان مالیات
۵۰	ج) ارزش ها
۵۲	۱. تقویت قدرت سابق آمریکا
۵۴	۲. حمایت از دموکراسی و حقوق بشر در خارج
۵۶	۳. ارتقای شرافت انسانی با رفع نیازهای اساسی
۵۹	

۶۰	.....	د) نظم بین‌المللی مطلوب
۶۲	.....	۱. حفظ اتحادهای قوی
۶۴	.....	۲. ایجاد همکاری با مراکز نفوذ دیگر قرن ۲۱
۶۸	.....	۳. تقویت نهادها و مکانیسم‌هایی برای همکاری
۷۰	.....	۴. حفظ همکاری گسترده در زمینه چالش‌های مهم جهانی
۷۵	.....	جمع‌بندی
۷۷	.....	تحلیل و ارزیابی
۷۹	.....	منبع و مأخذ

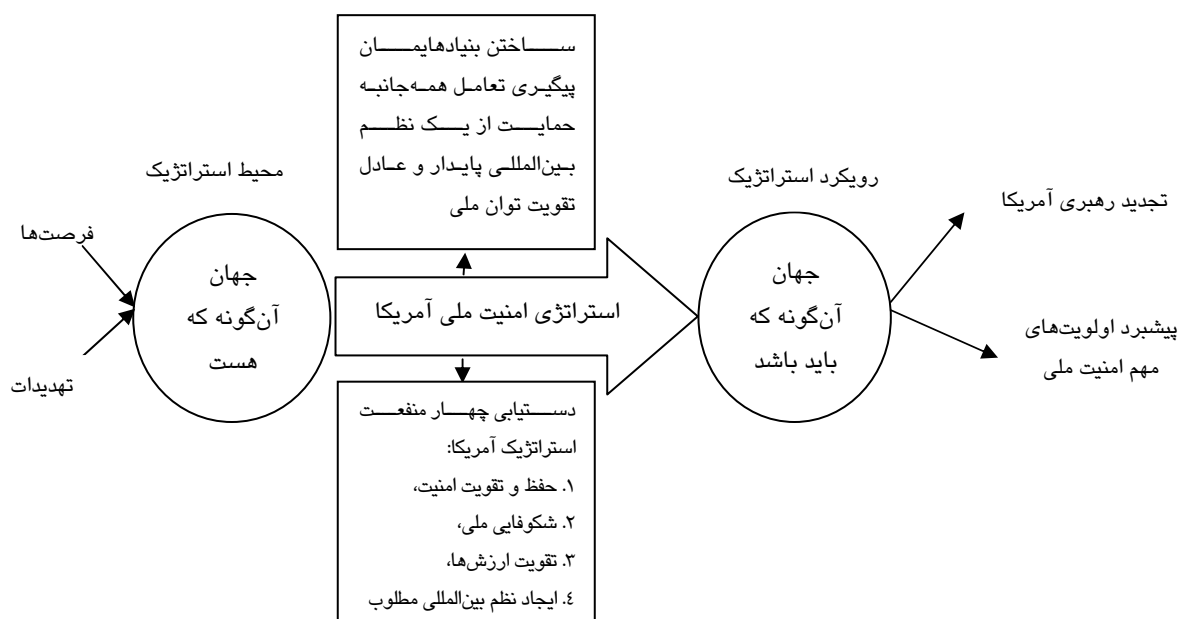
استراتژی امنیت ملی آمریکا در دوره ریاست جمهوری باراک اوباما

چکیده

بهترین روش برای شناخت مؤلفه‌های شکل‌دهنده و هدایت‌گر سیاست خارجی آمریکا در دوره باراک اوباما، مطالعه اسناد راهبردی است که در دولت وی منتشر شده است. سند استراتژیک امنیت ملی آمریکا که در سال ۲۰۱۰ منتشر شد یکی از اصلی‌ترین اسناد راهبردی ایالات متحده است که اولویت‌های راهبردی واشنگتن در مواجهه با جهان پرتلاطم و آمریکای گرفتار بحران مالی و رقابت‌های شدید سیاسی در صحنه داخلی را نشان می‌دهد. این گزارش ترجمه سند استراتژی امنیت ملی آمریکا در دوره اوباما است.

خطوط کلی استراتژی امنیت ملی

در آغاز قرن بیست و یکم، امنیت ملی ایالات متحده آمریکا با مجموعه پیچیده و گسترده‌ای از چالش‌ها روبرو است. بنابراین دقیقاً مانند قرن بیستم، اینک ما باید موجبات نفوذ و قدرت آمریکا را فراهم آورده و نظمی بین‌المللی که قادر به غلبه بر چالش‌های قرن بیست و یکم باشد پدید آوریم.

جهان آن‌گونه که هست، استراتژی‌ای برای جهانی که ما به دنبالش هستیم

ما برای موفق شدن در دستیابی به اهدافمان باید با دنیا آن‌گونه که هست روبرو شویم. دو دهه پس از پایان جنگ سرد، دنیا با امیدها و خطرات تغییرات بسیاری همراه بوده است. در این میان، دایره دمکراسی‌های صلح‌جو گسترش یافته است، شبیح جنگ هسته‌ای از بین رفته است، قدرت‌های بزرگ در آرامشند، اقتصاد جهانی رشد کرده است، تجارت سرنوشت ملت‌ها را به هم گره زده است و افراد بیشتری می‌توانند سرنوشت خودشان را رقم بزنند. با این حال، این پیشرفت‌ها با معضلات پایداری توأم بوده است. جنگ بر سر ایدئولوژی راه را برای جنگ‌هایی بر سر مذهب، نژاد و هویت قبیله‌ای گشوده است، خطرات هسته‌ای افزایش یافته است، نابرابری و بی‌ثباتی اقتصادی تشدید شده است، خسارت به محیط زیست، ناامنی غذایی و خطرات معطوف به بهداشت عمومی به شدت در حال گسترش است و همان ابزارهایی که افراد را قادر به ساختن دنیا می‌کند آنها را به تخریب آن توانا می‌سازد.

در این میان، چهره تاریک این دنیای جهانی شده، در تاریخ ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ بر مردم آمریکا نمایان شد. تهدید مستقیم حملات مرگبار ۱۱ سپتامبر، رویکردهایی پایا و قوی را برای دفاع از وطنمان ایجاب می‌کرد. چنانچه در سال‌های بعد از آن حادثه، جنگی را علیه القاعده و وابستگان آن به راه انداخته‌ایم، تصمیم به جنگ در عراق گرفته‌ایم و با بحران اقتصادی ویرانگری روبرو شده‌ایم. با این وجود، ما بیشتر با این موضوع درگیر بوده‌ایم که منافع آمریکا را در دنیایی تغییر یافته، چگونه باید تأمین کنیم، دنیایی که در آن، ساختار بین‌المللی قرن بیستم در زیر سنگینی تهدیدات جدید، در حال خم شدن است، اقتصاد جهانی رقابت پیش روی بازرگانان و مردم ما را تشدید کرده است و آرمان جهانی آزادی و شرافت را موانع جدیدی تهدید می‌کند.

کشور ما ویژگی‌هایی دارد که در طول دهه‌های گذشته، رهبری ما را تقویت کرده است. این ویژگی‌ها عبارتند از: اتحادهای محکم، ارتش بی‌نظیر، بزرگ‌ترین اقتصاد دنیا، دمکراسی تحول‌پذیر و قوی و شهروندانی پویا. بنابراین شک نباید کرد که از این پس نیز آمریکا به تعهد ایجاد امنیت جهانی پایبند خواهد بود و این کار از طریق تعهداتمان به متحدان، شرکا و نهادها، تأکیدمان بر شکست القاعده و وابستگانش در افغانستان، پاکستان و سرتاسر جهان و تصمیم قطعی‌مان به جلوگیری از تجاوز و ممانعت از گسترش خطرناک‌ترین سلاح‌های جهان انجام خواهد شد. ما باید بدانیم که هیچ ملتی - هر قدر هم که قوی باشد - نمی‌تواند به تنهایی با چالش‌های جهانی روبرو شود. آمریکا باید همچون پس از جنگ جهانی دوم، برای آینده آماده شود و رویکردهای همکاری‌جویانه میان ملت‌ها را برای رسیدن به نتیجه، تقویت کند.

بنابراین استراتژی امنیت ملی ما بر رهبری جدیدی که بتواند منافع ما را در قرن بیست‌ویکم

به‌طور مؤثرتری پیش‌برد متمرکز است. به همین دلیل، منابع قدرتمان را در داخل پایه‌ریزی خواهیم کرد و نظمی بین‌المللی که بتواند از پس چالش‌های زمانه برآید، ایجاد خواهیم کرد. این استراتژی بر پایه ارتباط اساسی بین امنیت ملی ما، رقابت‌جویی ملی، انعطاف‌پذیری و سرمشق اخلاقی قرار دارد و نیز این استراتژی، تعهد آمریکا به تعقیب منافعمان را از طریق یک نظام بین‌المللی که در آن همه ملت‌ها حقوق و وظایف یکسانی داشته باشند مورد تأکید مجدد قرار می‌دهد. این امر به آمریکا اجازه خواهد داد که تعهدات خود را به بیش از نصف دنیا تسری دهد. دنیایی که در آن افراد از آزادی و فرصت منتفع شوند و ملت‌ها، مسئولیت نتایج کارهای خود را بپذیرند.

تجدید رهبری آمریکا: پایه‌ریزی در داخل، تأثیرگذاری بر خارج

رویکرد ما با تعهد به پایه‌ریزی بنیان‌های قوی‌تری برای رهبری آمریکا شروع می‌شود، زیرا هر آنچه در داخل مرزهای ما رخ می‌دهد، نفوذ و قدرت ما را در خارج از مرزها تعیین خواهد کرد. این واقعیت تنها در دنیایی بسیار به‌هم‌پیوسته اتفاق می‌افتد. دنیایی که در آن، پیشرفت ما به‌طور اجتناب‌ناپذیری در گرو پیشرفت جهانی است، حوادث یک اقیانوس می‌تواند مستقیماً امنیت ما را تحت تأثیر قرار دهد و اعمال ما مورد بررسی دقیق بی‌سابقه‌ای قرار دارند.

محور تلاش‌های ما تعهد به احیای اقتصادمان است، که نقش منشأ قدرت آمریکا را ایفا می‌کند. مردم آمریکا اینک در حال بیرون آمدن از زیر بار بدترین رکود اقتصادی پس از «بحران بزرگ» هستند. ما درحالی که به ترمیم و اصلاح اقتصادمان ادامه می‌دهیم، پایه‌های رشد بلندمدت اقتصادمان و رقابت‌پذیری شهروندانمان را نیز پی می‌ریزیم. سرمایه‌گذاری‌هایی که ما برای ترمیم اقتصادمان انجام داده‌ایم بخشی از تلاش‌های وسیع‌تری است که به تقویت ما منجر خواهد شد. این تلاش‌ها عبارتند از: تأمین نظام آموزشی کیفی برای فرزندانمان، بالا بردن علم و نوآوری، دگرگون کردن اقتصاد انرژی‌مان برای به حرکت در آوردن صنایع و تجارت، کاهش هزینه مراقبت‌های بهداشتی برای مشاغل و مردمان و کاهش کسری موازنه فدرال.

هرکدام از این گام‌ها، توانایی آمریکا را برای رهبری در جهانی که قدرت اقتصادی و فرصت فردی در آن بسیار مهم است تقویت خواهد کرد. این تلاش‌ها، همچنین در راستای تعهد ما به تشکیل ملتی انعطاف‌پذیرتر است. ترمیم مورد نظر ما شامل بازسازی زیرساختی است که در مواجهه با تهدیدات تروریستی و بلایای طبیعی، قابل‌اتکاتر و مطمئن‌تر خواهد بود. توجه ما بر آموزش و علم، پیشرفت فردای ایالات متحده را تضمین خواهد کرد. توسعه منابع جدید انرژی از وابستگی ما به نفت خارجی خواهد کاست. تعهد ما به کاهش کسری موازنه، ما را منضبط خواهد کرد تا انتخاب‌های

سختی انجام دهیم و از زیاده‌روی اجتناب کنیم. این گام‌ها تلاش‌های ما را در راستای هماهنگ ساختن امنیت داخلی با امنیت ملی یعنی همکاری یکپارچه دولت‌های محلی، ملی و فدرال برای جلوگیری، حفاظت و واکنش به بلایای طبیعی و تهدیدات تکمیل می‌کند.

در نهایت، تلاش برای پی‌ریزی بنیادهایی قوی‌تر برای رهبری‌مان در داخل مرزهایمان تصدیق می‌کند که مؤثرترین راه برای ایالات متحده آمریکا برای ترویج ارزش‌هایش، زندگی کردن با آنهاست. تعهد آمریکا به دموکراسی، حقوق بشر و حکومت قانون، منابع اساسی قدرت و نفوذ ما در جهان است. همچنین، ارزش‌های مذکور را باید با رد اعمالی مثل شکنجه - که مغایر ارزش‌های ماست - جدیت در اجرای عدالت - که با قانون اساسی ما سازگار است - و تصمیم راسخمان به عرضه آینده‌ای درخشان به همه شهروندان آمریکا، توسعه دهیم. در این زمینه باید توجه داشته باشیم که آمریکا همواره چراغ هدایتی برای مردم جهان بوده است.

ساختن این بنیادهای قوی‌تر، تلاش‌های آمریکا را برای ایجاد سیستمی بین‌المللی که بتواند با چالش‌های زمانه ما مقابله کند تقویت خواهد کرد. در پی جنگ جهانی دوم، این ایالات متحده بود که رهبری ایجاد ساختار بین‌المللی جدیدی - از ناتو و سازمان ملل متحد تا پیمان‌های مربوط به قانون و سلاح‌های جنگی، از بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول تا توسعه شبکه موافقتنامه‌های تجاری - را به‌منظور حفظ صلح و ترفیع پیشرفت به‌عهده گرفت. این ساختار، علیرغم کمبودهایی که داشت، با ایجاد مسئولیت مشترک و مؤثر برای ایالات متحده و متحدان و همتایان آن، خطر جنگ جهانی را دفع کرد، رشد اقتصادی را ممکن ساخت و حقوق بشر را ترقی داد.

امروزه، باید نسبت به نقاط قوت و ضعف نهادهای بین‌المللی - که برای بررسی و حل و فصل چالش‌های موجود به‌وجود آمده‌اند - و فقدان اراده سیاسی - که مانع اجرای هنجارهای بین‌المللی شده است - هوشیار باشیم در این زمینه باید توجه داشته باشیم که در صورتی که ایالات متحده به بهانه ظهور چالش‌های جدید و فقدان سیستم بین‌المللی از این کار شانه خالی کند، هم امنیت ملی آمریکا و هم امنیت جهانی به خطر خواهد افتاد. لذا به جای آن، باید به تعهد آمریکا به تقویت نهادهای بین‌المللی و تحریک کنش جمعی که به تحقق منافع مشترک کمک کند تأکید کنیم. این منافع مشترک عبارتند از: مبارزه با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز، متوقف کردن روند گسترش سلاح‌های هسته‌ای و تأمین مواد هسته‌ای، دستیابی به رشد اقتصادی پایدار و متوازن، پیدا کردن راه‌حل‌های مبتنی‌بر همکاری برای تهدیداتی مثل تغییر آب و هوا، درگیری مسلحانه و بیماری‌های مسری.

در این میان، نقطه شروع آن نوع کنش دسته‌جمعی، تعامل ما با دیگر کشورها خواهد بود. سنگ بنای این تعامل نیز روابط بین ایالات متحده و دوستان و هم‌پیمانان ما در اروپا، آسیا، آمریکا و خاورمیانه است - پیوندهایی که ریشه در منافع مشترک و ارزش‌های مشترک دارند و امنیت

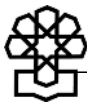
دوجانبه ما و امنیت کلی و پیشرفت جهان را تأمین می‌کنند. ما سعی می‌کنیم مشارکت مؤثرتر و عمیق‌تری با سایر مراکز مهم نفوذ - از جمله چین، هند، روسیه و ملت‌هایی که نفوذشان رو به رشد است مانند برزیل، آفریقای جنوبی و اندونزی - داشته باشیم، به طوری که بتوانیم راجع به مسائل و نگرانی‌های جهانی و دوجانبه - با علم به اینکه قدرت، در دنیایی به هم پیوسته، دیگر یک بازی برد و باخت نیست - همکاری کنیم. ما در حال توسعه امداد رسانی خود به ملت‌های در حال ظهور، به ویژه آن دسته از کشورهای که می‌توانند نمونه‌های ثبات و موفقیت منطقه‌ای باشند - از آمریکا گرفته تا آفریقا و آسیای جنوب شرقی - هستیم. ما همچنین، تعامل با ملت‌های دشمن را دنبال خواهیم کرد تا تمایلات آنها را بسنجیم، فرصتی به دولت‌هایشان بدهیم تا مسیر خود را تغییر دهند، به مردمشان نزدیک شویم و ائتلاف‌های بین‌المللی را بسیج کنیم.

این تعامل، اساس تعهد ما به نظم بین‌المللی مبتنی بر مسئولیت‌ها و حقوق را تشکیل خواهد داد. نهادهای بین‌المللی باید با در نظر گرفتن نقشی بزرگ‌تر - و نیز مسئولیت‌های بیشتر - برای قدرت‌های در حال ظهور، جهان قرن بیست و یکم را به نحو مؤثرتری نمایندگی کنند و باید برای رسیدن به نتایج مؤثرتر در مسائل مربوط به منافع جهانی، روزآمد شوند. گام‌های ملی سازنده راجع به مسائل مختلف - از امنیت هسته‌ای گرفته تا تغییر آب و هوا - باید مورد تشویق قرار گیرد تا ملت‌هایی که می‌خواهند سهم خودشان از آن را انجام دهند، منافع کنش مسئولانه را ببینند. قوانین بازی باید رعایت شود و ملت‌هایی که قوانین - الزامات عدم تکثیر، توافقات تجاری یا تعهدات حقوق بشری - را زیر پا می‌گذارند باید عواقب کارشان را ببینند.

این روزآمدسازی نهادها، تقویت هنجارهای بین‌المللی و اجرای حقوق بین‌الملل، تنها وظیفه ایالات متحده نیست، بلکه وظیفه همه ملت‌های همفکر است و ما می‌توانیم وظیفه رهبری آن را برعهده بگیریم. یکی از منابع اصلی رهبری آمریکا در طول تاریخمان، نفع شخصی روشن بینانه بوده است. ما آینده‌ای بهتر برای فرزندان و نوه‌هایمان می‌خواهیم و باور داریم که زندگی آنها بهتر خواهد بود اگر فرزندان و نوه‌های دیگران در آزادی و خوشبختی زندگی کنند. این باور که منافع خود ما به منافع دیگران در آن سوی مرزهای ما گره خورده است موجب خواهد شد تعاملمان با دیگر کشورها و ملت‌ها را هدایت کنیم.

پیشبرد اولویت‌های مهم امنیت ملی

همان‌گونه که استراتژی امنیت ملی ما بر احیای رهبری‌مان برای مدت طولانی تمرکز دارد، این استراتژی، کنش فوری در رابطه با اولویت‌های مهم را نیز تسهیل می‌کند. این دولت (دولت اوباما) مسئولیتی بالاتر از سلامت و امنیت مردم آمریکا ندارد. اما، برای مردم آمریکا تهدیدی بالاتر از

تهدید سلاح‌های کشتار جمعی - به‌ویژه جستجوی سلاح‌های هسته‌ای توسط افراط‌گراهای خشن و انتشار آنها به کشورهای دیگر - نیست.

به همین دلیل است که ما به‌دنبال تهیه دستورالعملی جامع درباره امنیت هسته‌ای و منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای، به‌عنوان پایه حقوق و مسئولیت‌های ملت‌ها هستیم. ما اتکای به سلاح‌های هسته‌ای و مهمات هسته‌ای خود را هم‌زمان با تضمین اطمینان و کارایی نیروی بازدارندگی خود کاهش می‌دهیم. ما پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) را به‌عنوان اساس منع گسترش تقویت می‌کنیم و به‌طور هم‌زمان تلاش می‌کنیم که از طریق NPT کشورهای نظیر ایران و کره شمالی را در قبال نقض تعهدات بین‌المللی خویش پاسخگو کنیم. ما تلاشی جهانی را برای امنیت‌بخشی به همه مواد هسته‌ای آسیب‌پذیر در برابر تروریست‌ها رهبری می‌کنیم و بالاخره، ما به‌دنبال استراتژی‌های جدیدی برای جلوگیری از حملات زیستی و چالش‌های شبکه‌های نرم‌افزاری - که وابسته به آنها هستیم - هستیم.

از سوی دیگر با توجه به اینکه امنیت خطرناک‌ترین سلاح‌های جهان را تأمین می‌کنیم، در حال جنگ علیه شبکه گسترده‌ای از خشونت و نفرت هستیم. ما القاعده و وابستگانش را از هم جدا خواهیم کرد و آنها را خلع سلاح کرده و شکست خواهیم داد. این اقدام از طریق استراتژی جامعی که داشتن پناهگاهی امن را از آنها دریغ می‌کند و شرکای ما را در خط مقدم جبهه مبارزه علیه القاعده تقویت می‌کند پیگیری خواهد شد، بنابراین اقدام علیه القاعده امنیت سرزمین مادری ما را فراهم می‌سازد، عدالت را از طریق رویکردهای قانونی پایدار پیگیری می‌کند و با دستورالعمل امید و پیشرفت به مقابله با دستورالعمل ورشکسته افراط‌گرایی و کشتار می‌پردازد. جبهه مقدم این جنگ، افغانستان و پاکستان است - جایی که فشار بی‌امانی بر القاعده وارد می‌آوریم، جنبش طالبان را در هم می‌شکنیم و امنیت و ظرفیت شرکای خود را بالا می‌بریم - در این تلاش، بار دیگر سربازان ما نهایت تلاش خود را - با جانفشانی‌های زیاد در مواقع خطر - نشان می‌دهند و آنها از حمایت کامل ما برخوردارند.

در عراق، ما در حال گذار به مسئولیت و حاکمیت کامل عراق هستیم - پروسه‌ای که مستلزم اخراج سربازانمان، تقویت ظرفیت مدنی‌مان، مشارکت بلندمدت با مردم و دولت عراق است. ما در پیگیری صلحی فراگیر بین اسرائیل و همسایه‌هایش - با راه‌حلی دوجانبه که امنیت اسرائیل را تضمین کند - ثابت‌قدم خواهیم ماند و در همان حال، آرزوی مردم فلسطین برای داشتن دولتی مناسب برای خودشان را تحقق خواهیم بخشید و از طریق تعامل با جوامع اسلامی در سرتاسر دنیا، ضمن تداوم مشارکت درباره طیف گسترده‌ای از مسائل مبتنی‌بر منافع و احترام متقابل، به پیشرفت موضوعات امنیتی و سیاسی حیاتی خواهیم پرداخت.

در این شرایط، با اینکه قدرت اقتصادی را - که رهبری وابسته به آن است - بازسازی کرده‌ایم، درحال پیشبرد رشد پایدار و متوازن - که ثبات و شکوفایی جهانی وابسته به آن است - هستیم. این امر، مستلزم برداشتن گام‌هایی در داخل و خارج برای جلوگیری از بحران‌های دیگر است. ما تمرکزمان را به گروه ۲۰ به‌عنوان نشست مقدماتی همکاری اقتصادی بین‌المللی تغییر داده‌ایم و درحال ایجاد توازن مجدد در تقاضای جهانی هستیم تا آمریکا در این زمان که اقتصادهای درحال ظهور، تقاضای بیشتری ایجاد می‌کنند، بیشتر ذخیره و بیشتر صادر کند. در پایان، ما توافقات تجاری چندجانبه و دوجانبه را که به شکوفایی مشترکمان منجر شود پیگیری خواهیم کرد و همزمان، سرمایه‌گذاری‌هایی را در زمینه توسعه اقتصادی انجام خواهیم داد تا نابرابری را کم کند، بازارها را توسعه دهد و فرصت‌های فردی و ظرفیت‌های دولت را در خارج از کشور تقویت کند.

این تلاش‌ها برای رسیدن به شکوفایی و امنیت را حمایت ما از ارزش‌های خاصی که جهانی هستند تقویت می‌کند. دولت‌هایی که به ارزش‌های دمکراتیک و حقوق بشر احترام می‌گذارند، شرکایی قوی‌تر و موفق‌ترند و افرادی که از این احترام دولت‌ها به ارزش‌های دمکراتیک و حقوق بشر منتفع هستند به شکوفایی کامل استعدادهایشان تواناترند.

براین اساس، ایالات متحده انتخاب اشتباه بین پیگیری دقیق منافع و مبارزه بی‌پایان برای تحمیل ارزش‌هایش را رد می‌کند و در عوض، حمایت از صلح عادلانه در سراسر دنیا را به‌عنوان اساسی برای منافع خود می‌پندارد، صلحی که در آن افراد نیز چون دولت‌ها از حقوق اساسی که شایسته آنهاست برخوردارند.

در این شرایط، ما در راستای تمرکز بر نفوذ و قدرت، درحال پیشبرد ارزش‌های جهانی با زندگی کردن با آنها در داخل هستیم و درصدد تحمیل این ارزش‌ها از طریق زور نخواهیم بود. در عوض، تلاش می‌کنیم تا با استقبال از همه جنبش‌های دمکراتیک صلح‌آمیز، هنجارهای بین‌المللی را به سود حقوق بشر تقویت کنیم. ما از توسعه نهادهای داخل دمکراسی‌های ضعیف حمایت می‌کنیم، حقوق بشر را به‌عنوان قسمتی از گفتگویمان با دولت‌های سرکوبگر کامل می‌کنیم و از گسترش تکنولوژی‌هایی که آزادی دسترسی به اطلاعات را تسهیل می‌کنند پشتیبانی می‌کنیم همچنین ما فرصت اقتصادی را به‌عنوان یکی از جنبه‌های حقوق بشر می‌دانیم و درصددیم تا شرافت همه مردان و زنان را از طریق حمایت‌هایمان از بهداشت جهانی، امنیت غذایی و همکاری‌هایی که بحران‌های بشری را پاسخگو باشند ارتقا بخشیم.

در پایان، تلاش‌های ما برای تأسیس نظامی بین‌المللی در راستای صلحی منصفانه باید به همکاری‌ای منجر شود که پاسخگوی مسائل زمانه ما باشد. این نظم بین‌المللی اگرچه از منافع ما حمایت خواهد کرد اما آن هدفی است که ما آن را به‌خاطر خودش دنبال می‌کنیم. در این میان،

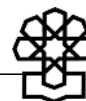

چالش‌های جدیدی در مقابل چشم‌انداز پیش‌رویمان ایستادگی می‌کنند و تنها در صورتی از بین خواهند رفت که جامعه بین‌المللی عادات‌های قدیمی سوءظن را سرکوب و آنها را برحسب منافع مشترک بازسازی کند. چنانچه تلاشی جهانی برای مقابله با تغییر آب و هوا باید از کنش‌های ملی برای کاستن از آلاینده‌ها و تعهد به تخفیف اثر آنها کمک بگیرد. تلاش‌ها برای ممانعت از درگیری‌ها را متوقف کند. همکاری جهانی برای پیشگیری از گسترش بیماری‌های همه‌جاگیر می‌تواند سلامت عمومی را بالا ببرد.

اجرای چنین دستورالعملی آسان نخواهد بود. برای موفقیت، ما باید همه عناصر قدرت آمریکا را متوازن و هماهنگ سازیم و ظرفیت امنیت ملی‌مان را برای قرن بیست‌ویکم به روز کنیم. ما باید با تقویت توانایی ارتشمان، با هدف شکست تهدیدات نامتقارن، برتری سنتی ارتشمان را حفظ کنیم. ظرفیت‌های توسعه و دمکراسی ما باید روزآمد و ظرفیت اعزام غیرنظامی ما باید تقویت شود تا گستره کامل اولویت‌های‌مان را پشتیبانی کند. تلاش‌های امنیت داخلی و اطلاعاتی ما باید با سیاست‌های امنیت ملی ما و شرکا و متحدانمان هماهنگ شود و توانایی ما برای هماهنگی کنش‌هایمان باید همزمان با ارتباط مؤثرمان با ملت‌های خارجی تشدید شود تا از حمایت جهانی پایدار برخوردار شود.

البته بزرگ‌ترین سرمایه ما ملتمان است. در دوره‌ای که توانایی استفاده از فرصت‌ها در جهان بسیار به‌هم‌پیوسته، اساس آن است، این مردم آمریکاست که متمایز خواهد بود - سربازان و غیرنظامیان در داخل حکومت ما خدمت می‌کنند، مشاغل، بنیادها و نهادهای آموزشی که در سراسر جهان فعالند و شهروندانی که برای کامیابی در دنیای کوچک‌تر شده از پویایی، تحرک و تنوع برخوردارند. در واقع، جهانی شدن علیرغم همه خطراتش تا حدودی محصول رهبری آمریکا و نبوغ مردم آمریکاست. ما به‌طور بی‌نظیری برانزده استفاده از امیدهای آن هستیم.

داستان ما بی‌عیب و نقص نیست. تاکنون در هر لحظه حساسی که تاریخ از ما خواسته است تا بر مشکلات فائق آییم، به پیشبرد امنیت خودمان همزمان با کمک به انگیزه پیشرفت بشر، پرداخته‌ایم. برای ادامه دادن به چنین راهی، استراتژی امنیت ملی ما باید توسط مردمان طراحی شود، با کمک‌های کنگره اصلاح شود و با اتحاد مردم آمریکا تقویت شود. اگر دوباره از آن روحیه کمک بگیریم، می‌توانیم جهانی با شرافت انسانی بالاتر، شکوفاتر و صلح‌مندتر بسازیم.

رویکرد استراتژیک

بیش از هر زمان دیگری در تاریخ بشر، امروز منافع ملتها و کشورها مشترک است. این ایمان مذهبی که قلب‌های ماست می‌تواند پیوندهای جدیدی بین ملتها ایجاد کند، یا ما را از هم جدا کند. این تکنولوژی‌هایی که ما تحت کنترلشان درمی‌آوریم نیز می‌توانند روشنگر راه صلح باشند، یا این راه را تیره و تاریک کنند. همچنین انرژی‌ای که ما از آن استفاده می‌کنیم می‌تواند سیاره ما را حفظ و یا آن را نابود کند و در نهایت آنچه بر سر امید کودکی - در هر نقطه از جهان - می‌آید می‌تواند دنیای ما را ثروتمند و یا آن را فقیر سازد.

باراک اوباما، مجمع عمومی سازمان ملل متحد، ۲۲ سپتامبر ۲۰۰۹

آمریکا باید رهبری خود را در جهان از طریق ایجاد و توسعه منابع قدرت و نفوذمان تجدید کند. امنیت ملی به توانایی آمریکا در استفاده از صفات ملی بی‌نظیرمان بستگی دارد، درست همان‌گونه که امنیت جهانی به رهبری آمریکایی مسئولانه و قوی بستگی دارد. این صفات عبارتند از: توان نظامی، رقابت‌پذیری اقتصادی، رهبری اخلاقی، تعاملات جهانی و تلاش برای شکل‌دهی به نظامی بین‌المللی که در خدمت منافع متقابل کشورها و ملتها باشد. زیرا دنیا تا منافع ما را پیش برده و رهبر بودن ما را حفظ کند، منافع آمریکا پایدار است. این منافع عبارتند از:

- امنیت ایالات متحده و شهروندانش و شرکا و متحدان آن،
- یک اقتصاد آمریکایی رو به رشد، نوآور و قوی در یک نظام اقتصادی بین‌المللی آزاد که موجد فرصت و شکوفایی باشد.
- احترام به ارزش‌های جهانشمول در داخل و در سراسر جهان،
- نظامی بین‌المللی تحت رهبری ایالات متحده، که صلح، امنیت و فرصت را از طریق همکاری قوی‌تر برای واکنش به چالش‌های جهانی، ارتقا ببخشد.
- در حال حاضر، ایالات متحده تمرکز خود را بر انتقال مسئولانه قدرت و پایان دادن به جنگ در عراق، موفقیت در افغانستان و شکست القاعده و متحدان تروریستش و همزمان، حرکت اقتصادمان از رکود فاجعه‌بار به سوی بهبودی پایدار قرار داده است.
- از آنجا که ما با این بحران‌ها مواجهیم، استراتژی ملی ما باید چشم‌انداز بلندمدت‌تر اتخاذ کند. ما باید اساسی قوی‌تر برای رهبری آمریکایی ایجاد کنیم و تلاش کنیم در نتایجی که برای مردم ما در قرن ۲۱ اساسی‌ترین هستند تأثیر بهتری بگذاریم.

محیط استراتژیک: جهان آن‌گونه که هست

در طول دو دهه از پایان جنگ سرد، جریان آزاد اطلاعات، مردم، کالاها و خدمات به میزان بی‌سابقه‌ای شتاب گرفته است. این به هم پیوستگی، افراد را - خوب یا بد - قدرتمند ساخته و نهادهای بین‌المللی دولتی را - که در پی جنگ جهانی دوم توسط سیاست‌گذارانی که چالش‌های مختلفی را در ذهن خود داشتند ایجاد شده بودند - به چالش کشیده است.

در این شرایط، بازیگران غیردولتی می‌توانند نفوذ چشمگیری بر دنیای پیرامون خود داشته باشند. رشد اقتصادی فقر را کاهش داده و مراکز نفوذ جدیدی به وجود آورده است. بسیاری از کشورها در سطوح جهانی و منطقه‌ای خودنمایی می‌کنند. زندگی شهروندان ما - سلامت و شکوفایی‌شان - بیش از هر زمانی به حوادثی که در آن سوی مرزهای ما رخ می‌دهد بستگی دارد.

در چنین محیطی، حملات ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ حادثه‌ای دگرگون‌کننده‌ای برای آمریکا بود، زیرا نشان داد که چگونه گرایش‌هایی در فاصله‌ای دورتر از سواحل ما می‌تواند مستقیماً سلامت فردی مردم آمریکا را به خطر اندازد. این حملات، جایگاه آمریکا به عنوان تنها ابرقدرت جهانی و خطرات افراط‌گرایی خشن و منازعات رو به رشد پایان صلح‌آمیز جنگ سرد را مورد توجه خاص قرار داد. همچنین، این حملات، واکنشی فوری و جدی از سوی آمریکا و متحدان و شرکای آن در افغانستان به دنبال داشت. این واکنش با تصمیم ما به شروع جنگ در عراق ادامه یافت و سال‌های پس از آن شاهد تمرکز نیروها، منافع و استراتژی امنیت ملی آمریکا بر این منازعات بوده است.

اینک آمریکا با هزاران نفر از مردان و زنان خود - که در راهی خطرناک قدم گذاشته‌اند - در دو جبهه در حال جنگ است و صدها میلیارد ریال برای این دو جنگ هزینه می‌کند. در عراق، ما به دنبال انتقال مسئولانه قدرت به دولت حاکم عراق هستیم. ما از امنیت و شکوفایی شرکای خود در افغانستان و پاکستان به عنوان بخشی از مبارزه گسترده‌تر برای از هم گسیختن، خلع سلاح کردن و شکست دادن القاعده و متحدان افراط‌گرای خشن آن، حمایت می‌کنیم.

با این حال، این جنگ‌ها - و تلاش‌های جهانی ما برای مقابله موفقیت‌آمیز با افراط‌گرایی خشن، تنها یکی از عناصر محیط استراتژیک ماست و نمی‌تواند معرف تعامل آمریکا با جهان باشد.

تروریسم تنها یکی از تهدیداتی است که در عصر جهانی از اهمیت بیشتری برخوردار است و مهلک‌ترین خطر برای امنیت جهانی و مردم آمریکا هنوز از جانب سلاح‌های تخریب جمعی، به‌ویژه سلاح‌های هسته‌ای است. توانایی‌های فضایی و سایبری که به عملیات‌های نظامی و زندگی روزانه ما قدرت می‌بخشند در مقابل حمله آسیب‌پذیرند. وابستگی به سوخت‌های فسیلی، گزینه‌های ما را محدود کرده و محیط ما را آلوده می‌سازد. تغییر آب و هوا و بیماری‌های مسری، امنیت مناطق و بهداشت و سلامت مردم آمریکا را تهدید می‌کنند. کشورهای ورشکسته، منازعه به بار می‌آورند و

امنیت منطقه‌ای و جهانی را به خطر می‌اندازند. شبکه‌های جنایی جهانی، ناامنی در خارج ایجاد می‌کنند و کالاها و اشخاص را از مرزهای ما رد می‌کنند که این مسئله تهدیدی برای مردم ما به حساب می‌آید.

اقتصاد جهانی در حال شکلیابی مجدد توسط نوآوری، اقتصادهای در حال ظهور، انتقال به انرژی کم کربن و خروج از رکود فاجعه‌بار است. به هم نزدیک شدن استانداردهای زندگی و ثروت بین اقتصادهای در حال ظهور و توسعه‌یافته، امید به رشد جهانی متوازن را تقویت کرده است ولی نابرابری شدید همچنان در داخل کشورها و بین کشورها با یکدیگر وجود دارد.

تنش‌های جمعیتی و فرهنگی عمیق، تقاضای رو به رشد برای منافع و رشد سریع شهرنشینی می‌توانند برخی کشورها یا کل منطقه را تغییر شکل دهند. از آنجا که امروزه، جهان بسیار به هم پیوسته شده است، افراد زیادی نسبت به حقوق جهانی خود آگاه شده و توان پیگیری آن حقوق را دارند. در این شرایط، دمکراسی‌هایی که به حقوق مردم خود احترام می‌گذارند کشورهای موفق و از جمله متحدان ثابت آمریکا هستند. با این حال هنوز، پیشرفت دمکراسی و حقوق بشر در بسیاری از بخش‌های جهان متوقف مانده و بازیگران زیادی اعمال نفوذ و قدرت می‌کنند. اینک، اروپا بیش از هر زمان دیگری متحدتر، آزادتر و در آرامش است. اتحادیه اروپا یکپارچگی خود را عمیق‌تر کرده است. روسیه بار دیگر با نقش قوی در صحنه بین‌المللی ظاهر شده است. چین و هند - به عنوان پرجمعیت‌ترین کشورهای جهان - به تعامل بیشتر در سطح جهانی روی آورده‌اند. از آمریکای لاتین گرفته تا آفریقا و اقیانوس آرام، کشورهای جدید و در حال ظهور فرصت‌هایی را برای مشارکت ایجاد می‌کنند، هرچند که تعداد اندکی از کشورها نیز امنیت جهانی و منطقه‌ای را با زیر پا گذاشتن هنجارهای بین‌المللی به خطر می‌اندازند. نهادهای بین‌المللی نقشی حیاتی در تسهیل همکاری ایفا می‌کنند، اما گاهی نمی‌توانند به‌طور کارآمدی به تهدیدات جدید پاسخ دهند یا از فرصت‌های جدید بهره‌گیرند. در این‌گونه مواقع، افراد، شرکت‌ها و جامعه مدنی نقش فزاینده و مهمی در شکل‌دهی به تحولات در سراسر جهان ایفا می‌کنند.

بنابراین، آمریکا توانایی‌هایی را که رهبری ما را در طول دهه‌ها توانمند ساخته است، حفظ می‌کند. جامعه ما به لحاظ باز بودن، تنوع بیش از حد، انعطاف‌پذیری و داشتن شهروندان متعهد، استثنایی است. جامعه مدنی و بخش خصوصی ما نوآوری و نبوغ فراوانی از خود نشان می‌دهد و کارگران ما توانمند و دلسوزند. ما از قدرتمندترین ارتش و بزرگ‌ترین اقتصاد جهان، اتحادیه‌های قوی و جذبه فرهنگی پویا و تاریخ رهبری توسعه اقتصادی و اجتماعی برخورداریم. ما می‌خواهیم کشور ما همواره مانند گذشته متصدی برای مهاجران سراسر جهان باشد - مهاجرانی که جامعه ما را غنی می‌سازند. ما از یک دمکراسی پاسخگو و شفاف و توده مردم مولد و پویا که دارای پیوندهایی با

مردم سراسر جهان است، برخورداریم و بالاخره، ما همچنان به حفظ مجموعه‌ای از ارزش‌هایی که فرصت و آزادی را در داخل و در خارج تقویت می‌کنند ادامه می‌دهیم. اینک، باید به سیاست موجود در نظام بین‌المللی که چالش‌های جدیدی را موجب می‌شود، به‌عنوان فرصتی برای ایجاد همکاری‌های جدید بین‌المللی بنگریم. ما باید اولویت‌های بلندمدت‌مان را از نو متوازن کنیم تا با موفقیت جنگ‌های امروز را پشت سر بگذاریم و منابع و توجه خود را بر مجموعه گسترده‌تری از کشورها و چالش‌ها متمرکز کنیم. باید درحالی که به خطرات به‌هم‌پیوستگی جهان به‌طور مؤثر و همه‌جانبه واکنش نشان می‌دهیم، از فرصت‌های ناشی از این به‌هم‌پیوستگی استفاده کنیم. همچنین، باید از مزایای پیوندهای بی‌نظیری که دولت، بخش خصوصی و شهروندان آمریکا در سراسر جهان دارند بهره‌مند شویم.

رویکرد استراتژیک: دنیا آن‌گونه که ما می‌خواهیم

در گذشته، آمریکا زمانی پیشرفت کرده است که هم دولت و هم سیاست امنیت ملی ما برای شکل‌دهی به تغییر - به‌جای شکل پذیرفتن با تغییر - متناسب شده‌اند. برای مثال، زمانی که انقلاب صنعتی اتفاق افتاد، آمریکا اقتصاد و نقش ما را در جهان تغییر داد. زمانی که جهان با فاشیسم روبرو شده آمریکا خودش را برای برنده شدن در جنگ و شکل دادن به صلح متعاقب آن، مهیا کرد. هنگامی که ایالات متحده با تهدید نظامی، اقتصادی و ایدئولوژیکی کمونیسم مواجه شد، به نهادها و عملکردهایمان در داخل - و سیاست‌هایمان در خارج - در جهت رفع این چالش شکل دادیم. اینک بار دیگر باید آمریکا را به موقعیتی برسانیم که از منافع متقابل میان دولت‌ها و ملت‌ها حمایت کند.

ساختن بنیادهایمان

امنیت ملی ما از داخل شروع می‌شود. آنچه در داخل مرزهای ما اتفاق می‌افتد همواره منشأ قدرت ما بوده است و این امر در عصر به‌هم‌پیوستگی، حتی مصداق بیشتری دارد. اول از همه باید اساس قدرت آمریکا را از نو بسازیم. در بلندمدت، رفاه مردم آمریکا قدرت آمریکا را در جهان - به‌ویژه در زمانی که اقتصاد ما به‌طور اجتناب‌ناپذیری به اقتصاد جهانی پیوند خورده است - افزایش می‌دهد. درواقع، شکوفایی ما منبع قدرت ماست. شکوفایی داخلی، هزینه‌های نظامی ما را تأمین می‌کند، تلاش‌های ما برای توسعه و دیپلماسی ما را پشتیبانی می‌کند و منبع اصلی نفوذ ما در جهان به‌شمار می‌رود. به‌علاوه، سرمایه‌گذاری و تجارت ما شغل میلیون‌ها نفر از آمریکایی‌ها را پشتیبانی می‌کند، توسعه جهانی را تحریک می‌کند و به شکل‌گیری یک محیط اقتصادی و سیاسی صلح‌آمیز و باثبات کمک می‌کند.

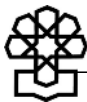
با این وجود باید در نظر داشت که با وجود اینکه هنوز برتری نظامی خود را حفظ کرده‌ایم، رقابت‌پذیری ما در سال‌های اخیر کاهش یافته است. ما در حال جبران کمبودهای سرمایه‌گذاری در حوزه‌هایی هستیم که برای قدرت آمریکا حیاتی هستند. ما اولویت‌هایی مثل آموزش، انرژی، دانش و تکنولوژی، مراقبت‌های بهداشتی - که همگی برای رقابت‌پذیری، شکوفایی بلندمدت و قدرت آمریکا حیاتی هستند - را به قدر کافی توسعه نداده‌ایم. همچنین، سال‌های افزایش کسری تجاری و مالی، انتخاب‌های دشواری را در سال‌های آتی ایجاب خواهد کرد.

به همین دلیل است که ما در حال بازسازی اقتصادمان هستیم تا به‌عنوان موتور محرکه فرصت برای مردم آمریکا و به‌عنوان منبعی برای نفوذ آمریکا در خارج عمل کند. ایالات متحده باید تضمین کند که ما آموزش‌دیده‌ترین نیروی کار دنیا، یک بخش خصوصی نوآور و شهروندان و کسب‌وکارهایی داشته باشیم که بتوانند به مراقبت‌های بهداشتی قابل دسترسی، دسترسی داشته باشند تا بتوانند در یک اقتصاد جهانی شده رقابت کنند. ما باید روش استفاده از انرژی را از طریق روش‌های گوناگونی مانند ایجاد تنوع در منابع انرژی، با سرمایه‌گذاری در نوآوری و با به‌کارگیری تکنولوژی‌های انرژی پاک، تغییر دهیم. با انجام این کار، امنیت انرژی را بالا خواهیم برد، اشتغال ایجاد خواهیم کرد و با تغییر آب و هوا مقابله خواهیم کرد.

بازسازی اقتصادمان مستلزم حرکت در یک مسیر مالی پایدار است. به‌عبارت دقیق‌تر، اجرای استراتژی امنیت ملی ما نیاز به رویکردی منضبط برای تنظیم اولویت‌ها و ایجاد تعادل بین فعالیت‌ها و برنامه‌های رقابتی دارد. این تلاش‌ها در کنار یکدیگر، کشور ما را برای کسب موفقیت در بازار جهان توانمند خواهند ساخت و همزمان، توانایی امنیت ملی ما - یعنی قدرت نظامی، اطلاعات، دیپلماسی و توسعه ما و امنیت و انعطاف‌پذیری میهن ما - را تقویت خواهند کرد.

ما اینک فراتر از تمایزات سنتی بین امنیت ملی و میهن حرکت می‌کنیم. امنیت ملی از قدرت و انعطاف‌پذیری اقتصاد، اجتماعات و شهروندان ما کمک می‌گیرد. این امر مستلزم عزمی راسخ برای جلوگیری از حملات تروریستی علیه مردم آمریکا - از طریق هماهنگی کامل بین اقداماتی که در خارج انجام می‌دهیم با اقدامات و تدابیر احتیاطی که در داخل انجام می‌دهیم - می‌باشد. این امر همچنین باید شامل تعهد به ساختن کشوری انعطاف‌پذیرتر و امن‌تر و در عین حال، حفظ جریان‌های باز کالا و مردم باشد. ما به توسعه توان مقابله با تهدیدات و خطرات فراروی خود ادامه خواهیم داد و در همان حال زیرساخت‌های خود را برای تأمین امنیت کار و مردمان، با همکاری دیگر کشورها توسعه خواهیم داد.

پیشینه آمریکا نیز عنصری اساسی از بنیاد ماست. حقوق بشر که آمریکا از زمان تأسیسش از آن حمایت کرده است، امکان رهبری ما را فراهم ساخته است، سرچشمه الهام مردم سراسر جهان

بوده است و تمایز آشکاری بین آمریکا و متحدان دمکراتیک آن با کشورها و افرادی که حقوق بشر را تکذیب یا سرکوب می‌کنند ایجاد کرده است. تلاش‌های ما در جهت زنده نگهداشتن ارزش‌های خودمان و حفظ اصول دمکراتیک در جامعه خودمان، اساس حمایت ما از آرزوهای ستمدیدگان در خارج را شکل می‌دهد. ستمدیدگانی که می‌دانند که می‌توانند برای رهبری براساس عدالت و امید به آمریکا روی آورند.

رهبری اخلاقی ما اصولاً ریشه در قدرت پیشینه ما دارد - نه اینکه ریشه در تلاش برای تحمیل سیستم‌مان به دیگر ملت‌ها داشته باشد. هنوز پس از سال‌ها، برخی از روش‌هایی که برای پیگیری امنیت‌مان به‌کار گرفته می‌شدند، وفاداری ما به ارزش‌های مورد ترویج‌مان و رهبری ما به‌خاطر این ارزش‌ها را بی‌اعتبار کرده‌اند. این امر توانایی ما در حمایت از جنبش‌های دمکراتیک در خارج، به چالش کشیدن کشورهای که هنجارهایی حقوق بشر بین‌المللی را نقض می‌کنند و به‌کارگیری رهبری‌مان در جهان برای همیشه را تضعیف می‌کند. به همین دلیل است که ما با زندگی کردن براساس ارزش‌هایمان به نمایندگی از آنها رهبری خواهیم کرد. تقلاي ما برای پایبندی به قانون اساسی و ارزش‌هایمان همواره هم برای مردم آمریکا و هم برای کسانی که در آرزوی ما برای شرافت انسانی سهمیند، یک ستاره راهنما بوده است.

ارزش‌های ما این امکان را به ما داده‌اند که بهترین‌ها و باهوش‌ترین‌ها را به سواحل خود بکشانیم، الهام‌بخش کسانی باشیم که در خارج در اهداف ما شریکند و اعتبار ایستادن در برابر استبداد را به‌دست آوریم. آمریکا باید در زبان و در عمل انعطاف‌پذیری قانون اساسی و ارزش‌هایمان را نشان دهد. برای اینکه اگر ما ارزش‌هایمان را در پیگیری امنیت بی‌اعتبار کنیم، هر دوی آنها - ارزش‌ها و قانون اساسی - را تضعیف خواهیم کرد، اما اگر آنها - ارزش‌هایمان - را تقویت کنیم، منبع بزرگی برای رهبری و قدرتمان در جهان حفظ خواهیم کرد - منبعی که ما را از دشمنانمان و رقبای احتمالی‌مان متمایز می‌سازد.

پیگیری تعامل همه‌جانبه

بنیاد ما از تلاش‌های ما برای تعامل با کشورها، نهادها و ملت‌ها در سراسر جهان براساس احترام و منافع متقابل حمایت خواهد کرد. تعامل عبارت است از مشارکت فعالانه آمریکا در روابطی در آن سوی مرزها. به عبارت ساده‌تر، تعامل یعنی مخالفت با خودانزوایی که توانایی شکل‌دهی به نتایج را از ما دریغ می‌دارد. درواقع آمریکا هرگز از طریق انزواگرایی موفق نشده است. همان‌گونه که کشور ما به شکل‌گیری نظام بین‌المللی پس از جنگ جهانی دوم و شکل‌گیری جهانی شدن پس از جنگ سرد کمک کرد، باید دوباره با جهان براساس همکاری پایدار و همه‌جانبه وارد تعامل شویم.

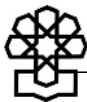

تعامل از طریق تقویت رابطه با نزدیک‌ترین هم‌پیمانان و دوستان ما از اروپا تا آسیا و از آمریکای شمالی تا خاورمیانه شروع می‌شود. این کشورها در تاریخ مشترکی از منازعه برای امنیت، شکوفایی و دمکراسی سهیم هستند. آنها ارزش‌های مشترک و تعهدی مشترک به هنجارهای بین‌المللی - که هم حقوق و هم وظایفی را برای همه دولت‌های حاکم در نظر می‌گیرند - دارند. امنیت ملی آمریکا به این اتحادهای پویا بستگی دارد و ما باید با آنها به‌عنوان شرکای فعال در بررسی اولویت‌های امنیت منطقه‌ای و جهانی و استفاده از فرصت‌های جدید برای پیشبرد منافع مشترک تعامل داشته باشیم، براین اساس، ما همکاری نزدیک و منظمی را با هم‌پیمانان نزدیک خود، یعنی بریتانیا، فرانسه و آلمان در زمینه مسائل مربوط به نگرانی‌های جهانی و متقابل دنبال می‌کنیم.

علاوه بر این، ما به تعمیق همکاری‌هایمان با سایر مراکز نفوذ قرن ۲۱ - مثل چین، هند و روسیه - براساس احترام و منافع متقابل ادامه خواهیم داد. ما همچنین، دیپلماسی و توسعه‌ای را دنبال خواهیم کرد که از پیدایش شرکای موفق و جدید - از آمریکا تا آفریقا و از خاورمیانه تا آسیای جنوب شرقی - حمایت کند. توانایی ما به پیشبرد همکاری سازنده برای امنیت، شکوفایی مناطق خاص و تسهیل همکاری جهانی بر روی موضوعات مختلفی از افراط‌گرایی خشن و گسترش سلاح‌های هسته‌ای گرفته تا تغییر آب و هوا و بی‌ثباتی اقتصادی جهانی - مسائلی که همه کشورها را به چالش می‌کشند ولی هیچ کشوری به تنهایی نمی‌تواند با آنها مقابله کند - حیاتی است.

از سوی دیگر، ما برای دولت‌های متخاصم انتخاب روشنی پیشنهاد می‌کنیم که شامل وفادار ماندن به هنجارهای بین‌المللی و پیشبرد منافع اقتصادی و سیاسی که از همکاری بیشتر با جامعه بین‌المللی ناشی می‌شود یا سرباز زدن از پذیرش این راه و تن دادن به عواقب این تصمیم و از جمله انزوای بیشتر می‌باشد. با این وجود به اعتقاد ما، از طریق تعامل می‌توانیم فرصت‌هایی برای حل اختلافات ایجاد کنیم، حمایت جامعه بین‌المللی را نسبت به اقدامات خود جلب کنیم، نسبت به تمایلات و ماهیت رژیم‌های بسته مطلع شویم و به‌سادگی به مردم این کشورها نشان دهیم که دولت‌هایشان در انزوای آنها مقصرند.

تعامل موفق به یکپارچگی عناصر قدرت آمریکا و استفاده کارآمد از آنها بستگی دارد توانایی‌های توسعه و دیپلماسی ما باید به پیشگیری از منازعه، تحریک رشد اقتصادی، تقویت کشورهای ورشکسته و ضعیف، خارج کردن مردم از فقر، مبارزه با تغییر آب و هوا و بیماری‌های مسری و تقویت نهادهای حکومت دمکراتیک کمک کند. ارتش ما به تقویت ظرفیت خود برای مشارکت با هم‌تایان خارجی، آموزش و کمک به نیروهای امنیتی و تعقیب پیوندهای ارتش با طیف گسترده‌ای از دولت‌ها ادامه خواهد داد. ما تعاملات مالی و اقتصادی را به‌منظور پیشبرد شکوفایی مشترک ادامه خواهیم داد در این راستا سازمان‌های اجرایی قانونی و اطلاعاتی ما به‌طور مؤثری با

دولت‌های خارجی به‌منظور پیش‌بینی حوادث، واکنش به بحران‌ها و تأمین امنیت و سلامت همکاری خواهند کرد. در پایان، ما به تعامل میان ملت‌ها - نه فقط دولت‌ها - در سراسر جهان ادامه خواهیم داد. دولت آمریکا تلاش مداومی خواهد کرد تا با شهروندان و جامعه مدنی تعامل داشته باشد و پیوندهای فزونی‌یافته بین ملت آمریکا و ملت‌های سراسر جهان را - از طریق طیف گسترده‌ای از تلاش‌ها از خدمات عمومی و مبادلات آموزشی گرفته تا مشارکت‌های بخش خصوصی و تجاری فزاینده - تسهیل کند. در موارد زیادی، این نوع تعاملات، تأثیر پایدار و قدرتمندی در آن سوی مرزهای ما دارند و روش مقرون به‌صرفه‌ای برای القای دیدگاه مثبتی نسبت به رهبری آمریکا نیز هستند. بارها مشاهده کرده‌ایم که بهترین سفیران منافع و ارزش‌های آمریکایی مردم آمریکا - تاجران، سازمان‌های غیردولتی، دانشمندان، ورزشکاران، هنرمندان، نظامیان و دانشجویان - هستند. در این شرایط، تسهیل تعاملات بین‌المللی توسعه‌یافته در حوزه‌های غیردولتی، کشور ما را برای پیشرفت در اقتصاد جهانی آماده خواهد کرد و همزمان حسن‌نیت و روابطی را برقرار خواهد کرد که برای رهبری دائمی آمریکا بسیار ارزشمند است. این امر همچنین به تقویت توانایی‌هایی منجر می‌شود که مختص آمریکا هستند - این توانایی‌هایی منحصر به‌فرد شامل جمعیت متنوع و یهودی، خلاقیت و باز بودن ما و ارزش‌هایی که با زندگی ملت ما عجین شده‌اند، می‌باشد.

حمایت از یک نظم بین‌المللی پایدار و عادل

تعامل ما با سایر دولت‌ها و ملت‌ها، یک نظم بین‌المللی پایدار و عادل پایه‌ریزی خواهد کرد - این نظم بین‌المللی عادل است زیرا که موجب پیشبرد منافع متقابل می‌شود، از حقوق همه دفاع می‌کند و آنهایی را که از انجام وظایف خود سرباز می‌زنند پاسخگو می‌سازد از سوی دیگر این نظم بین‌المللی پایدار است چون که بر پایه هنجارهای کاملاً مشترک قرار دارد و کنش جمعی را در جهت مقابله با چالش‌های مشترک تقویت می‌کند.

این تعامل نظم بین‌المللی را که حقوق و وظایف همه کشورها را به رسمیت بشناسد، دنبال خواهد کرد. همان‌گونه که بعد از جنگ جهانی دوم عمل کردیم، باید در پی نظام بین‌المللی قانونمداری باشیم که بتواند منافع خود ما را با خدمت به منافع متقابل به پیش برد. نهادهای بین‌المللی باید کارآمدتر و نماینده پراکندگی نفوذ در قرن ۲۱ باشند. کشورها باید انگیزه‌هایی برای رفتار مسئولانه داشته باشند و زمانی که رفتارشان مسئولانه نیست، منزوی شوند. این نظم بین‌المللی را باید با همکاری‌ها و نتایجی که به بار می‌آورد - یعنی با توانایی کشورها برای باهم بودن برای مقابله با چالش‌های مشترکی مثل افراط‌گرایی خشن، گسترش سلاح‌های هسته‌ای، تغییر آب و هوا و اقتصاد جهانی متغیر سنجید.

دقیقاً به همین دلیل است که باید اجرای حقوق بین‌الملل و تعهدمان به تعامل با چارچوب‌ها و نهادهای بین‌المللی و مدرن کردن آنها را تقویت کنیم. کشورهای که از قبول مسئولیت‌هایشان سرباز می‌زنند فرصت‌های ناشی از همکاری بین‌المللی را از دست خواهند داد. جایگزین‌های مؤثر و معتبر به جای کنش نظامی - از تحریم‌ها گرفته تا منزوی کردن - باید به اندازه کافی قوی باشند تا موجب تغییر در رفتارها شوند، همزمان با آن ما نیز باید اتحادهایمان و توانایی‌های نظامی‌مان را مجدداً تقویت کنیم و در صورتی که کشورهای نظم بین‌المللی را که بر پایه حقوق و وظایف شکل گرفته است به چالش بکشند یا آن را تضعیف کنند، این کشورها باید خودشان را در انزوا ببینند.

باید توجه داشت که ما در دوره پس از جنگ جهانی دوم با پیگیری منافعمان در چارچوب اجتماعات چندجانبه‌ای مانند سازمان ملل متحد - و نه در خارج از آن چارچوب‌ها - به موفقیت رسیدیم. در واقع اگرچه ما به این نتیجه رسیده‌ایم که نهادهایی که منافع ملی بسیاری از کشورها را در یکجا جمع می‌کنند هرگز نمی‌توانند کامل باشند؛ با این همه ما این را نیز یاد گرفته‌ایم که این نهادها ابزار اجتناب‌ناپذیری برای روی هم گذاشتن منابع بین‌المللی و پشتیبانی از هنجارهای بین‌المللی هستند. در واقع پایه همکاری بین‌المللی پس از جنگ جهانی دوم، ساختاری متشکل از نهادها، سازمان‌ها، رژیم‌ها و معیارهایی بوده است که حقوق و وظایف یکسانی را برای همه دولت‌های حاکم به وجود می‌آورند.

در سال‌های اخیر، ناامیدی آمریکا از نهادهای بین‌المللی در مواقعی ما را بر آن داشته است که با نظام سازمان ملل متحد بر پایه‌ای غیررسمی تعامل داشته باشیم. اما در دنیایی از چالش‌های فراملی، آمریکا مجبور خواهد بود که برای تقویت نظام بین‌المللی سرمایه‌گذاری کند و همزمان در داخل چارچوب‌ها و نهادهای بین‌المللی کار کند تا به‌طور مستقیم با نقایص آنها روبرو شود و همکاری‌های فراملی را بسیج کند.

ما باید نسبت به عواملی که در گذشته مانع کارآیی بوده‌اند آگاه باشیم. به‌منظور کنش جمعی برای بسیج شدن، حس تحریک شده‌ای از منافع مشترک باید جایگزین دوقطبی‌گرایی که در مناطق، فرقه‌ها و مذاهب وجود دارد شود. کنش بین‌المللی و منطقه‌ای مؤثر و فوری اغلب از اراده سیاسی ائتلاف‌های کشورها که نهادهای بین‌المللی و منطقه‌ای را شامل می‌شوند، ناشی می‌شود. قدرت‌های درحال رشد و جدیدی که به‌دنبال نقش و نشان بیشتری هستند باید مسئولیت بیشتری برای حل چالش‌های جهانی بپذیرند. زمانی که کشورها هنجارهای بین‌المللی پذیرفته شده را نقض می‌کنند، کشورهایی که از آن هنجارها حمایت می‌کنند باید با موضعی محکم و متحد این هنجارها را اعمال کنند.

براین اساس، ما حمایت خود از مدرن کردن نهادها و ترتیباتی نظیر تحول از گروه ۸ به گروه ۲۰ را گسترش خواهیم داد تا نشان‌دهنده محیط بین‌المللی امروزی باشند. ما با همکاری با نهادها و

کشورهای تشکیل‌دهنده آنها، ظرفیت بین‌المللی را برای ممانعت از منازعه، تحریک رشد اقتصادی، بهبود امنیت، مبارزه با تغییر آب و هوا و رفع چالش‌های تحمیل شده از جانب کشورهای ورشکسته و ضعیف تقویت خواهیم کرد. همچنین، چارچوب‌ها و نهادهای بین‌المللی را به منظور اصلاح آنها در زمان‌هایی که از عمل به تعهدشان عاجز شوند و یا تعهدشان را فراموش کنند به چالش خواهیم کشید و به آنها کمک خواهیم کرد. با این وجود، تقویت مشروعیت و اقتدار حقوق و نهادهای بین‌المللی به ویژه سازمان ملل متحد مستلزم تلاش پایدار برای اصلاح عملکرد است.

به علاوه، نظم بین‌المللی ما باید نفوذ رو به رشد افراد را در دنیای امروز بپذیرد. باید فرصت‌هایی برای جامعه مدنی باشد تا در درون کشورها رشد کند و پیوندهایی بین آنها (کشورها) ایجاد کند. همچنین باید فرصت‌هایی برای افراد و بخش خصوصی وجود داشته باشد تا نقش بزرگی برای حل چالش‌های مشترک - چه از طریق پشتیبانی از یک بانک سوخت هسته‌ای، بالا بردن سلامت جهانی و چه از طریق افشا کردن نقض حقوق جهانی - ایفا کنند باید توجه داشت که در قرن ۲۱، توانایی افراد و بخش‌های غیردولتی برای ایفای نقشی مثبت در شکل‌دهی به محیط بین‌المللی، فرصت متمایزی برای آمریکا فراهم می‌کند.

در این شرایط، می‌دانیم که نظم بین‌المللی که همه کشورها در آن از حقوق و مسئولیت‌های خود برخوردار باشند دست‌نیافتنی باقی خواهد ماند. بنابراین گاهی برای مقابله با تهدیدات استفاده از زور ضروری خواهد بود. از سوی دیگر تکنولوژی خطرات جدیدی با خودش به همراه خواهد داشت. فقر و بیماری به طور کامل از بین نخواهد رفت. ظلم و ستم همواره با ما خواهد بود. با این حال اگر ما این چالش‌ها را بشناسیم، مسئولیت آمریکا را برای مقابله با این چالش‌ها به همراه شرکای خود بپذیریم و رویکردهای همکاری‌جویانه جدیدی برای همراه کردن سایرین با خودمان برای غلبه بر این چالش‌ها در پیش بگیریم، آنگاه نظم بین‌المللی عصر جهانی شده می‌تواند منافع ما و منافع مشترک کشورها و ملت‌ها را در هر جا به نحو احسن پیش ببرد.

تقویت توان ملی: کلیتی از رویکرد دولت

برای موفق شدن، ما باید همه ابزارهای قدرت آمریکا را به روز، متوازن و یکپارچه کنیم و با متحدان و شرکای خود همکاری کنیم که آنها نیز چنین کنند. ارتش ما باید برتری سنتی خویش و تا زمانی که سلاح‌های هسته‌ای وجود دارند، توانایی بازدارندگی هسته‌ای مان را حفظ کند و همزمان به تقویت توانایی خود برای شکست دادن تهدیدات نامتقارن، حفظ دسترسی به اشتراکات جهانی و تقویت شرکا ادامه دهد. ما باید به گونه‌ای در زمینه نهادها و ظرفیت‌های توسعه و دیپلماسی سرمایه‌گذاری کنیم که شرکای جهانی، ما را تکمیل و تقویت کند. توانمندی‌های اطلاعاتی ما باید به طور مداوم تکامل یابد تا تهدیدات نامتقارن و متعارف را شناسایی و توصیف کرده و به موقع چاره‌سازی کنند و در پایان، باید رویکردمان به امنیت داخلی را با رویکرد گسترده‌تر امنیت ملی خود هماهنگ سازیم.

ما در حال بهبود یکپارچگی مهارت‌ها و توانایی‌های درون نهادهای مدنی و نظامی هستیم، به همین دلیل آنها مکمل همدیگر هستند و به طور یکدست عمل می‌کنند. ما همچنین در حال بهبود سیاستگذاری و برنامه‌ریزی همکاری‌جویانه هستیم و باید توانایی مان را در حوزه‌های مهمی که توجه کمتری به آنها کرده‌ایم بالا ببریم. این امر مستلزم همکاری نزدیک با کنگره و یک پروسه درون‌سازمانی جامع و حساب شده است تا تلاش‌هایمان را در جهت اجرا و نظارت بر عملیات‌ها، سیاست‌ها و استراتژی‌ها انسجام بخشیم. برای شروع این کار، کاخ سفید ستادهای شورای امنیت ملی و شورای امنیت داخلی را ادغام کرد.

با این حال، برای پرورش همکاری بین ادارات و سازمان‌ها کارهایی مانده است. اساسی‌ترین این کارها عبارتند از: تضمین مؤثرتر هماهنگی با استراتژی امنیت ملی مان، سازگار کردن آموزش و پرورش کارکنان امنیت ملی به منظور تجهیز آنها برای رویارویی با چالش‌های مدرن، بازنگری در اختیارات و مکانیسم‌ها برای اجرا و هماهنگی برنامه‌های کمک و برنامه‌ها و سیاست‌های دیگری که همکاری را تقویت می‌کنند.

● **دفاع:** ما در حال تقویت ارتشمان هستیم تا مطمئن شویم که می‌تواند در جنگ‌های امروزی پیروز شود؛ تا از تهدیدات علیه آمریکا، منافع آن و شرکا و هم‌پیمانان جلوگیری کنیم و از ایالات متحده در مواقع احتمالی در مقابل بازیگران دولتی و غیردولتی دفاع نماییم. ما به متوازن‌سازی مجدد توانایی‌های نظامی مان به منظور برتری داشتن در زمینه‌های ضدتروریسم، ضدشورش، عملیات‌های ثبات‌بخشی و مقابله با تهدیدات امنیتی پیچیده فزاینده ادامه خواهیم داد و در همان حال اطمینان حاصل خواهیم کرد که نیروهای ما آمادگی مقابله با عملیات‌های نظامی متعدد را داشته باشند. این کار مستلزم آمادگی در برابر دشمنی‌های پیچیده روزافزون، بازدارندگی و شکست تهاجماتی که از محیط‌های غیرقابل دسترس اعمال می‌شوند و دفاع از آمریکا و حمایت از مقامات غیرنظامی در داخل است. با ارزش‌ترین عنصر دفاع ملی ما مردان و زنانی هستند که نیروی تمام داوطلب آمریکا را تشکیل می‌دهند. آنها انعطاف‌پذیری، انطباق و ظرفیت فوق‌العاده‌ای برای نوآوری نشان داده‌اند و ما منابعی را که نیروهای مسلحمان برای موفقیت لازم دارند فراهم خواهیم ساخت و خودمان را وقف تأمین حمایت و مراقبت برای رزمندگان جانباز، کهنه سربازان و خانواده‌های نظامیان خواهیم

کرد. ما باید نیروهای مسلح را در مسیر استقرار پایدار قرار دهیم و سرزندگی بلندمدت نیروهای مسلح را از طریق استخدام، شناسایی و حفظ کسانی که خدمت می‌کنند، حفظ و تقویت کنیم.

● **دیپلماسی:** دیپلماسی به اندازه توانایی دفاعی ما، برای امنیت ملی مان اساسی است. دیپلمات‌های ما، با گوش کردن به شرکایمان، یاد گرفتن از آنها، احترام گذاشتن به همدیگر و جستجوی زمینه‌های مشترک در خط مقدم تعامل هستند. دیپلمات‌ها، کارشناسان توسعه و دیگران در دولت ایالات متحده باید بتوانند در کنار هم به‌منظور پشتیبانی از دستورالعملی مشترک کار کنند. مهارت‌های جدیدی برای رشد تعامل مؤثر لازم است تا نه تنها سایر دولت‌ها و سازمان بین‌المللی بلکه همچنین بازیگران غیردولتی نظیر شرکت‌ها، بنیادها، سازمان‌های غیردولتی، دانشگاه‌ها، متفکران و سازمان‌های دین‌محور - که همه‌شان به‌طور فزاینده‌ای نقش متمایزی هم در زمینه مسائل توسعه و هم در زمینه مسائل دیپلماتیک ایفا می‌کنند - گردهم آیند، ارتباط برقرار کنند و بسیج شوند. برای تحقق این اهداف، هیئت‌ها و پرسنل دیپلماتیک ما باید در داخل و خارج کشور گسترش یابند تا ماهیت فزاینده فراملیتی چالش‌های امنیتی قرن ۲۱ را (برای کشورهای دیگر) ثابت کنند. همچنین باید اختیارات و مکانیسم‌های مناسبی فراهم آوریم تا برنامه‌های کمک را یاری و اجرا کنیم و باید توانایی هیئت‌های اعزامی غیرنظامی را که برای کمک به دولت‌ها در زمینه مسائل مختلف لازم است، بالا ببریم.

● **اقتصاد:** نهادهای اقتصادی ما عناصر حیاتی توانایی ملی ما هستند و ابزارهای اقتصادی ما اساس نفوذ، شکوفایی و رشد ملی پایدار هستند. دفتر مدیریت و بودجه، وزارتخانه‌های خزانه‌داری، کشور، تجارت، انرژی و کشاورزی، نمایندگی تجاری آمریکا، شورای فدرال رزرو و سایر نهادها کمک می‌کنند تا ارز، تجارت، سرمایه‌گذاری خارجی، کسری موازنه، تورم، بهره‌وری و رقابت‌پذیری ملی مان را مدیریت کنیم. همچنین باقی ماندن به‌عنوان یک قدرت اقتصادی پویای قرن ۲۱ مستلزم همکاری نزدیک بین دولت‌های توسعه‌یافته با یکدیگر و با بازارهای درحال رشد است. ازسوی دیگر با توجه به اینکه به‌دلیل ماهیت به‌هم وابستگی اقتصاد جهانی - آمریکا - مثل سایر کشورها - برای فروش صادراتش و حفظ دسترسی به منابع و کالاهای کمیاب به بازارهای آن سوی آب‌ها وابسته است. بنابراین، یافتن منافع اقتصادی متقابل مشترک با کشورهای دیگر و حفظ آن‌گونه روابط اقتصادی از عناصر اصلی استراتژی امنیت ملی ما می‌باشند.

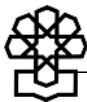
● **توسعه:** توسعه ضرورتی اخلاقی، اقتصادی و استراتژیک است. براین اساس، ما درحال تمرکز بر کمک به کشورهای درحال توسعه و ملت‌های آنها هستیم تا از این طریق آنان بتوانند تهدیدات امنیتی را مدیریت کنند، از مزایای گسترش اقتصاد جهانی منتفع شوند و نهادهای پاسخگو و دموکراتیکی را که در جهت نیازهای اساسی بشر خدمت می‌کنند به وضعیت مطلوب برسانند. در این

راستا، ما از طریق دستورالعملی جدی و تهاجمی در زمینه توسعه و منابع متناسب می‌توانیم شرکای منطقه‌ای خود را تقویت کنیم. شرکایی که به کمکشان در جهت دستیابی به برخی اهدافمان مانند متوقف کردن منازعات و مبارزه با شبکه‌های جنایی جهانی، ایجاد اقتصاد جهانی فراگیر و باثبات دارای منابع جدید شکوفایی، پیشبرد دموکراسی و حقوق بشر و در نهایت قرار دادن خودمان در جایگاه بهتر برای مقابله با چالش‌های جهانی - از طریق پرورش طیف‌هایی از دولت‌های دموکراتیک، توانمند و شکوفا که می‌توانند شرکای ما در دهه‌های آتی باشند - نیاز داریم. بنابراین برای تحقق این اهداف، ما درصدد پیگیری اقدامات زیر هستیم: گسترش توانایی توسعه غیرنظامی‌مان، تعامل با نهادهای مالی بین‌المللی که بر منابع ما تأثیر می‌گذارند و اهداف ما را پیش می‌برند، پیگیری بودجه‌ای برای توسعه که به‌طور حساب شده‌تری استراتژی و سیاست‌های کلان ما - و نه تخصیص‌های بخش ما - را منعکس کند و تضمین این امر که ابزارهای سیاست ما آماده حمایت از اهداف توسعه‌ای ما هستند.

● **امنیت داخلی:** ریشه‌های امنیت داخلی به کارکردهای تاریخی و سنتی دولت و جامعه نظیر دفاع غیرنظامی، واکنش سریع، اجرای قانون، گمرک، گشت مرزی و مهاجرت باز می‌گردد. به‌دنبال حوادث ۱۱ سپتامبر و تأسیس وزارت امنیت داخلی، این کارکردها، ضرورت و سازمان جدیدی پیدا کردند. بنابراین، امنیت داخلی درصدد است تا این کارکردهای سنتی را برای مقابله با تهدیدات جدید و خطرات درحال رشد سازگار کند. این سازگاری تنها در مورد کنش دولتی نیست بلکه بیشتر در مورد قدرت جمعی کل کشور است. رویکرد ما متکی بر تلاش‌های مشترکمان در زمینه‌های زیر است: شناسایی تهدیدات و جلوگیری از آنها، از بین بردن توانایی بازیگران متخاصم برای فعالیت در داخل مرزهای ما، حفظ کنترل مؤثر مرزهای فیزیکی‌مان، تأمین امنیت سفر و تجارت قانونی به داخل آمریکا و بالعکس، فروپاشی و خلع سلاح سازمان‌های جنایی و تروریستی فراملیتی و تضمین انعطاف‌پذیری ملی‌مان در برابر تهدید و خطرات. این تلاش‌ها به کمک یکدیگر باید از سرزمینی حمایت کنند که از دست تروریسم و خطرات دیگر در امان و سلامت باشد و در آن روش زندگی، آرزوها و منافع آمریکا بتوانند پیشرفت کنند.

● **اطلاعات:** سلامت و شکوفایی کشور ما بستگی به موارد زیر دارد: کیفیت اطلاعاتی که جمع‌آوری می‌کنیم و تحلیل‌هایی که از آن اطلاعات ارائه می‌دهیم، توانایی‌مان به ارزیابی و تقسیم این اطلاعات در زمانی مناسب و توانایی‌مان به مقابله با تهدیدات اطلاعاتی. سلامت و شکوفایی کشور ما همچنین به اطلاعات استراتژیکی که تصمیمات اجرایی را تحت تأثیر قرار می‌دهد بستگی دارد و البته، به همان اندازه، به حمایت اطلاعاتی از امنیت داخلی، دولت‌های محلی، قبیله‌ای و ملی، سربازان ما و هیئت‌های اعزامی ملی و حیاتی بستگی دارد. ما درحال انسجام‌بخشی بهتر به جامعه اطلاعاتی و

همچنین تقویت توانایی‌های اعضای جامعه اطلاعاتی‌مان هستیم. ما در حال تقویت همکاری با سرویس‌های اطلاعاتی خارجی و حفظ پیوندهای قوی با متحدان نزدیکمان هستیم و بالاخره، ما به سرمایه‌گذاری بر روی مردان و زنان جامعه اطلاعاتی ادامه می‌دهیم.

● **ارتباطات استراتژیک:** از بین همه تلاش‌های ما، ارتباطات استراتژیک کارآمد برای حفظ مشروعیت جهانی و حمایت اهداف سیاسی‌مان ضروری‌تر است. هماهنگ ساختن کردارهایمان با گفتارهایمان، مسئولیت‌مشارکتی است که باید از طریق فرهنگ ارتباط در سراسر مجموعه حکومت تقویت شود. همچنین باید در تعامل و ارتباط حساب شده خود مؤثرتر عمل کنیم و برای فهم تمایلات، باورها، شکایات و نگرانی‌های ملت‌ها - و نه فقط نخبگان - در سراسر جهان حداکثر تلاش خود را انجام دهیم.

این کار به ما اجازه می‌دهد که پیام‌های نامتناقض و معتبری ارسال کنیم و طرح‌های کارآمدی ارائه دهیم و نیز بهتر می‌فهمیم که دیگران چه برداشتی از کنش‌های ما خواهند داشت. ما همچنین، باید مجموعه گسترده‌ای از روش‌ها از جمله رسانه‌های جدید را برای برقراری ارتباط با مردمان خارجی مورد استفاده قرار دهیم.

● **بخش خصوصی و مردم آمریکا:** ایده‌ها، ارزش‌ها، انرژی، خلاقیت و انعطاف‌پذیری شهروندان ما بزرگ‌ترین منبع آمریکاست. ما توسعه جوامع متعهد، هوشیار و آماده را مورد حمایت قرار خواهیم داد و تأکید می‌کنیم که شهروندان ما جوهر کشوری منعطف هستند و ما باید از نبوغ خارج از دولت از طریق مشارکت‌های استراتژیک با بخش خصوصی، سازمان‌های غیردولتی، بنیادها و سازمان‌های جامعه‌محور بهره‌برداری کنیم. چنین مشارکت‌هایی برای موفقیت ایالات متحده در داخل و خارج اساسی است و ما آنها را از طریق فرصت‌های به‌وجود آمده برای تعامل، همکاری، شفافیت و اشتراک اطلاعات مورد حمایت قرار خواهیم داد.

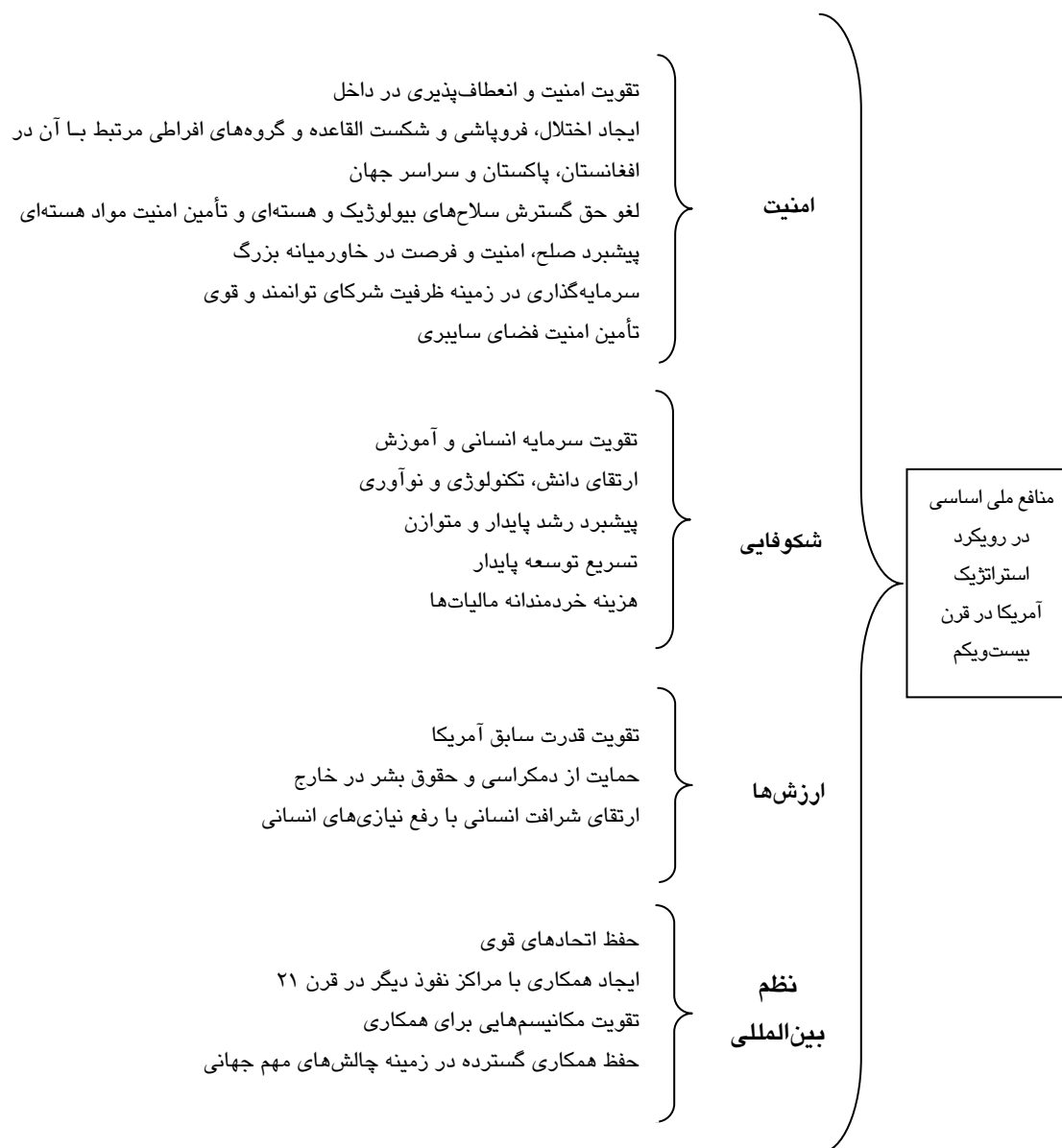
پیشبرد منافعمان

برای رسیدن به دنیایی که ما به دنبالش هستیم، آمریکا باید رویکرد استراتژیکش را در تعقیب چهار نفع ملی پایدار به‌کار گیرد:

۱. امنیت: امنیت ایالات متحده، شهروندان، متحدان و شرکای آن،
۲. شکوفایی: یک اقتصاد آمریکایی در حال رشد، نوآور و قوی در یک نظام اقتصادی بین‌المللی باز که فرصت و شکوفایی به ارمغان می‌آورد،
۳. ارزش‌ها: احترام به ارزش‌های جهانی در داخل و در سراسر جهان،

۴. **نظم بین‌المللی:** نظمی بین‌المللی که با رهبری آمریکا پیش برده شده باشد و نظمی که صلح، امنیت و شکوفایی را از طریق همکاری قوی‌تر به‌منظور رویارویی با چالش‌های جهانی بالا ببرد.

هرکدام از این منافع به‌طور اجتناب‌ناپذیری با یکدیگر مرتبطند، هیچ نفع منفردی به تنهایی پیش نمی‌رود، با این حال، اقدام مثبت در یک حوزه، به پیشبرد هر چهار منفعت کمک خواهد کرد. ابتکاراتی که در زیر توضیح داده می‌شوند همه مسائل امنیت ملی آمریکا را شامل نمی‌شوند. با این حال، آنها حوزه‌های اولویت ویژه و حوزه‌هایی را نشان می‌دهند که در آن حوزه‌ها پیشرفت برای تأمین امنیت کشورمان و احیای رهبری آمریکا در سال‌های آتی ضروری است.

الف) امنیت

«ما از بابت شیوه زندگی مان عذرخواهی نخواهیم کرد، همچنین در دفاع از آن تردید نخواهیم کرد و به آنهایی که به دنبال رسیدن به اهدافشان از طریق ایجاد وحشت و کشتار بی‌گناهانند اینک می‌گوییم روحیه ما قوی‌تر از آن است که شکسته شود. به عبارت دیگر شما نمی‌توانید ما را پشت سر بگذارید و ما شما را شکست خواهیم داد.»

باراک اوباما، رئیس‌جمهور، سخنرانی تحلیف، ۲۰ ژانویه ۲۰۰۹

تهدیداتی که متوجه مردم، میهن و منافع ماست در ۲۰ سال اخیر به‌طور چشمگیری تغییر یافته است. رقابت میان کشورها ادامه دارد، اما آمریکا اینک به جای یک دشمن هسته‌ای، به واسطه امکان قرار گرفتن سلاح‌های هسته‌ای در دست افراط‌گرایانی که نسبت به استفاده از این سلاح‌ها ابایی ندارند، تهدید می‌شود. بنابراین اینک به جای یک امپراتوری دشمن و توسعه‌طلب، با طیف متنوعی از چالش‌ها - از شبکه ضعیفی از افراط‌گراهای خشن گرفته تا کشورهای که هنجارهای بین‌المللی را به سخره می‌گیرند یا با فروپاشی داخلی مواجهند - روبرو هستیم. آمریکا اینک علاوه بر رویارویی با دشمنان در عرصه‌های جنگ سنتی، باید برای مقابله با تهدیدات نامتقارن، نظیر تهدیداتی که امیدواری ما به فضا و فضای سایبری را هدف قرار داده‌اند، آماده شود.

دولت (اوباما) مسئولیتی بزرگ‌تر از حفاظت مردم آمریکا ندارد. علاوه بر این، ما مسئولیت منحصر به فرد آمریکا در بالا بردن امنیت بین‌المللی را می‌پذیریم. مسئولیتی که از تعهدات ما به متحدانمان، نقش رهبری ما در حمایت از یک نظم بین‌المللی پایدار و عادل و توانایی‌های نظامی بی‌نظیرمان ناشی می‌شود.

در شرایط کنونی، آمریکا هنوز تنها کشوری است که می‌تواند عملیات‌های نظامی عظیمی را در مسافت‌های بسیار دور طراحی و اجرا کند. ما باید توانایی‌های خود در بازداشتن و شکست دشمنان و تضمین اعتبار شرکای امنیتی مان - که برای امنیت جهانی و منطقه‌ای حیاتی هستند - حفظ کنیم. بدین منظور، ارتش ما به تحکیم اساس رهبری جهانی و امنیت ملی مان ادامه می‌دهد و وقتی از آن به‌طور مناسب استفاده می‌کنیم، رهبری و امنیتمان تقویت می‌شود. اما زمانی که از توان نظامی مان بیش از اندازه استفاده می‌کنیم، یا از سرمایه‌گذاری در آن و یا از استفاده از ابزارهای مکمل غافل می‌شویم، یا بدون مشارکت شرکا وارد عمل می‌شویم، در آن زمان است که ارتش ما بیش از حد تحت فشار قرار می‌گیرد، آمریکایی‌ها متحمل مسئولیت سنگین‌تر می‌شوند و رهبری ما در سراسر جهان با نیروی نظامی تعریف می‌شود و ما می‌دانیم که هدف دشمنان ما گسترش بیش از حد نیروهای مسلح ما و ایجاد شکاف بین ما و آنهایی است که در منافع ما سهیمند.

بنابراین، ما باید به ایجاد هماهنگی و تعادل در ابزارهای کشورداری مان ادامه دهیم. در داخل،

ما در حال هماهنگ‌سازی تلاش‌های امنیت داخلی‌مان با جنبه‌های دیگر رویکرد امنیت ملی‌مان و تقویت انعطاف‌پذیری و آمادگی خود هستیم. در خارج، ما در حال تقویت اتحادها، ایجاد مشارکت‌های جدید و استفاده از هر نوع وسیله قدرت آمریکایی - از جمله توانایی‌های توسعه‌ای و دیپلماتیک تقویت شده به همراه توانایی جلوگیری از منازعه و توانایی کار کردن در کنار ارتشمان - برای پیشبرد اهدافمان هستیم. ما در حال تقویت هنجارهای بین‌المللی هستیم تا دولت‌هایی را که این هنجارها را به سخره می‌گیرند منزوی سازیم و همکاری علیه آن عده از بازیگران غیردولتی را که امنیت مشترک ما را به خطر می‌اندازند، هدایت کنیم.

۱. تقویت امنیت و انعطاف‌پذیری در داخل

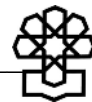
آمریکا در داخل کشور خود در حال پیگیری استراتژی‌ای است که برای رویارویی با طیف کامل تهدیدات و خطراتی که متوجه جوامع ماست توانمند باشد. این تهدیدات و خطرات عبارتند از: تروریسم، بلایای طبیعی، حملات سایبری گسترده و بیماری‌های مسری.

با این وجود، ما درحالی که هر کاری را که در توان ما باشد برای مقابله با این تهدیدات انجام می‌دهیم، این را نیز می‌دانیم که به تنهایی قادر به مقابله و جلوگیری از هر تهدیدی نخواهیم بود. به همین دلیل است که ما باید انعطاف‌پذیری‌مان - یعنی توانایی سازگاری با شرایط متغیر و آمادگی برای بی‌نظمی و اختلال، را نیز تقویت کنیم. براین اساس، ما برای سلامت و امن نگهداشتن آمریکایی‌ها در داخل آمریکا در حال انجام کارهای زیر هستیم:

۱-۱. **تقویت امنیت در داخل:** امنیت در داخل کشور آمریکا به تلاش‌های مشترک ما برای جلوگیری از تهدیدات از طریق پیش‌بینی و شناسایی تهدیدات، از بین بردن توان فعالیت و عملیات بازیگران متخاصم در داخل مرزهایمان، حفاظت منابع اساسی و زیرساخت‌های حیاتی کشور و تأمین امنیت فضای سایبری وابسته است. به همین دلیل است که ما در حال پیگیری تدابیری برای ایمن ساختن و کاهش آسیب‌پذیری در زیرساخت‌های حیاتی، فرودگاه‌ها، بنادر و مرزهایمان و تقویت همه‌جانبه امنیت سایبری، فضای، حمل‌ونقل و هوایی هستیم.

براساس این، ما می‌دانیم که سیستم‌های جهانی‌ای که افراد، کالاها و اطلاعات را در سراسر جهان جابجا می‌کنند، جابجایی افراد، کالاها و اطلاعات خطرناک را نیز تسهیل می‌کنند. در داخل این سیستم‌های معامله و حمل‌ونقل، عملیاتی اساسی - به‌عنوان مثال، نقاط شروع و انتقال یا تقاطع‌های مرزی - وجود دارند که فرصت‌هایی را برای بهره‌برداری یا قدغن کردن فراهم می‌کنند. بنابراین، ما در حال همکاری با شرکایی در خارج برای رویارویی با تهدیداتی هستیم که اغلب از آن سوی مرزهای ما شروع می‌شوند از سوی دیگر ما در حال توسعه خطوط همکاری در داخل میان شرکای فدرالی، ملی، محلی، قبیله‌ای، سرزمینی، غیردولتی و بخش خصوصی و نیز افراد و تشکلهای هستیم.

۱-۲. **مدیریت موارد اضطراری به‌طور مؤثر:** ما در حال برنامه‌ریزی برای افزایش توانایی‌های خود به‌منظور آمادگی در برابر مصائب و کاستن از تأثیرات بلندمدت آنها بر مردم و شکوفایی‌شان و واکنش به حوادث ناگوار و خلاصی از آنها هستیم. ما به‌منظور بهبود آمادگی‌مان، در حال هماهنگ‌سازی همه برنامه‌های مؤثر برای مقابله با خطرات در داخل در همه سطوح دولتی و برنامه‌ریزی برای توانایی‌های اساسی به‌منظور واکنش به موارد اضطراری هستیم. ما به همکاری با اجتماعات و تشکلهای ادامه می‌دهیم تا مطمئن شویم که تلاش‌های ما برای آمادگی در همه سطوح دولتی با بخش‌های غیرانتفاعی و خصوصی هماهنگ باشد. ما در حال سرمایه‌گذاری در زمینه

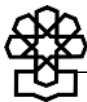

تجهیزات و توانمندی‌های عملیاتی و بالا بردن میزان قابل اتکا بودن و هماهنگ عمل کردن سیستم‌های ارتباطی هستیم. ما در حال تشویق برنامه‌ریزی منطقه‌ای داخلی و برنامه‌های منسجم به منظور افزایش آمادگی‌های هستیم. بنابراین دولت را در همه سطوح برای درگیر شدن در برنامه‌ریزی بلندمدت بهبود شرایط نیز تشویق خواهیم کرد. همچنین ضروری است که برنامه‌ها را به طور مداوم با انجام تمرین‌هایی که به لحاظ برنامه و نتایج واقع‌گرا هستند، آزمایش و اصلاح کنیم.

۳-۱. توانمندسازی اجتماعات برای مقابله با افراطی شدن: برخی از جنایات اخیر افراط‌گراهای خشن در ایالات متحده که به جنگیدن در داخل و خارج آمریکا متعهد هستند، سبب شده‌اند که تهدیداتی را که از سوی افراد افراطی در داخل علیه منافع آمریکا اعمال می‌شود برجسته‌تر شوند. بهترین دفاع ما در مقابل این تهدید، خانواده‌های مجهز و مطلع، اجتماعات محلی و نهادها هستند. دولت فدرال در زمینه اطلاعات، سرمایه‌گذاری خواهد کرد تا این تهدید را شناسایی کرده و برنامه‌های توسعه و تعامل اجتماعات را به منظور توانمندسازی اجتماعات محلی گسترش دهد. دولت فدرال همچنین، به کمک مهارت و منابع همه سازمان‌های مرتبط، ضمن اینکه نگرانی‌های محلی را می‌شنود، سیاست‌هایی را برای حل مسائل منطقه‌ای طراحی می‌کند و روشن می‌سازد که تنوع ما بخشی از قدرت ما و نه منبعی برای اختلاف و ناامنی است.

۴-۱. بهبود انعطاف‌پذیری از طریق مشارکت‌های خصوصی - دولتی رشدیافته: هنگامی که حوادث رخ می‌دهند، باید با کارکردها و عملیات‌های اساسی، بازگشت به زندگی عادی و کسب تجربه از حادثه‌ها، انعطاف‌پذیری از خود نشان دهیم تا درس‌هایی که از آنها می‌گیریم در مواقع ضروری به تغییرات عمل‌گرایانه تبدیل شوند. در این میان، بخش خصوصی که بسیاری از زیرساخت‌های اساسی کشور را در دست دارد و آنها را اداره می‌کند، در آماده شدن برای بیرون آمدن از بلایا نقشی حیاتی دارد. بنابراین باید مشارکت‌های خصوصی - دولتی را از طریق ایجاد انگیزه‌هایی برای دولت و بخش خصوصی تقویت کنیم تا زیرساخت‌ها و سیستم‌هایی را طراحی کنند که بتوانند در برابر اختلال و بی‌نظمی مقاومت کرده و پیامدهای مربوطه را کاهش دهند، از سیستم‌های اضافی - زمانی که برای حفظ و توانایی برای عملیات ضروری است - حفاظت کنند، پیوستگی و انسجام طرح‌ها را به منظور تضمین احیای توانمندی‌های اساسی آزمایش کرده و توسعه دهند و در زمینه بهبود و نگهداری زیرساخت‌های موجود سرمایه‌گذاری کنند.

۵-۱. تعامل با اجتماعات و شهروندان: ما بر انعطاف‌پذیری و آمادگی اجتماعی و انفرادی از طریق تعامل پی‌درپی - که اطلاعات روشن و معتبری را درباره خطر و امور غیرمنتظره برای مردم آماده می‌کند - تأکید خواهیم کرد. بخش مهمی از این تلاش بر گام‌هایی عملی تأکید دارد که همه آمریکایی‌ها برای حفاظت از خودشان، خانواده‌هایشان و همسایگانشان می‌توانند انجام دهند. این

تلاش شامل انتقال اطلاعات از طریق مسیرهای چندگانه و به آنهایی است که نیازهای ویژه‌ای به این اطلاعات دارند.

علاوه بر این، ما از تلاش‌هایی که در راستای توسعه شبکه و سیعی در زمینه سلامت عمومی باشند حمایت می‌کنیم. تلاش‌های ما برای اطلاع‌رسانی به آمریکایی‌ها و اجتماعاتشان و توانمند ساختن آنها بر این اساس قرار دارد که انعطاف‌پذیری، همواره در مرکز روحیه آمریکایی‌ها بوده است.

۲. ایجاد اختلال، فروپاشی و شکست القاعده و گروه‌های افراطی درگیر در افغانستان،

پاکستان و سراسر جهان

آمریکا در حال به راه انداختن مبارزه‌ای جهانی علیه القاعده و وابستگان تروریست آن است. برای ایجاد اختلال، خلع سلاح کردن و شکست دادن القاعده و وابستگانش، ما به دنبال استراتژی‌ای هستیم که از میهن ما محافظت کند، امنیت خطرناک‌ترین سلاح‌ها و مواد جهان را تأمین کند، القاعده را از داشتن پناهگاهی امن محروم سازد و مشارکت‌های مثبتی با جوامع مسلمان در سراسر جهان ایجاد کند. موفقیت در این راه نیازمند مبارزه‌ای منسجم، پایدار و گسترده است که خردمندان همه ابزارهای قدرت آمریکا - یعنی هم ابزارهای نظامی و هم ابزارهای غیرنظامی - و همچنین تلاش‌های هماهنگ نهادهای چندجانبه و کشورهای همفکر را مورد استفاده قرار دهد.

ما همواره برای غیرقانونی کردن و استفاده از تروریسم و منزوی ساختن استفاده‌کنندگان از آن تلاش خواهیم کرد. با این وجود، این، جنگی جهانی علیه یک شیوه - تروریسم یا یک مذهب (یعنی اسلام) - نیست. ما در جنگ با شبکه‌ای خاص، یعنی القاعده و وابستگان تروریستش که از تلاش برای حمله به ایالات متحده، متحدان و شرکای آن حمایت می‌کنند، هستیم.

۱-۲. **جلوگیری از حملات علیه میهنمان و در میهنمان:** برای جلوگیری از اقدامات تروریسم علیه خاک آمریکا، ما باید از همه توانایی‌های امنیت داخلی‌مان، اجرای قانونمان و ابزارهای اطلاعاتی‌مان استفاده کنیم. بر این اساس، ما به هماهنگ کردن مراکز تلفیق مناطق شهری و ملی و به استفاده از این مراکز ادامه خواهیم داد. این شامل مراکزی است که توان سهیم شدن در اطلاعات طبقه‌بندی شده، تأسیس شبکه گسترده‌ای برای گزارش فعالیت‌های مشکوک و اجرای رویکردی منسجم برای سیستم‌های اطلاعاتی ضدتروریستی ما به منظور اطمینان از دسترسی تحلیلگران، سازمان‌ها و افسران حفاظتی ما به همه اطلاعات مرتبط در سرتاسر دولت، را دارند. در واقع ما در حال اصلاح اشتراک اطلاعات و همکاری از طریق پیوند دادن شبکه‌ها به یکدیگر هستیم تا توانایی‌های محلی، کشوری و فدرالی برای تبادل یکدست پیام‌ها و اطلاعات، راهنمایی تحقیقات و همکاری تسهیل

شوند. ما در حال همکاری بیشتر با شرکای خارجی جهت شناسایی، ردگیری و محدود کردن دسترسی به سرمایه‌گذاری و جلوگیری از سفرهای تروریستی هستیم. ما با آگاهی از پیوند اجتناب‌ناپذیر بین امنیت فراملی و داخلی، به صورت دوجانبه، منطقه‌ای و از طریق نهادهای بین‌المللی به همکاری خواهیم پرداخت تا تلاش‌های جهانی برای جلوگیری از حملات تروریستی را بالا ببریم.

۲-۲. تقویت امنیت هواپیمایی: ما می‌دانیم که سیستم هواپیمایی، یک هدف ویژه برای القاعده و وابستگانش بوده است. بنابراین ما باید از طریق توجه به اشتراک و جمع‌آوری اطلاعات، تدابیر شدیدتری برای بازرسی مسافران، توسعه تکنولوژی‌های پیشرفته بازرسی و همکاری با جامعه بین‌المللی برای تقویت تلاش‌ها و استانداردهای امنیتی هواپیمایی به منظور تقویت امنیت هواپیمایی بپردازیم.

۲-۳. دور کردن سلاح‌های کشتار جمعی از دسترس تروریست‌ها: برای جلوگیری از اقدامات تروریستی با خطرناک‌ترین سلاح‌های جهان، ما به طور قابل ملاحظه‌ای در حال تشدید و تسریع تلاش‌ها به منظور تأمین امنیت همه مواد هسته‌ای آسیب‌پذیر تا پایان سال ۲۰۱۳ و جلوگیری از گسترش سلاح‌های هسته‌ای هستیم. در این زمینه ما همچنین اقداماتی را به منظور محافظت از دانش و توانایی‌های مرتبط با علوم شیمی که ممکن است مورد سوءاستفاده قرار گیرند اتخاذ خواهیم کرد.

۲-۴. محروم کردن القاعده از توان تهدید مردم آمریکا، متحدان، شرکا و منافع ما در آن سوی آب‌ها: نباید به القاعده و متحدانش اجازه داده شود که توان برنامه‌ریزی و اجرای حملات تروریستی بین‌المللی را به ویژه علیه سرزمین ایالات متحده به دست آورند یا حفظ کنند. هسته مرکزی القاعده در پاکستان خطرناک‌ترین عنصر این شبکه بزرگ است، با این حال، ما با تهدید رو به رشدی از جانب متحدان این گروه در سرتاسر جهان نیز مواجهیم. ما باید این گروه‌ها را از داشتن توان هدایت برنامه‌ریزی عملیاتی از هر نقطه (از جهان) یا استخدام، آموزش و استقرار عاملان، از جمله در اروپا و آمریکای شمالی، محروم سازیم.

افغانستان و پاکستان: این دو کشور مرکز افراط‌گرایی خشنی است که از سوی طالبان اعمال می‌شود. خطر برآمده از این منطقه تنها در صورتی رشد خواهد یافت که امنیت آن تنزل کند، طالبان کنترل بخش‌های بزرگی از افغانستان در دست داشته باشد و به القاعده اجازه داده شود که با مصونیت عمل کند. برای جلوگیری از حملات آینده بر آمریکا، متحدان و شرکای آمریکا، باید با سایرین به منظور حفظ فشار بر القاعده و افزایش امنیت و توان شرکای آن در این منطقه کار کند.

براین اساس، در افغانستان باید القاعده را از داشتن پناهگاهی امن محروم سازیم، طالبان را از داشتن توانایی فروپاشیدن دولت محروم کنیم و توانایی دولت و نیروهای امنیتی افغانستان را تقویت کنیم تا بتوانند مسئولیت رهبری آینده افغانستان را به عهده بگیرند. از سوی دیگر برای دستیابی به این

هدف ما اکنون در داخل پاکستان، در حال همکاری با دولت این کشور برای رویارویی با تهدید جهانی، منطقه‌ای و محلی ناشی از افراط‌گرهای خشن هستیم.

در مجموع، ما برای پیشبرد این اهداف، استراتژی را به‌کار خواهیم بست که شامل سه جزء است:

● اولین اقدام از طریق نیروی همکاری امنیت بین‌المللی (ایساف) در داخل افغانستان، هدف قرار دادن تروریست‌ها به‌منظور تأمین امنیت مراکز اصلی جمعیتی در این کشور است. همچنین در این راستا تلاش‌هایی را که به‌منظور آموزش نیروهای امنیتی افغانستان توسط نیروهای ایساف صورت می‌گیرد را افزایش می‌دهیم. این منابع ارتشی این اجازه را به ما خواهند داد تا شرایطی را برای گذار به مسئولیت افغانی فراهم آوریم. در ماه ژانویه ۲۰۱۱، ما با توجه به شرایط موجود، کاهش مسئولیت نیروهایمان را شروع خواهیم کرد. ما به راهنمایی و کمک به نیروهای امنیتی افغانستان ادامه خواهیم داد تا بتوانند در بلندمدت به موفقیت دست پیدا کنند.

● دومین اقدام‌ها تداوم همکاری با شرکایمان، سازمان ملل متحد و دولت افغانستان به‌منظور بهبود حکومتمگری کارآمد و پاسخگو است. ما درحالی که برای پیشبرد مشارکت استراتژیکمان با دولت افغانستان کار می‌کنیم، در حال تمرکز کمک‌هایمان به حمایت از رئیس‌جمهور افغانستان و آن دسته از وزرا، زمامداران و رهبران محلی که با فساد اداری و برای رستگاری مردم مبارزه می‌کنند، هستیم. در این زمینه، تلاش‌های ما بر اجرا متکی خواهد بود و ما پیشرفت را خواهیم سنجید. همچنین، هدف کمک‌های ما حوزه‌هایی مانند کشاورزی خواهد بود که تأثیری پایدار و سریع در زندگی مردم افغان ایجاد کند، همچنین هم‌زمان با این اقدام از حقوق بشر همه مردم افغانستان - مردان و زنان - حمایت خواهیم کرد. این امر، از تعهد بلندمدت ما مبنی بر ایجاد رابطه‌ای میان دو کشور آمریکا، افغانستان که حامی افغانستان شکوفا، باثبات و قوی است، پشتیبانی خواهد کرد.

● سومین اقدام ما پایه‌ریزی رابطه‌ای با پاکستان براساس احترام و منافع متقابل است. برای شکست افراط‌گرهای خشن که کشور ما و پاکستان را تهدید می‌کنند، ما توانایی پاکستان برای هدف قرار دادن افراط‌گرهای خشن در داخل مرزهایش را تقویت خواهیم کرد و به ارائه کمک امنیتی برای حمایت از این‌گونه تلاش‌ها ادامه خواهیم داد. ما برای تقویت توسعه و دموکراسی در پاکستان، کمک‌هایی اساسی در جهت پاسخگویی به نیازهای مردم پاکستان و حفظ مشارکتی بلندمدت در رابطه با آینده پاکستان ارائه خواهیم داد. مشارکت استراتژیکی که ما با پاکستان توسعه می‌دهیم شامل تعمیق همکاری در زمینه طیف گسترده‌ای از حوزه‌ها و مقابله با چالش‌های نظامی و غیرنظامی است و با گسترش آن پیوندها از طریق تعاملان با پاکستان در سال‌های آتی ادامه خواهیم داد.

۲-۵. از بین بردن پناهگاه‌های امن و تقویت کشورهای در معرض خطر: در هر جا که القاعده یا وابستگان تروریست آن تلاش به تأسیس پناهگاه امن می‌کنند - همچنان که در یمن، سومالی، مغرب و ساحل (عاج) دارند - ما آنها را تحت فشار فزاینده قرار خواهیم داد. ما همچنین شبکه شرکای خودمان را تقویت خواهیم کرد تا شبکه‌های طراحی، انسانی و مالی القاعده را ناتوان سازیم، عملیات‌های تروریستی را قبل از شروع از بین ببریم و پناهگاه‌های امن بالقوه را قبل از اینکه مورد استفاده القاعده و وابستگان تروریستش قرار گیرند از بین ببریم. این تلاش‌ها بر محورهای زیر یعنی اشتراک اطلاعات، همکاری در زمینه اجرای قانون و پایه‌ریزی سیاست‌های جدید برای مبارزه با دشمنان در حال رشد تمرکز دارند. ما همچنین با کمک به توانمند شدن کشورهای در زمینه امنیت و حکمرانی مسئولانه از طریق کمک به بخش امنیتی و توسعه، از تبدیل شدن آنها به پناهگاه‌های امن برای تروریست‌ها جلوگیری خواهیم کرد.

۲-۶. ایجاد دادگستری سریع و قابل اعتماد: برای بازداشت، بازپرسی و مورد تعقیب قضایی دادن تروریست‌ها، ما نیاز به رویکردهایی قانونی که سازگار با ارزش‌ها و امنیت ما باشند داریم. ما به چندین اصل پایبندیم: ما از همه اطلاعات سری و اطلاعات قابل دسترسی برای از هم گسیختن حملات و خلع سلاح القاعده و سازمان‌های تروریستی وابسته به آن استفاده خواهیم کرد، ما تروریست‌ها را به محاکمه خواهیم کشید، ما مطابق اصل «حکومت قانون» و فرآیند مناسب آن عمل خواهیم کرد، ما تصمیماتی را در زمینه پاسخگویی اتخاذ خواهیم کرد همچنین ما تأکید خواهیم کرد که موضوعات بازداشت و حفاظت اطلاعات در وضعیتی سازگار با قانون اساسی و قوانین داخلی ما مورد بررسی قرار گیرند. ما به منظور محروم کردن افراط‌گرایان خشن از یکی از مؤثرترین ابزارهای یارگیری‌شان، زندان گوانتانامو را خواهیم بست.

۲-۷. ایستادگی در برابر ترس و واکنش افراطی: بخشی از هدف تهیه‌کنندگان حملات تروریستی، ایجاد ترس است. اگر در مقابل این حملات ترس از خود نشان دهیم، به افراط‌گرایان خشن اجازه خواهیم داد تا فراتر از تأثیر اولیه حملاتشان، به موقعیت مناسبی با تغییر جامعه خود و بزرگ جلوه دادن موقعیت القاعده و وابستگان تروریستش فراتر از موقعیت واقعی آن دست یابند. به همین سان، اگر تندروی در مقابل این حملات صورت گیرد به‌صورتی که شکاف‌هایی بین آمریکا و مذاهب و مناطق معین ایجاد کند، روابط ما تضعیف و ایمنی ما کمتر خواهد شد.

۲-۸. مقایسه هدف تخریبی القاعده با دیدگاه سازنده خودمان: درحالی که افراط‌گرایان خشن به دنبال تخریب هستند، ما تمایل خود به ساختن را آشکار می‌سازیم. ما در تلاش برای ایجاد پل‌هایی بین مردمان مناطق و مذاهب مختلف هستیم. ما به تلاش برای حل منازعه اعراب - اسرائیلی که منبع تنش درازمدتی بوده است - ادامه خواهیم داد. ما بر پافشاری خود بر حقوق جهانی همه

مردم - حتی آنهایی که ما با آنها موافق نیستیم - ادامه خواهیم داد. ما در حال توسعه مشارکت‌های جدیدی در جوامع مسلمان در سراسر جهان در زمینه‌های سلامت، آموزش، علم، اشتغال و نوآوری هستیم و از طریق تأکید بیشترمان بر تعامل با مسلمانان، تعهدمان به حمایت از آرزوهای همه ملت‌ها برای فرصت و امنیت را نشان خواهیم داد. در پایان، ما این تصور را که القاعده را نماینده نوعی اقتدار مذهبی می‌داند رد می‌کنیم. آنها رهبران مذهبی نیستند، آنها قاتلند در حالی که و نه اسلام و نه هر مذهب دیگری از کشتار بی‌گناهان چشم‌پوشی نمی‌کند.

استفاده از زور

ممکن است در برخی مواقع، استفاده از نیروی نظامی برای دفاع از کشور و متحدانمان یا حراست از صلح و امنیت در سطح بزرگ‌تر - از جمله با حفاظت غیرنظامیان از رویارو شدن با یک فاجعه انسانی هلاکت‌بار - ضروری باشد. ما برای کمک به حل اختلافات، جلوگیری از منازعات و حفظ صلح، به دیپلماسی، توسعه و نهادها و هنجارهای بین‌المللی توسل خواهیم جست و هر جا که ممکن باشد نیاز به استفاده از زور را کاهش خواهیم داد. این یعنی تأکید جدی بر تعهدات دفاعی ایالات متحده با رویکردهای مناسب برای بازدارندگی و تضمین توانایی‌های ضروری ارتش ایالات متحده در همه قلمروها - در سایبر، فضا، دریا، هوا و زمین - این مسئله همچنین شامل کمک به متحدان و شرکایمان برای کسب توانایی به منظور تحقق بخشیدن به مسئولیت‌هایشان برای کمک به امنیت جهانی و منطقه‌ای است.

با این وجود، در حالی که استفاده از زور در مواقعی ضروری است، اما قبل از جنگ گزینه‌های دیگر را هر جا که بتوانیم به کار خواهیم بست و هزینه و خطرات کنش را در مقابل هزینه و خطرات بی‌تحریکی به دقت ارزیابی خواهیم کرد. وقتی که استفاده از زور ضروری باشد، ما به روشی به این کار دست خواهیم زد که منعکس کننده ارزش‌های ما باشد و بر حقانیت ما بیافزاید، ما همچنین با کار کردن با نهادهایی نظیر ناتو و شورای امنیت سازمان ملل متحد، حمایت بین‌المللی گسترده‌ای را کسب خواهیم کرد.

ایالات متحده باید حق اقدام یک‌جانبه در مواقع ضروری را برای دفاع از کشور و منافعمان حفظ کند، با این حال، ما به معیارهایی که نحوه استفاده از زور را کنترل می‌کنند وفادار خواهیم ماند. این کار، آنهایی را که بر اساس معیارهای بین‌المللی دست به کنش می‌زنند تقویت می‌کند و آنهایی را که بر اساس این معیارها عمل نمی‌کنند، تضعیف و منزوی می‌کند. ما همچنین دستوری روشن و اهدافی ویژه برای اقدامات خود طراحی می‌کنیم و پیامدهای - خواسته یا ناخواسته - اقداماتمان را به‌طور کامل مورد بررسی قرار می‌دهیم و ایالات متحده، زمانی که مردان و زنان نیروهای مسلح خود را به جاهای دوردست و خطرناک اعزام می‌کنند، مراقب خواهد بود که آنها از تجهیزات، آموزش و رهبری لازم برای انجام مأموریتشان داشته باشند.

۳. لغو حق گسترش سلاح‌های بیولوژیک و هسته‌ای و تأمین امنیت مواد هسته‌ای

مردم آمریکا با هیچ خطر فوری‌تر و بزرگ‌تری جز حمله‌ای تروریستی با سلاحی هسته‌ای مواجه نیستند. همچنین امنیت و صلح بین‌المللی نیز بیشتر از بابت گسترش سلاح‌های هسته‌ای که می‌تواند منجر به مبادله‌ای هسته‌ای شود تهدید می‌شود. این بدین دلیل است که بعد از جنگ سرد، خطر

حمله‌ای هسته‌ای افزایش یافته است. انباشته‌های بیش از اندازه جنگ سرد هنوز باقی است و بسیاری از کشورها به سلاح‌های هسته‌ای دست پیدا کرده‌اند و آزمایش‌های هسته‌ای ادامه داشته است. همچنین بازارهای سیاه به تجارت مواد و اسرار هسته‌ای مشغولند و تروریست‌ها مصمم به خریدن، ساختن یا دزدیدن سلاحی هسته‌ای هستند. در این شرایط، تلاش‌های ما برای جلوگیری از این خطرات در مرکز یک رژیم منع گسترش جهانی قرار دارند با این وجود این رژیم به دلیل نقض قوانین ازسوی کشورها و مردمان زیادی تضعیف شده است.

به همین دلیل است که لغو گسترش سلاح‌های هسته‌ای اولویتی بسیار مهم به‌شمار می‌رود. موفقیت در این زمینه بستگی به اجماع گسترده و کنش هماهنگ دارد. ما به لحاظ استراتژیکی در تعدادی از جبهه‌ها از طریق پیشینه‌یمن، مشارکت‌هایمن و یک رژیم بین‌المللی جامع و تقویت شده به پیش خواهیم رفت. ما در این زمینه کارهای زیر را انجام خواهیم داد:

۱-۳. پیگیری هدف استقرار جهان خالی از سلاح‌های هسته‌ای: هرچند که این هدف در طول دوره فعالیت این دولت (دولت اوباما) تحقق نخواهد یافت، با این حال، پیگیری فعالانه و پیشبرد احتمالی آن امنیت جهانی را بالا خواهد برد، تعهد ما را تحت کنترل پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) در خواهد آورد، همکاری ما را با روسیه و کشورهای دیگر موجب خواهد شد و اعتبار ما را به پاسخگو نگهداشتن دیگران نسبت به تعهداتشان افزایش خواهد داد. تا زمانی که هرگونه سلاح هسته‌ای وجود دارد، ایالات متحده زرادخانه هسته‌ای کارآمد، امن و سالمی را حفظ خواهد کرد تا هم از حمله دشمنان احتمالی جلوگیری کند و هم متحدان ایالات متحده و سایر شرکای امنیتی را مطمئن سازد که می‌توانند بر روی تعهدات امنیتی آمریکا حساب کنند. البته ما پیمان استارت جدید مهمی را با روسیه امضا کرده‌ایم و درصدد به تصویب رساندن آن (در کنگره) هستیم.

براساس این پیمان جدید به‌طور اساسی کلاهک‌های هسته‌ای مستقر و تجهیزات استراتژیک پرتاب را محدود و رژیم نظارتی فراگیری را ایجاد خواهیم کرد. ما در حال کاستن از نقش سلاح‌های هسته‌ای در رویکرد امنیت ملی خود، گسترش امنیت منفی با تضمین عدم استفاده یا تهدید به استفاده از سلاح‌های هسته‌ای علیه آن دسته از دولت‌های فاقد هسته‌ای که به تعهدات خود در زمینه منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای براساس پیمان ان. پی. تی عمل می‌کنند و سرمایه‌گذاری در روزآمدسازی ذخیره‌ای مؤثر، امن و سالم، بدون تولید سلاح‌های هسته‌ای جدید هستیم. ما تصویب پیمان جامع منع آزمایش را دنبال خواهیم کرد. ما همچنین به دنبال پیمان تازه‌ای هستیم که به‌طور قابل اثباتی به تولید مواد شکاف‌پذیر که در ساخت سلاح‌های هسته‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرند، پایان دهد.

۲-۳. تقویت پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای: توافق اصلی ان. پی. تی مبتنی بر این منطق

شکل گرفته است که کشورهای دارای سلاح‌های هسته‌ای به سمت خلع سلاح پیش خواهند رفت، کشورهای فاقد سلاح‌های هسته‌ای، از به دست آوردن آنها منصرف خواهند شد و همه کشورها می‌توانند به انرژی هسته‌ای صلح‌آمیز دسترسی داشته باشند. ما برای تقویت ان. پی. تی به دنبال اختیارات و منابع بیشتری برای بازرسی‌های بین‌المللی خواهیم بود. ما چارچوب جدیدی را برای همکاری‌های هسته‌ای غیرنظامی ارائه خواهیم داد. همچنان که اعضای ان. پی. تی بر مشارکت جهانی در زمینه انرژی هسته‌ای توافق کرده‌اند، بر این اساس عناصر مهم یک چارچوب قوی می‌تواند مدیریت سوخت هسته‌ای از تولید تا مصرف را برعهده بگیرد. بر این اساس ما به دنبال اجماع بین‌المللی گسترده‌ای هستیم تا بر تعهدات همه کشورها تأکید کند و همچنین ما به دنبال پیامدهای مهمی برای کشورهای هستیم که تعهدات خود بر اساس پیمان ان. پی. تی را عمل نکرده یا به الزامات خروج از آن توجه نمی‌کنند.

۳-۳. **پیشنهاد انتخابی روشن به ایران و کره شمالی:** ایالات متحده در پی پاک‌سازی شبه‌جزیره کره از سلاح‌های هسته‌ای خواهد بود و برای بازداشتن ایران از تهیه سلاحی هسته‌ای تلاش خواهد کرد. این درباره کشورهای انتخاب شده نیست - بلکه درباره مسئولیت‌های همه کشورها و موفقیت رژیم منع گسترش است. هر دوی کشورهای - کره شمالی و ایران - با یک انتخاب روشن مواجهند. اگر کره شمالی برنامه سلاح‌های هسته‌ای‌اش را حذف کند و ایران به تعهدات بین‌المللی‌اش راجع به برنامه سلاح‌های هسته‌ای عمل کند، این دو کشور خواهند توانست در مسیری به سوی ادغام اقتصادی و سیاسی با جامعه بین‌المللی حرکت کنند. اما اگر آنها تعهدات بین‌المللی‌شان را نادیده بگیرند، ما از روش‌های متعددی برای افزایش انزوای آنها و وادار کردن آنها به تن دادن به هنجارهای منع گسترش بین‌المللی استفاده خواهیم کرد.

۳-۴. **تأمین امنیت مواد و سلاح‌های هسته‌ای آسیب‌پذیر:** نشست جهانی امنیت هسته‌ای در سال ۲۰۱۰، ۴۷ کشور را با هدف تأمین امنیت همه نوع مواد هسته‌ای از دست گروه‌های تروریستی گردهم آورد. ما درصددیم که تا سال ۲۰۱۳ تلاش بین‌المللی متمرکزی را برای تأمین امنیت همه مواد هسته‌ای آسیب‌پذیر در سراسر جهان تکمیل کنیم. ما این اقدام را از طریق روش‌های بازرسی و حفاظت شدید، همکاری گسترده با نهادهای بین‌المللی و از طریق نهادهای بین‌المللی و مشارکت‌های جدید برای بستن راه دسترسی به این مواد حساس انجام خواهیم داد. برای کشف و متوقف کردن این مواد در زمان حمل‌ونقل و برای متوقف کردن تجارت غیرقانونی این تکنولوژی‌ها، ما تلاش خواهیم کرد تا برنامه‌هایی نظیر «ابتکار امنیت گسترش» و «ابتکار جهانی مبارزه با تروریسم هسته‌ای» را به تلاش‌های بین‌المللی پایدار تبدیل کنیم. ما همچنین همکاری گسترده با سایر کشورها و نهادهای بین‌المللی را حفظ خواهیم کرد تا بهبودی‌های مستمری را که برای حفاظت

مواد هسته‌ای از تهدیدات در حال رشد ضروری است، تضمین کنیم.

۳-۵. حمایت از انرژی هسته‌ای صلح‌آمیز: از آنجا که کشورها به‌طور فزاینده‌ای به استفاده از انرژی هسته‌ای صلح‌آمیز برای تولید نیرو و پیشبرد اهداف آب و هوایی روی می‌آورند، جهان باید زیرساخت‌هایی را در کشورهایی که به دنبال استفاده از انرژی هسته‌ای برای اهداف آب و هوایی و نیازهای امنیتی هستند فراهم کند تا بدین وسیله از توسعه و تولید انرژی هسته‌ای به روشی سالم‌تر اطمینان حاصل شود. ما این کار را با ارتقای ایمنی از طریق هیئت‌های نظارتی و آموزش کارکنان، ارتقای امنیت فیزیکی برای جلوگیری از اقدامات تروریستی و تضمین جابجایی امن و سالم سوخت در نقطه شروع و پایان چرخه سوخت هسته‌ای انجام خواهیم داد.

۳-۶. مقابله با تهدیدات بیولوژیک: انتشار اثربخش یک عامل بیولوژیکی کشنده در داخل یک مرکز جمعیت می‌تواند زندگی صدها هزار نفر از مردم را به خطر اندازد و عواقب اقتصادی، اجتماعی و سیاسی بی‌سابقه‌ای به همراه داشته باشد. ما باید در داخل کشور با همکاری با اولین واکنش‌دهندگان به انتشار عوامل بیولوژیک و همچنین مقامات بهداشتی به‌منظور کاستن از ریسک ناشی از شیوع عمدی یا ناخواسته بیماری‌های مسری و تقویت انعطاف‌پذیری‌مان در مقابل طیف تهدیدات بیولوژیکی پرخطر ادامه دهیم. ما اقدامات زیر را با شرکای داخلی بین‌المللی به‌منظور حفاظت از تهدیدات بیولوژیکی انجام خواهیم داد: ارتقای امنیت بهداشت جهانی و تقویت قوانین رفتار مسئولانه و سالم، اتخاذ نظارت به‌موقع و صحیح بر خطرات جاری و در حال ظهور، برداشتن گام‌های منطقی برای کاستن از احتمال سوءاستفاده، گسترش توانایی‌مان برای جلوگیری، شناسایی و دستگیری کسانی که دست به حمله می‌زنند، برقراری ارتباط مؤثر با همه کسانی که در این میان سهم دارند و کمک به تغییر شکل گفتگوی بین‌المللی درباره تهدیدات بیولوژیک.

۴. پیشبرد صلح، امنیت و فرصت در خاورمیانه بزرگ

ایالات متحده منافع مهمی در خاورمیانه بزرگ دارد. این منافع عبارتند از: همکاری گسترده درباره طیف وسیعی از مسائل با متحد نزدیکمان، اسرائیل و تعهد غیرقابل تردید ما نسبت به امنیت این کشور، تحقق آرزوهای قانونی مردم فلسطین برای داشتن کشور، فرصت و فعلیت بخشیدن به استعدادهای فوق‌العاده آنها، اتحاد و امنیت عراق و تحکیم دموکراسی آن و ادغام مجدد این کشور در منطقه، تغییر سیاست ایران از تلاش برای دستیابی به سلاح‌های هسته‌ای و حمایت از تروریسم و تهدیدات علیه همسایگانش، منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای، همکاری ضدتروریستی با کشورهای منطقه و دستیابی به انرژی این منطقه آن و ادغام آن در بازارهای جهانی.

برای دستیابی به این منافع، تعامل ما باید هم جامع و هم استراتژیک باشد. این تعامل باید با

بها دادن به آرزوهای مردم برای عدالت، آموزش و فرصت و با دنبال کردن نگرشی مثبت و پایدار از مشارکت آمریکا با منطقه، به فراتر از تهدیدات کوتاهمدت گسترش یابد. به علاوه، روابط ما با شرکا و دوستان عرب و اسرائیلی مان در منطقه به فراتر از تعهد ما به امنیت آن گسترش می یابد و شامل پیوندهای مداومی بین ما در حوزه هایی مانند تجارت، تبادلات و همچنین همکاری در زمینه طیف وسیعی از مسائل خواهد بود.

۴-۱. تکمیل انتقال قدرت مسئولانه ای در عراق همزمان با پایان جنگ ما در این کشور: جنگ در عراق چالش مهم و متفاوتی را برای ایالات متحده، جامعه بین المللی، مردم عراق و منطقه به ارمغان آورده است. مردان و زنان نظامی آمریکا به همراه شرکای ائتلافی ما نقش چشمگیری را در جنگ با دشمنان قسم خورده داشته اند و به همراه نیروهای غیرنظامی ما به مردم عراق کمک کرده اند تا کنترل سرنوشت خود را به دست آورند. ما در ادامه این راه، مسئولیتی، برای امنیت خودمان و امنیت منطقه - برای پایان موفقیت آمیز جنگ از طریق انتقال کامل مسئولیت به عراق - داریم. ما رابطه پایدار با عراق براساس احترام و منافع متقابل خواهیم داشت.

هدف ما عراقی مقتدر، باثبات و مستقل است. برای رسیدن به این هدف، ما در تلاش برای ارتقای حکومت عراق هستیم. حکومتی که عادل، نماینده همه اقشار و پاسخگو باشد و از تروریست ها حمایت نکند و آنها را از داشتن پناهگاه امن در عراق محروم سازد. آمریکا هیچ ادعایی بر منابع یا سرزمین عراق نخواهد داشت و ما به تعهدات خود به استقرار حکومتی عراقی که به صورت دمکراتیک انتخاب شده باشد وفادار خواهیم ماند. این تلاش ها پیوندهای تجاری و بازرگانی جدیدی بین عراق و دنیا ایجاد خواهد کرد و عراق را برای رسیدن به جایگاه واقعی اش در میان سایر کشورها و کمک به صلح و امنیت منطقه توانمند خواهد ساخت.

ما این اهداف را با استراتژی ای که از سه قسمت اصلی تشکیل می شود دنبال می کنیم:

● **انتقال امنیت:** اولین گام ما انتقال امنیت به مسئولیت کامل عراق است. ما به آموزش، تجهیز و مشاوره به نیروهای امنیتی عراق، راهنمایی مأموریت های ضدتروریسم و حمایت از تلاش های نظامی و غیرنظامی جاری در عراق ادامه خواهیم داد و طبق تعهداتمان به دولت عراق، از جمله موافقتنامه امنیتی عراق - آمریکای، همه سربازانمان را تا آخر سال ۲۰۱۱ از عراق خارج خواهیم کرد.

● **حمایت غیرنظامی:** از آنجا که وضعیت امنیتی رو به بهبود است، دومین گام ما تعمیق و گسترش تعامل غیرنظامی خواهد بود. ما تلاش مدنی، دیپلماتیک و سیاسی پر قدرتی را به منظور کمک به مردم عراق حفظ خواهیم کرد تا آنها اختلافات برجسته را حل کنند، آن دسته از پناهندگان و افراد بی خانمان را که می توانند بازگردند منسجم کنند و به توسعه نهادهای دمکراتیک و پاسخگویی که بهتر می توانند نیازهای اساسی آنها را بر آورند، ادامه دهند. ما با شرکای عراقی خود به منظور

اجرای موافقتنامه چارچوب استراتژیک، به رهبری وزارت کشور همکاری خواهیم کرد. این امر مستلزم همکاری در زمینه مسائل مختلفی از جمله همکاری امنیتی و دفاعی، همکاری دیپلماتیک و سیاسی، حکومت قانون، علم، بهداشت و اقتصاد خواهد بود.

● **توسعه و دیپلماسی منطقه‌ای:** در سومین گام ما به تعامل همه‌جانبه در سراسر منطقه ادامه خواهیم داد تا مطمئن شویم که خروج ما از عراق فرصتی برای پیشبرد امنیت و توسعه پایدار هم برای عراق و هم برای خاورمیانه بزرگ فراهم می‌آورد. ایالات متحده حضور غیر نظامی نیرومندی را متناسب با منافع استراتژیک خود در این کشور و در منطقه حفظ خواهد کرد. ما در حال تغییر شکل رابطه خود به‌گونه‌ای هستیم که متناسب با رابطه ما با دیگر شرکای استراتژیک در منطقه باشد.

۲-۴. **پیگیری صلح اعراب و اسرائیل:** آمریکا، اسرائیل، فلسطینی‌ها و کشورهای عربی که در حل صلح‌آمیز منازعه اعراب - اسرائیل نفعی دارند به‌دنبال راه‌حلی که آرزوهای مشروع اسرائیلی‌ها و فلسطینی‌ها برای امنیت و شرافت را به رسمیت بشناسد و اسرائیل صلح ایمن و پایداری را با همه همسایگانش به پیش برد باید باشند.

در این میان، آمریکا به‌دنبال تشکیل دو کشور مستقل است که در کنار هم با صلح و امنیت زندگی کنند ما یک کشور یهودی اسرائیلی - دارای امنیت و حقوق واقعی برای همه اسرائیلی‌ها - و یک فلسطین مستقل و قابل دوام با سرزمین یکپارچه - که به اشغالی که از سال ۱۹۶۷ شروع شده است پایان دهد و استعداد مردم فلسطین را شکوفا سازد - معتقدیم. ما به همکاری‌های منطقه‌ای و به همکاری با شرکای همفکر خود به‌منظور پیشبرد مذاکراتی که مسائل همیشگی - امنیت اسرائیلی‌ها و فلسطینی‌ها، مرزها، پناهندگان و بیت‌المقدس - را مورد بررسی قرار دهند ادامه خواهیم داد. ما همچنین به‌دنبال کسب حمایت بین‌المللی به‌منظور ایجاد نهادهایی هستیم که دولت فلسطینی به آنها نیاز خواهد داشت و در همین حال از توسعه اقتصادی‌ای که بتواند فرصت‌هایی را برای مردم این کشور فراهم آورد حمایت می‌کنیم.

هر گونه صلح عربی - اسرائیلی تنها در صورتی دوام خواهد داشت که مداخله منطقه‌ای زیان‌بخش پایان یابد و حمایت منطقه‌ای سازنده عمیق‌تر شود. با آنکه ما به‌دنبال صلح بین اسرائیلی‌ها و فلسطینی‌ها هستیم، به‌دنبال صلح بین اسرائیل و لبنان، اسرائیل و سوریه و صلح فراگیرتر بین اسرائیل و همسایگانش نیز هستیم. ما ابتکارات منطقه‌ای را با مشارکت چندجانبه، در کنار مذاکرات دوجانبه، دنبال خواهیم کرد.

۳-۴. **مسئولیت‌پذیرتر ساختن ایران:** چندین دهه است که جمهوری اسلامی ایران، امنیت منطقه و آمریکا را به خطر انداخته و از عمل به مسئولیت‌های بین‌المللی خود سرباز زده است. ایران علاوه‌بر

برنامه هسته‌ای غیرقانونی‌اش، به حمایت از تروریسم، تضعیف صلح بین اسرائیلی‌ها و فلسطینی‌ها و محروم ساختن مردمش از حقوق جهانشمول ادامه می‌دهد. در این میان، سالیان متمادی خودداری آمریکا از تعامل با ایران نه تنها تغییری در این تمایلات ایجاد نکرده است، بلکه برعکس، رفتار ایران تهدیدآمیزتر شده است. براین اساس تعامل با ایران چیزی است که بدون تردید به‌دنبال آن هستیم. تعامل می‌تواند مسیری را به سوی آینده‌ای بهتر برای ایران عرضه کند، به شرط اینکه رهبران این کشور آماده پذیرش آن باشند. اما آن مسیر بهتر تنها در صورتی تحقق می‌یابد که رهبران ایران روش خود را تغییر دهند، در جهت احیای اعتماد جامعه بین‌المللی گام بردارند و به تعهدات خود عمل کنند. ایالات متحده به‌دنبال آینده‌ای است که ایران در آن به مسئولیت‌های بین‌المللی خود عمل کند، جایگاه واقعی خود را در جامعه کشورها به‌دست آورد و از فرصت‌های اقتصادی و سیاسی‌ای که شایسته مردم ایران است منتفع شود. با این همه اگر دولت ایران از عمل به تعهدات بین‌المللی خود سرباز زند، با انزوای بیشتری روبرو خواهد شد.

۵. سرمایه‌گذاری در زمینه ظرفیت شرکای توانمند و قوی

در جایی که دولت‌ها قادر به تأمین نیازهای اساسی شهروندانشان و انجام وظایفشان برای تأمین امنیت در داخل مرزهای خود نباشند، پیامدهای این ناتوانی اغلب جهانی است و ممکن است به‌طور مستقیم مردم آمریکا را تهدید کند. ما باید برای پیشبرد امنیت مشترکمان، کمبودهای اقتصادی و سیاسی اساسی‌ای را برطرف کنیم که باعث بی‌ثباتی می‌شوند، رادیکالی شدن و افراط‌گرایی را تقویت می‌کنند و در نهایت توان دولت‌ها را برای مدیریت تهدیدات داخل مرزهایشان و شریک شده با ما برای رفع چالش مشترک، تضعیف می‌کنند. برای سرمایه‌گذاری در زمینه ظرفیت شرکای توانمند و قوی، کارهای زیر را انجام خواهیم داد:

۵-۱. **تقویت امنیت و بازسازی پس از منازعه:** ایالات متحده و جامعه بین‌المللی نمی‌تواند از وظیفه سنگین ایجاد ثبات در محیط‌های منازعه و پس از منازعه پا پس بکشد. در کشورهایی مثل عراق و افغانستان، ایجاد توانایی لازم برای امنیت، رشد اقتصادی و حکمرانی خوب تنها راه امنیت و صلح بلندمدت است. اما ما این را نیز آموخته‌ایم که تأثیرگذاری این تلاش‌ها تا حد بسیار زیادی تحت تأثیر توانایی دولت‌ها و اراده سیاسی رهبران آنهاست. ما در طراحی استراتژی‌های مناسب کمک به این کشورها، این محدودیت‌ها را مد نظر قرار خواهیم داد و آن نوع همکاری را - در درون دولت با سازمان‌های بین‌المللی - که در مورد چگونگی پایان بخشیدن به منازعه اساسی است، تسهیل خواهیم کرد.

۵-۲. **پیگیری نظامی‌های امنیتی پایدار و مسئولیت‌پذیر در کشورهای در معرض خطر:** سرمایه‌گذاری غیرمنفعلانه در زمینه جوامع قوی‌تر و رفاه انسانی مؤثرتر و کارآمدتر از واکنش

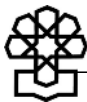
نشان دادن بعد از فروپاشی دولت است. ایالات متحده باید توانایی خود را برای تقویت امنیت دولت‌های در معرض خطر منازعه و خشونت بهبود ببخشد. ما تلاش‌های بلندمدت و مداومی را برای تقویت توانایی نیروهای امنیتی به منظور تضمین امنیت داخلی، دفاع در برابر تهدیدات خارجی و افزایش امنیت منطقه‌ای و احترام به حقوق بشر و حکومت قانون به‌عهده خواهیم گرفت. ما همچنین به تقویت قوه مجریه و توان نظارتی نهادهای بخش امنیت غیرنظامی و کارآمدی محاکم جنایی ادامه خواهیم داد.

۳-۵. **جلوگیری از بروز منازعه:** استراتژی ما فراتر از رویارویی با چالش‌های امروز و شامل جلوگیری از چالش‌ها و استفاده از فرصت‌های فراست. این امر مستلزم این است که از هم‌اکنون بر روی شرکای توانمند آینده سرمایه‌گذاری کنیم، یعنی از امروز توان لازم برای تقویت بنیادهای امنیت مشترکمان را فراهم آوریم و توانایی‌هایمان را به منظور تضمین چالاک‌مان در زمان مواجهه شدن با تغییر روزآمد کنیم. ما از گذشته، جهت‌دهی مجدد در خط‌مشی توسعه‌ای‌مان و تقویت آن، سوخت‌گیری و تقویت توانایی‌هایمان و ایجاد روش‌های جدید و مؤثرتر به‌کارگیری مهارت‌های کارشناسان نظامی، توسعه‌ای و دیپلمات‌هایمان، را شروع کرده‌ایم. این نوع تدابیر به ما کمک خواهد کرد تا خطر نظامی را از بین ببریم، قبل از اینکه بحران و منازعات رخ دهند دست به‌کار شویم و مطمئن باشیم که دولت‌ها بهتر می‌توانند به مردم خود خدمت کنند.

۶. تأمین امنیت فضای سایبری

تهدیدات امنیت سایبری یکی از جدی‌ترین چالش‌های اقتصادی، سلامت عمومی و امنیت ملی است که ما به‌عنوان یک کشور با آن روبرو هستیم. تکنولوژی‌های بسیاری که ما را به رهبری و ساختن آینده توانمند می‌کنند، آنهایی که به اختلال و تخریب مشغولند را نیز توانمند می‌سازند. این تکنولوژی‌ها، برتری نظامی ما را میسر می‌سازند، اما شبکه‌های دولتی غیرمحرمانه ما دائماً از سوی مزاحمان مورد کاوش قرار می‌گیرند. بنابراین اگرچه زندگی روزانه و سلامت عمومی ما به قدرت و شبکه‌های الکتریکی وابسته است، اما دشمنان بالقوه می‌توانند از آسیب‌پذیری‌های سایبری در جهت تخریب وسیع این شبکه‌ها استفاده کنند. اینترنت و تجارت الکترونیکی برای رقابت‌پذیری اقتصادی ما مهم است، اما مجرمان سایبری، صدها میلیون دلار خسارت مالی و اطلاعاتی برای شرکت‌ها و مصرف‌کنندگان وارد می‌کنند.

تهدیداتی که با آن مواجهیم از هکرهای جنایی فردی تا گروه‌های جنایی سازمان‌یافته، از شبکه‌های تروریستی تا دولت‌های پیشرفته را شامل می‌شود. دفاع از امنیت، شکوفایی و حریم خصوصی‌مان در برابر این تهدیدات مستلزم شبکه‌هایی است که امن، قابل اعتماد و بهبودپذیر

باشند. بنابراین زیرساخت دیجیتالی ما عملاً یک سرمایه ملی استراتژیک است و حفاظت از آن - همزمان با حراست از آزادی‌های مدنی و حریم خصوصی - یک اولویت امنیت ملی است.

ما از حملات و مزاحمت‌های سایبری جلوگیری خواهیم کرد، آنها را کشف خواهیم کرد، در برابر آنها دفاع خواهیم کرد و به‌سرعت به روش‌های زیر از آنها خلاصی پیدا خواهیم کرد:

۱-۶. سرمایه‌گذاری بر روی مردم و تکنولوژی: برای رسیدن به این هدف، ما در حال کار کردن در سراسر دولت و با بخش خصوصی هستیم تا تکنولوژی امن‌تری طراحی کنیم که توانایی حفاظت بهتر و ارتقای ترمیم‌پذیری شبکه‌ها و سیستم‌های صنعتی و دولتی حیاتی را در ما ایجاد کند، ما به سرمایه‌گذاری در زمینه توسعه و تحقیقات پیشرفته ضروری برای نوآوری‌ها و اکتشافاتی که برای رویارویی با چالش‌ها به آنها نیاز داریم، ادامه خواهیم داد. ما مبارزه ملی فراگیری را برای ارتقای آگاهی از امنیت سایبری و آموزش دیجیتال - که از اتاق‌های مدیریت گرفته تا کلاس‌های درس را شامل می‌شود - شروع کرده‌ایم تا بدین وسیله نیروی کاری دیجیتال برای قرن بیست‌ویکم بسازیم.

۲-۶. تقویت مشارکت‌ها: نه دولت، نه بخش خصوصی و نه افراد به تنهایی نمی‌توانند با این چالش‌ها رویارو شوند، ما راه‌های همکاری با همدیگر را گسترش خواهیم داد. ما همچنین مشارکت‌های بین‌المللی خود را در زمینه مسائل مختلفی - نظیر توسعه هنجارهایی برای رفتار قابل قبول در فضای سایبری، قوانین مربوط به جرائم سایبری، حریم خصوصی، حراست و حفاظت از اطلاعات و رویکردهایی برای دفاع از شبکه و واکنش به حملات سایبری، تقویت خواهیم کرد. ما با همه بازیگران مهم - از جمله همه سطوح دولت و بخش خصوصی در عرصه‌های داخلی و بین‌المللی - همکاری خواهیم کرد تا مزاحمان سایبری مورد تحقیق قرار دهیم و واکنشی متحد و سازمان‌یافته به حوادث سایبری آینده نشان دهیم. همان‌گونه که در مورد بلایای طبیعی عمل می‌کنیم، باید طرح‌ها و منابع متناسبی را (در زمینه تهدیدات سایبری) از قبل داشته باشیم.

(ب) شکوفایی ملی

پاسخ‌های مشکلات ما خارج از دسترس ما نیست. این پاسخ‌ها در دانشگاه‌ها و آزمایشگاه‌های ماست، در مزارع ما و در کارخانه‌های ماست، در ابتکارات و در شرکت‌ها و در غرور مردم سخت‌کوش‌مان در زمین است. در واقع همین ویژگی‌هاست که آمریکا را به بزرگ‌ترین نیروی پیشرفت و شکوفایی در تاریخ بشری که تاکنون دیده‌ایم تبدیل کرده است. اینک چیزی که برای این مملکت لازم است با هم بودن، مقابله جسورانه با چالش‌های فرارو و پذیرش مسئولیت بیشتر برای آینده است.

قسمتی از سخنان باراک اوباما، رئیس‌جمهور، در کنفرانس اجلاس مشترک، در تاریخ ۲۴ فوریه ۲۰۰۹

اساس رهبری آمریکا باید اقتصاد شکوفای آمریکا باشد، زیرا یک اقتصاد جهانی باز و رو به رشد منبع فرصت برای مردم آمریکا و منبع قدرتی برای ایالات متحده است. جریان آزاد اطلاعات، مردم، کالا و خدمات به صلح بین ملت‌ها کمک کرده است، زیرا سرزمین‌هایی که شکوفاتر شده است، اغلب باثبات‌تر است. همچنین تا به حال مشاهده کرده‌ایم که چگونه بحران‌های اقتصاد جهانی - از جمله از دست رفتن مشاغل، کاهش استانداردهای زندگی در بخشی از کشور و بی‌ثباتی و از دست دادن نفوذ ایالات متحده در خارج می‌توانند فاجعه به‌بار آورند. این درحالی است که پیشرفت و شکوفایی رو به رشد در سراسر جهان، با ایجاد محیطی رقابتی‌تر برای تجارت و مردم آمریکا، قدرت اقتصادی را بالاتر برده است.

برای اجازه به هر آمریکایی برای جستجوی فرصت‌های جدید - که شکوفایی ما به آن وابسته است - باید پایه‌های محکم‌تر برای رشد اقتصادی پی‌ریزی کنیم. این پایه‌ها باید شامل دسترسی به آموزش کامل و رقابتی برای همه آمریکاییان، گذار از روش تهیه و بهره‌برداری از انرژی، به‌منظور کاستن از وابستگی‌مان به سوخت‌های فسیلی و هدایت جهان به سوی تولید مشاغل و صنایع جدید، دسترسی به مراقبت‌های بهداشتی قابل دسترسی و باکیفیت به‌نحوی که مردم، صاحبان مشاغل و حکومت با هزینه‌های رو به رشد در تنگنا قرار نگیرند و مدیریت مسئولانه بودجه فدرال برای متعادل کردن اولویت‌هایمان و بدهکار نشدن، باشد. برای موفقیت، ما همچنین باید پیشتازی آمریکا را در عرصه علم و نوآوری به‌منظور حمایت از رهبری تکنولوژیکی در عرصه بین‌المللی، دفاعی و شکوفایی تضمین کنیم.

این پایه‌های جدید باید یک سیستم اقتصادی بین‌المللی را پایه‌ریزی و تقویت کند که هم برای شکوفایی ما و هم برای صلح و امنیت جهان حیاتی است. ما باید چنین پایه‌هایی را برای قرن بیست‌ویکم بازسازی و تقویت کنیم: با پیشگیری از چرخه‌های رونق و رکود از طریق گذاشتن قوانین جدید در داخل و خارج، با ذخیره بیشتر و خرج کمتر، با حمایت از تولیدات داخلی و ترفیع تجارت آزاد و منصفانه، با همکاری و هماهنگی کنش‌هایمان با کشورهای دیگر و اصلاح نهادهای بین‌المللی به‌منظور در نظر گرفتن نقش و مسئولیت بیشتر برای اقتصادهای درحال ظهور و با حمایت از توسعه که حکمرانی خوب را ترویج می‌کند، استعداد‌های جمعیت‌های مختلف را شکوفا می‌کند و بازارهای جدیدی را در آن سوی دریاها ایجاد می‌کند. این کنش‌ها، در کنار یکدیگر سبب رشد منحصر به‌فرد متوازن و پایدار خواهد شد.

۱. تقویت سرمایه انسانی و آموزش

در یک اقتصاد جهانی - با ویژگی وابستگی متقابل و پویایی بسیار زیاد - شکوفایی و رهبری ما به طور فزاینده‌ای به توانایی ما برای آماده کردن شهروندانمان از طریق آموزش که لازمه موفقیتشان است و جذب سرمایه انسانی اولیه برای نیروی کار، وابسته است. باید تضمین کنیم که اغلب ایده‌های نوآورانه در آمریکا شکل بگیرد و باید مردمان را با مهارت‌های مورد نیاز برای رقابت آماده کنیم. بدین منظور اقدامات زیر را باید انجام دهیم:

۱-۱. اصلاح آموزش در همه سطوح: ما در زمینه آموزش پسرفت داشته‌ایم، این درحالی است که رقابت‌پذیری ما به آموزش فرزندانمان برای موفقیت در اقتصادی جهانی - که بر پایه دانش و نوآوری قرار دارد - بستگی دارد. ما درصد فراهم کردن آموزشی رقابتی و کامل برای همه آمریکاییان هستیم، که شامل حمایت از استانداردهای بالا برای یادگیری اولیه، اصلاح مدارس عمومی، بالا بردن اماکن دسترسی به تحصیلات عالی و آموزش کار و افزایش تحصیلات و مهارت‌های پرتعداد برای صنایع درحال ظهور است. ما همچنین رهبری ایالات متحده را در زمینه تحصیلات بالاتر، با جستجوی هدف رهبری جهان در نسبت فارغ‌التحصیلان دانشگاهی تا سال ۲۰۲۰ بازسازی خواهیم کرد.

۱-۲. سرمایه‌گذاری در آموزش ریاضی، مهندسی، تکنولوژی و دانش (STEM): رهبری بلندمدت آمریکا به آموزش و تولید نوآوران و دانشمندان آینده بستگی دارد. ما در آموزش STEM بیشتر سرمایه‌گذاری خواهیم کرد تا دانشجویان بتوانند در تکنولوژی، مهندسی، ریاضی و دانش تفکر انتقادی داشته باشند، کیفیت آموزش دانش و ریاضی را اصلاح خواهیم کرد. چون با دانشجویان آمریکایی چندان بهتر از دانشجویان سایر کشورها عمل نمی‌شود همچنین آموزش STEM و فرصت‌های حرفه‌ای را گسترش خواهیم داد تا گروه‌هایی مثل زنان و دختران را نیز شامل شود. ما با شرکایی - از بخش خصوصی و سازمان‌های غیرانتفاعی گرفته تا دانشگاه‌ها - به منظور بالا بردن آموزش و دوره‌های حرفه‌ای در زمینه‌های دانش و تکنولوژی همکاری خواهیم کرد.

۱-۳. افزایش تبادل دانشجو و آموزش بین‌المللی: فراگیری زبان انگلیسی و نفوذ فرهنگ آمریکایی امتیازهای بزرگی برای آمریکاییانی است که به کشورهای خارجی سفر، کار و مذاکره می‌کنند. با این حال، ما باید مهارت‌هایی را توسعه دهیم که به ما برای موفقیت در اقتصاد جهانی متنوع و پویا کمک کند. ما برنامه‌هایی - از جمله برنامه‌های تبادل بین‌المللی دانشجو - را مورد حمایت قرار خواهیم داد که علاقه و بورس تحصیلی در امور بین فرهنگی و زبان‌های خارجی را ترویج کند این کار به شهروندان ما اجازه خواهد داد که ارتباط‌هایی را با مردمان آن سوی آب‌ها برقرار کنند و مهارت‌ها و برخوردهایی را توسعه دهند که به آنها برای کامیابی در اقتصاد جهانی کمک کند. همچنین باید از

ورود دانشجویان مبادله شده خارجی به سرزمین خود، با آگاهی از مزایای پیوندهای عمیق‌تر با مردمان خارجی و درک رشد یافته از جامعه آمریکا، استقبال کنیم.

۴-۱. پیگیری اصلاح گسترده در (قوانین) مهاجرت: آمریکا کشوری برای مهاجران است. توان نوآوری ما، پیوندهای ما با جهان و شکوفایی اقتصادی ما به ظرفیت کشور ما برای استقبال از مهاجران و همانند ساختن آنان و به سیستم ویزایی که از کارشناسان ماهر سراسر دنیا استقبال می‌کند، بستگی دارد. در عین حال، اجرای (قوانین) مهارت و امنیت مرزی مؤثر باید کشور را ایمن ساخته و از ورود غیرمجاز ممانعت کند.

درواقع، مشکلات پایدار سیاست مهاجرت، منابع ارزشمندی را که برای پیشبرد سایر اهداف امنیت ضروری است تلف می‌کند و تمرکز بر خطرناک‌ترین تهدیدات رودرروی کشورمان را مشکل‌تر می‌سازد. در نهایت، امنیت ملی ما به ایجاد توازن بین امنیت و باز بودن بستگی دارد. برای پیشبرد این هدف باید اصلاح گسترده (قوانین) مهاجرت را که امنیت مؤثر مرزهایمان را تأمین کند در دستور کار قرار دهیم و سیستم معیوبی را که از برآوردن نیازهای کشورمان عاجز است تعمیر کنیم.

۲. ارتقای دانش، تکنولوژی و نوآوری

تأکید مجدد بر نقش آمریکا به عنوان موتور جهانی اکتشاف علمی و نوآوری تکنولوژیک هرگز مورد نقد زیادی قرار نگرفته است. چالش‌هایی مثل تغییر آب و هوا، بیماری همه‌جاگیر و کمیابی منابع نوآوری‌های جدیدی می‌طلبد. در عین حال، کشوری که رهبری دنیا را برای ایجاد یک اقتصاد انرژی پاک به دست دارد، از برتری امنیت و اقتصادی نفع خواهد برد. به همین دلیل است که دولت (اوباما) در زمینه تحقیق و پژوهش، سرمایه‌گذاری‌های زیادی انجام می‌دهد، آموزش دانش و ریاضی را اصلاح می‌کند، توسعه‌های مربوط به بخش انرژی را ارتقا می‌دهد و همکاری بین‌المللی را گسترش می‌دهد.

۱-۲. انتقال اقتصادی انرژی‌مان: به همان اندازه که ما به سوخت‌های فسیلی وابسته‌ایم، لازم است که امنیت و جریان آزاد منابع جهانی انرژی را تضمین کنیم. اما بدون تعدیلات اساسی و به موقع، وابستگی ما به انرژی، به تضعیف شکوفایی و امنیتمان منجر خواهد شد. این موضوع ما را در برابر دستکاری و قطع عرضه انرژی و در برابر تغییرات محیطی به میزان بی‌سابقه‌ای آسیب‌پذیر خواهد ساخت.

آمریکا فرصتی برای رهبری توسعه تکنولوژی انرژی پاک در پیش رو دارد. آمریکا اگر در این زمینه موفق شود، رهبری این انقلاب صنعتی جدید در حوزه انرژی پاک را که عامل مهمی برای شکوفایی اقتصادی ما خواهد بود، به دست خواهد آورد. اگر ما سیاست‌هایی را که بخش خصوصی

را برای استفاده از این فرصت مورد تشویق قرار می‌دهد، توسعه ندهیم، از کشورهای دیگر عقب خواهیم افتاد و به واردکننده این نوع تکنولوژی‌های جدید انرژی تبدیل خواهیم شد. ما بزرگ‌ترین سرمایه‌گذاری تاریخ انرژی پاک را انجام داده‌ایم، اما اقدامات بیشتری باید صورت بگیرد تا این زیرساخت ساخته شود. باید به انتقال اقتصاد انرژی‌مان، با تسریع گسترش تکنولوژی‌های انرژی پاک با استفاده از سرمایه خصوصی ادامه دهیم. این تکنولوژی‌ها انتشار گازهای گلخانه‌ای را متوقف خواهد کرد، بهره‌وری انرژی را بالا خواهد برد، استفاده از قدرت هسته‌ای و تجدیدشدنی را بالا خواهد برد، وابستگی به تجهیزات نفتی را کاهش خواهد داد و موجب تنوع در تأمین‌کنندگان و منابع انرژی خواهد شد. ما در حوزه‌های تحقیق و تکنولوژی نسل جدید سرمایه‌گذاری خواهیم کرد، روش توزیع نیروی برق را روزآمد خواهیم کرد و استفاده از سوخت‌های انتقالی را تشویق خواهیم کرد و همزمان به‌سوی انرژی پاک تولید داخل حرکت خواهیم کرد.

۲-۲. سرمایه‌گذاری در تحقیق: تحقیق و توسعه، در توانایی ملی ما از اهمیت بسیاری برخوردار است. حوادثی مانند شیوع آنفولانزای H1N1 و چالش شناسایی منابع جدید و تجدیدشدنی انرژی، اهمیت تحقیق در علم کاربردی و پایه را نشان می‌دهد. ما در حال جبران دهه‌ها کم‌کاری در سرمایه‌گذاری در حوزه تحقیق از طریق بزرگ‌ترین تزریق بی‌نظیر تاریخ آمریکا به حوزه تحقیق و پژوهش در علوم پایه‌ای هستیم اما تحقیق و نوآوری چیزی نیست که دولت به تنهایی بتواند از عهده‌اش برآید، به همین دلیل نیز ما برای تشویق نوآوری‌های خصوصی از انگیزه‌های بخش خصوصی در این زمینه حمایت و این‌گونه انگیزه‌ها را ایجاد خواهیم کرد. آمریکا همواره از توانایی‌مان به تبدیل دانش و تکنولوژی به مهندسی و تولیدات فراتر رفته است و باید در آینده نیز به این کار ادامه دهد.

۲-۳. گسترش مشارکت‌های علمی بین‌المللی: رهبری علمی آمریکا همواره مورد تحسین فراوان در سراسر جهان واقع شده است و ما باید گسترش همکاری و مشارکت در حوزه دانش و تکنولوژی ادامه دهیم. ما عده‌ای از نمایندگان علمی را به سراسر جهان گسیل داشته‌ایم و در حال ارتقای روابط قوی‌تر بین محققان، دانشگاه‌ها و دانشمندان آمریکایی و هم‌تایان آنها در خارج هستیم. ما تعهدی مجدد به دانش و تکنولوژی در تلاش‌هایمان برای همکاری خارجی ایجاد خواهیم کرد و استراتژی‌ای برای امنیت ملی و دانش بین‌المللی پی‌ریزی خواهیم کرد.

۲-۴. بهره‌گیری از تکنولوژی برای حفاظت از کشورمان: تعهد تجدید شده ما به دانش و تکنولوژی - و توانایی ما برای به‌کارگیری نبوغ ملت‌مان و بخش‌های خصوصی به‌سوی سخت‌ترین سیاست خارجی و چالش‌های امنیتی زمانه ما - به ما کمک خواهد کرد تا از شهروندانمان حفاظت کنیم و

اولویت‌های امنیت ملی آمریکا را پیش بریم. این اولویت‌ها، برای مثال، عبارتند از: حفاظت آمریکا و متحدان آن از حملات نامتقارن، حمایت از موافقتنامه‌های منع گسترش و کنترل سلاح، بازداشتن تروریست‌ها از حمله به سرزمینمان، پیشگیری و مدیریت شیوع بیماری‌های فراگیر، تأمین امنیت زنجیره عرضه، کشف سلاح‌های کشتار جمعی قبل از رسیدن آنها به مرزهایمان و حفاظت از زیربنای حمل‌ونقل، ارتباطات و اطلاعات.

۲-۵. **نفوذ و رشد توانایی‌های فضایی‌مان:** به مدت بیش از پنجاه سال، انجمن فضایی ما کاتالیزوری برای نوآوری و مشخصه‌ای برای رهبری تکنولوژیکی آمریکا بوده است. توانایی‌های فضایی ما اساس تجارت جهانی و پیشرفت‌های علمی را تشکیل می‌دهد و نقاط قوت امنیت ملی ما و شرکا و متحدان ما را تقویت می‌کند. برای ترفیع امنیت و ثبات در فضا، فعالیت‌های هماهنگی را دنبال خواهیم کرد، همکاری با دوستان و متحدانمان را عمیق‌تر خواهیم کرد، با همه کشورها در جهت استفاده صلح‌آمیز و مسئولیت‌دار از فضا همکاری خواهیم کرد. با این وجود، علاوه بر این اقدامات برای حفظ مزایای فضا برای آمریکا، لازم است اقدامات دیگری را در دستور کار قرار دهیم در این زمینه باید به تشویق تکنولوژی فضایی فوق پیشرفته از طریق سرمایه‌گذاری در صنعت و مردم که این تکنولوژی‌ها را توسعه می‌دهند ادامه دهیم. ما در زمینه‌های تحقیق و توسعه توانایی‌ها و تکنولوژی‌های فضایی نسل جدید که به نفع جوامع امنیت ملی، جستجوی علمی، مدنی و تجاری ماست به منظور حفظ کارایی (برنامه) فضایی برای نسل‌های آینده، سرمایه‌گذاری خواهیم کرد و ما تلاش متحدانه‌ای را برای تقویت اساس صنعتی (برنامه) فضایی خود انجام خواهیم داد و با دانشگاه‌ها برای تشویق دانشجویان به استفاده از دوره‌های فضا - محور همکاری خواهیم کرد.

۳. پیشبرد رشد پایدار و متوازن

رشد پایدار و متوازن در داخل و در سرتاسر اقتصاد جهانی، به تحرک اقتصاد آمریکا منجر می‌شود و اساس شکوفایی ما را شکل می‌دهد. یک اقتصاد جهانی پیوسته در حال رشد به معنای بازاری رو به گسترش برای صادرات کالاها و خدمات ما می‌باشد. به علاوه، پیوندهای عمیق بین بازارها و تجارت‌ها وضعیتی فراهم خواهد آورد که در آن انرژی‌ها و سرمایه‌گذاری بخش خصوصی ما می‌تواند به تکنولوژی‌های مولد، رشد تجارت و ایجاد اشتغال منجر شود که استانداردهای زندگی را برای آمریکاییان بالا خواهد برد. رهبری اقتصادی ایالات متحده اینک باید با برتری رو به رشد اقتصادهای در حال ظهور، پیچیدگی، سرعت و حجم در حال رشد بازارهای مالی، تعدد شرکای بازاری در جهان و اقتصادهای منازعه‌گر - که تاکنون از ادغام در نظام جهانی خودداری کرده‌اند - هماهنگ شود.

برای ارتقای شکوفایی همه آمریکاییان، ضروری است که جامعه بین‌المللی را برای توسعه رشد منحصر به فرد اقتصاد جهانی منسجم هدایت کنیم. در همین حال، ضروری است که تلاش‌های بین‌المللی را برای ممانعت از وقوع مجدد عدم توازن‌های اقتصادی و مازادهای مالی رهبری کنیم و همزمان بسیاری از تهدیدات امنیتی و چالش‌های جهانی را که ثبات اقتصاد جهانی را تحت تأثیر قرار می‌دهند مدیریت کنیم. ما برای رسیدن به رشدی که پایدار و متوازن باشد اقدامات زیر را انجام خواهیم داد:

۳-۱. **جلوگیری از بی‌ثباتی مجدد در اقتصاد جهانی:** بحران اخیر اقتصاد جهانی، هزینه بسیار زیاد چرخه رکود و رونق را که اقتصاد جهانی را به ستوه آورده و برای آمریکا و شرکای بین‌المللی آن مفید نبوده است را به ما نشان داد. زمانی که آمریکاییان خودشان را بدهکار و یا بیکار یافتند، تقاضای ما برای کالاهای خارجی به شدت پایین آمد. از آنجا که اقتصادهای خارجی تضعیف شدند، دارایی‌های عمومی و نهادهای مالی آنها نیز درحالی که نقصان جهانی را تقویت می‌کردند، تحت فشار قرار گرفتند. ما باید از بازگشت رشد نامتوازن که در آن مشتریان آمریکایی بخرند و قرض کنند و کشورهای آسیایی و سایر کشورها بفروشند و مطالباتشان را بالا ببرند، جلوگیری کنیم. ما باید اصلاح نظام مالی آمریکا را به منظور تقویت سلامت اقتصادمان و تشویق آمریکایی‌ها به پس‌انداز بیشتر پیگیری کنیم همچنین ما باید از شکل‌گیری مازاد در نهادهای مالی که در اثر قرض کردن غیرمسئولانه و نظم ناهماهنگ و سست اتفاق می‌افتد جلوگیری کنیم.

۳-۲. **پس‌انداز بیشتر و صادرات بیشتر:** ایجاد موازنه‌ای بهتر در داخل یعنی پس‌انداز بیشتر و خرج کمتر، اصلاح نظام مالی و کاهش کسری بودجه بلندمدت باید در دستور کار قرار گیرد بنابراین با توجه به این تغییرات باید، توجه بیشتری به صادرات داشته باشیم با این هدف که صادرات آمریکا را تا ۲۰۱۴ به دو برابر برسانیم. این در نهایت استراتژی‌ای برای اشتغال است. زیرا صادرات زیاد میلیون‌ها شغل با درآمد بالا برای آمریکاییان ایجاد خواهد کرد - از جمله شغل‌هایی که در خدمت تکنولوژی‌های جدید سودآور و نوآور هستند. ما به‌عنوان قسمتی از این تلاش، درحال اصلاح کنترل‌های صادراتی سازگار با الزامات‌های امنیت ملی‌مان هستیم.

۳-۳. **بازگشت به تقاضای داخلی بیشتر در خارج:** برای بقیه جهان، به‌ویژه در برخی کشورهای درحال توسعه و کشورهایی که بازارشان درحال رونق گرفتن است، موازنه بهتر به معنای تأکید بیشتر بر بالا بردن تقاضای داخلی به‌عنوان محرک رشد و حرکت در راستای بازار آزاد است. آن کشورها قادر خواهند بود که تکنولوژی‌ها و سرمایه مورد نیاز برای تقویت توان تولید چشمگیر وارد کنند. متوازن‌سازی فرصتی برای کارگران و مصرف‌کنندگان فراهم خواهد کرد که از استانداردهای بالای زندگی - به دلیل همین توان تولید که ممکن می‌شود - بهره‌مند شوند. از آنجا که

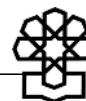
رشد متوازن به رشد پایدار منجر می‌شود، کشورهای دارای درآمد متوسط و کشورهای فقیر که بسیاری از آنها هنوز به حد کافی در اقتصاد جهانی ادغام نشده‌اند، می‌توانند فرآیند همگرایی استانداردهای زندگی‌شان با کشورهای ثرومندتر را شتاب بخشند - فرآیندی که محرکی برای رشد اقتصاد جهانی در دهه‌های آینده خواهد بود.

۳-۴. بازگشایی بازارهای خارجی به روی خدمات و تولیداتمان: آمریکا در دوره طولانی از تاریخ معاصر، یکی مدت از بازترین بازارها در جهان را داشته است. در واقع ما رهبری برای گسترش نظام تجاری آزاد بوده‌ایم. این مسئله، رشد سایر بازارهای توسعه‌یافته و درحال ظهور را به‌طور یکسان تضمین کرده است. نظام اقتصاد آزاد تجاری همچنین شرکت‌ها و کارگران ما را به رقابت و نوآوری واداشته است و همزمان، موجب دسترسی به بازار - که برای موفقیت بسیاری از کشورهای سراسر جهان حیاتی است - شده است. براین اساس، ما سرمایه‌گذاری عمومی خود بر محیط را براساس اهداف امنیت ملی مان حفظ خواهیم کرد. در این دوره جدید، بازارهای آزاد در سراسر جهان، نوآوری و رقابت جهانی را بالا برده و برای شکوفایی ما حیاتی خواهد بود. ما دستورالعمل تجاری‌ای را تعقیب خواهیم کرد که موافقتنامه تجارت چندجانبه متوازن و بلندپروازانه دوحه، موافقتنامه‌های تجاری دوجانبه و چندجانبه‌ای که منعکس‌کننده ارزش‌ها و منافع ما باشد و تعامل با کشورهای شریک در آن سوی اقیانوس آرام برای شکل دادن به موافقتنامه‌ای منطقه‌ای با استانداردهای بالا، را شامل می‌شود.

همچنان که به پیش می‌رویم سیاست تجاری ما بخش مهمی از تلاش ما برای سرمایه‌گذاری در فرصت‌هایی که جهانی شدن به‌وجود می‌آورد خواهد بود، اما این سیاست، همچنین بخشی از تلاش ما برای تجهیز آمریکاییان برای رقابت خواهد بود.

ما، برای ایجاد موافقتنامه‌های تجاری که به سود آمریکایی‌ها باشد، گام‌هایی را به‌منظور احیای اعتماد، از طریق برنامه‌های واقع‌گرایانه‌ای در ارتباط با هزینه‌های تغییر و ارتقای نوآوری، زیرساخت‌های اصلاح مراقبت‌های بهداشتی و آموزشی برخوردار خواهیم داشت. موافقتنامه‌های ما مکانیسم‌هایی قابل دستیابی و عملی را شامل خواهد شد تا تحقق منافع ما را تضمین کند. همچنین این موافقتنامه‌ها منعکس‌کننده منافع ما به‌ویژه در زمینه نیروی انسانی و محیط زیست خواهد بود.

۳-۵. ایجاد همکاری با شرکای بین‌المللی مان: آمریکا از ظهور گروه ۲۰ به‌عنوان مجمع مقدماتی همکاری اقتصادی بین‌المللی حمایت کرده است. این حمایت از این آگاهی ناشی می‌شود که ما نیاز به تعاملی منحصر به‌فردتر و گسترده‌تر با کشورهای داریم که بیشتر تجارت و تولید جهانی را به‌عهده دارند. رهبری آمریکا در گروه ۲۰ بر روی مسائلی زیر تمرکز خواهد داشت: تضمین رشد متوازن و پایدار، هماهنگ ساختن اصلاح نظم بخش مالی، رشد توسعه اقتصادی جهانی و ترفیع

امنیت انرژی. همچنین لازم است نهادهای مالی بین‌المللی رسمی به همان اندازه که اقتصاد جهانی - که آنها در خدمتش هستند - مدرن و چابک است، مدرن و چابک باشند. ما از طریق گروه ۲۰، اصلاح رسمی صندوق بین‌المللی پول^۱ و بانک جهانی را دنبال خواهیم کرد. ما همچنین رهبری خود را بر سایر نهادهای مالی بین‌المللی گسترش خواهیم داد تا کشورهای سریعاً در حال رشد جهان، نمایندگان در این نهادها داشته باشند و مایل به سرمایه‌گذاری در آنها - با اقتداری که لازمه بالا بردن ثبات و رشد تجارت و تولید جهانی است - باشند.

۳-۶. **پیشگیری از تهدیدات معطوف به نظام مالی بین‌المللی:** نظام مالی آزاد جهانی امروزی، همچنین ما را در معرض تهدیدات مالی جهانی قرار می‌دهد. در واقع، همچنان که ما تلاش می‌کنیم تا از اغلب فرصت‌هایی که جهانی شدن ایجاد می‌کند استفاده کنیم، بازیگرانی هم که تهدیدی بر امنیت ملی ما هستند - تروریست‌ها، تکثیرکنندگان سلاح‌ها، قاچاقچیان مواد مخدر، مقامات فاسد و... - از نظام مالی جهانی در جهت ایجاد، جابجایی و حمایت از صندوق‌های حامی و فعالیت‌های نامشروع آنها یا صندوق‌های سودآور برای آنها سوء استفاده می‌کنند. همچنین شبکه‌های حمایتی آنها برد جهانی دارد و مرزهای ملی جلوی ورود آنها را نمی‌گیرد. استراتژی ما برای حمله به این شبکه‌ها باید به‌لحاظ نوع و هدف، پاسخگوی منابع نامشروع و دسترسی آنها به نظام مالی جهانی از طریق تدابیر مالی، مدیریت و به‌کارگیری مراجع نظارتی، کمک‌رسانی به بخش خصوصی و شرکای خارجی‌مان و همکاری در زمینه استانداردهای بین‌المللی و اشتراک اطلاعاتی باشد.

۴. تسریع توسعه پایدار

رشد اقتصادهای در حال ظهور در دهه‌های اخیر شرایط مردم را از وضعیت فقر خارج کرده و اقتصاد جهانی پرتحرک‌تر و به‌هم پیوسته‌تری را به‌وجود آورده است. با این حال، فرآیند توسعه ناعادلانه بوده است، بر این اساس، پیشرفت شکننده است و بسیاری از مردم جهان هنوز محروم از مزایای توسعه زندگی می‌کنند. بنابراین در شرایطی که برخی از کشورها در حال رشدند همزمان بسیاری دیگر از کشورها پس‌افتاده‌اند - در منجلاب ناامنی فرورفته‌اند، گرفتار دولتی فقر شده‌اند، یا بیش از حد به قیمت کالاها وابسته شده‌اند - اما لازمه پیشرفت اقتصادی پایدار، توسعه جامع‌تر، پایدارتر و سریع‌تر است. به همین دلیل است که ما به‌دنبال مجموعه‌ای از ابتکارات ویژه در حوزه‌های مانند امنیت غذایی و سلامت جهانی هستیم که برای امنیت و شکوفایی آینده کشورها و ملت‌ها در سراسر جهان حیاتی خواهد بود.

۴-۱. **افزایش سرمایه‌گذاری در زمینه توسعه:** آمریکا علاقه به همکاری با هم‌پیمان خود برای کمک

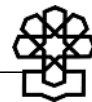
به فقیرترین کشورهای جهان است تا به حد اقتصادهای شکوفا و مولد - که از سوی نهادهای دولتی پاسخگو، دمکراتیک و توانمند اداره می‌شوند - برسند. ما در دولت آمریکا، تمرکز سنجیده‌تر و بیشتری بر دستورالعملی راجع به توسعه جهانی، اعمال خواهیم کرد. در این زمینه هم‌اکنون ما در حال افزایش کمک خارجی‌مان، گسترش سرمایه‌گذاری‌هایمان در زمینه نهادهای توسعه‌ای چندجانبه کارآمد و اعمال فشار بر دیگران برای سهیم شدن در این مسئولیت هستیم.

۲-۴. سرمایه‌گذاری در زیربنای توسعه بلندمدت: آمریکا سرمایه‌گذاری‌های بلندمدتی را به منظور شناسایی و اعطای پاداش برای دولت‌هایی که به دنبال دستیابی به استراتژی‌های توسعه پایدار، اراده سیاسی و ظرفیت نشان می‌دهند را در دستور کار خود دارد. همچنین آمریکا تضمین خواهد کرد که همه ابزارهای سیاسی تحت اختیار خود را در جهت این هدف‌ها به کار گیرد. آمریکا همچنین حمایت خود را به روش‌های گوناگون - از جمله با تقویت توانایی دولت‌ها و جوامع برای مدیریت چالش‌های توسعه و با سرمایه‌گذاری در نهادهای قوی که پاسخگویی دمکراتیک را رشد می‌دهند که به نوبت خود به توسعه پایدار کمک می‌کند - اعمال خواهد کرد. این امر، همزمان با کمک به شکوفایی و امنیت جهانی، - به ویژه در آفریقا - دایره کشورهای را که توان جمع‌آوری مزیای اقتصاد جهانی را دارند، گسترش خواهد داد.

۳-۴. اعمال رهبری در تهیه کالاهای عمومی جهانی: رویکرد ما باید به این واقعیت توجه کند که مجموعه‌ای از چالش‌ها در راه توسعه وجود دارد که شدیداً بر احتمال پیشرفت تأثیر می‌گذارد، اما فعالیت هیچ کشوری به تنهایی پاسخگوی این چالش‌ها نیست. به ویژه در آفریقا، این چالش‌ها - نظیر سازوگاری با گرم شدن جهان، کنترل بیماری‌های واگیردار و دانش بالا بردن تولید کشاورزی - در حد کافی در تلاش‌های دوجانبه مورد توجه قرار نمی‌گیرد. ما به منظور توجه به این چالش‌ها، ساختار بین‌المللی را شکل خواهیم داد و با شرکای جهانی‌مان کار خواهیم کرد و به توسعه و سرمایه‌گذاری‌هایمان به منظور انتقال به مسیر رشدی کم‌کربن خواهیم افزود، از ترمیم‌پذیری فقیرترین کشورها در برابر تأثیرات تغییرات آب و هوایی حمایت خواهیم کرد و امنیت غذایی را بالا خواهیم برد. ما همچنین باید به دنبال تغییردهندگان بالقوه شرایط کنونی مانند واکسن‌های جدید، گونه‌های گیاهی مقاوم در برابر آب و هوا و تکنولوژی‌های انرژی سبز باشیم.

۵. هزینه خردمندان مالیات

دولت آمریکا متعهد است که از پول مالیات‌دهندگان به بهترین نحو استفاده کند در این زمینه توانایی آمریکا به پیشبرد اهداف بلندمدت آن به پاسخگویی مالی آن بستگی دارد. بودجه‌ای پاسخگو مستلزم انجام انتخاب‌های دشوار برای خرج کردن براساس درآمدها، پاسخگو ساختن مؤسسات و

سازمان‌ها در قبال اجرا و هزینه‌هایشان، مهار تکنولوژی برای اصلاح اجرای دولت و رفتار مسئولانه و صادقانه با مردم آمریکاست. از سوی دیگر، بودجه پاسخگو همچنین همکاری با نهادها و شرکا جهانی آمریکا به منظور سهیم کردن آنها در مسئولیت‌ها و اعمال سرمایه‌های آمریکا در راستای پیشرفت اهداف جهانی بستگی دارد. بنابراین اهداف امنیت ملی تنها زمانی دست یافتنی خواهد بود که انتخاب‌های دشوار انجام دهیم و شرکای بین‌المللی را به سهیم شدن در مسئولیت‌ها وادار سازیم.

۵-۱. کاهش کسری موازنه: ما نمی‌توانیم اقتصادمان را در بلندمدت جز با حرکت در یک مسیر مالی پایدار رشد دهیم. برای شروع این تلاش، دولت (اوباما) پیشنهاد کرده است که هزینه اختیاری غیرامنیتی را به مدت سه سال بلوکه کنیم، نرخ جدیدی بر بزرگ‌ترین شرکت‌های خدماتی مالی ببندیم تا خسارات وارده بر مالیات‌دهندگان با برنامه معافیت مالیاتی داری‌های زیان‌دیده (TARP) جبران شود و سوبسیدهای غیرضروری و راه‌های فرار از مالیات را ببندیم. دولت (اوباما) یک کمیسیون مالی دوحزبی تشکیل داده است تا گام‌های بیشتری را برای کاهش کسری موازنه در میان‌مدت پیشنهاد دهد همچنین دولت اوباما اصلاح بیمه سلامت را که به لحاظ مالی پاسخگو باشد در دستور کار قرار خواهد داد که به نوبه خود میزان رشد هزینه‌های مراقبت‌های بهداشتی را پایین خواهد آورد.

۵-۲. اصلاح فرآیندهای مقاطعه‌کاری و اکتساب: هزینه‌های اضافی، برنامه‌های مشابه و قراردادهایی که از نظارت مناسبی برخوردار نیستند جایی در دولت آمریکا ندارند. فرآیندهای کارآمد و مقرون به صرفه به ویژه برای وزارت دفاع که حدود ۷۰ درصد از کل هزینه‌های تحصیل فدرال را به خود اختصاص می‌دهد، مهمند. ما برنامه‌هایمان را به دقت مورد بررسی قرار خواهیم داد و به آن دسته از برنامه‌ها که منسوخ، مشابه، ناکارآمد و پرهزینه هستند، خاتمه داده و یا ساختارشان را تغییر خواهیم داد. در نتیجه این اقدام، سیستم‌ها و برنامه‌ها کارآمدتر، مستعدتر و مرتبط‌تر که مورد نیاز ارتش ماست و ارتش ما آنها را می‌خواهد ایجاد خواهد شد. ما همچنین در حال اصلاح مقاطعه کاری فدرال و تقویت روش‌های مقاطعه‌کاری و نظارت مدیریتی به منظور پس‌انداز مؤسسات فدرال به مبلغ ۴۰ میلیارد دلار در سال هستیم.

۵-۳. افزایش شفافیت: آمریکایی‌ها حق دارند که بدانند دلارهای مالیاتی‌شان چگونه خرج می‌شود، اما ممکن است این اطلاعات مبهم و غیرقابل دسترس باشد. در چند مورد، حسابرسی ناتمام بودجه باعث شده است که واقعیت مالی پنهان بماند. ما برای صحت گزارش‌ها، بر هزینه‌های عملیات‌های احتمالی در آن سوی آب‌ها با مقدار مطالب توضیحی و توجیهی مشابهی برای هر کدام، درخواست می‌کنیم، بنابراین آمریکایی‌ها می‌توانند هزینه واقعی عملیات‌های جنگی ما را ببینند و از رهبران در مقابل تصمیمات با تمام واقعیات پاسخ بخواهند.

ج) ارزش‌ها

«ما مهمترین ارزش‌هایمان را تقویت می‌کنیم، نه به این دلیل که چنین اقدامی درست است، بلکه به این دلیل که این اقدام، کشور ما را تقویت می‌کند و نظام سیاسی ما را سالم نگه می‌دارد. بارها، ارزش‌های ما - در جنگ و صلح، در زمان‌های آرامش و در دوره‌های تحول - بهترین سرمایه امنیت ملی ما بوده‌اند. در واقع به دلیل وفاداری به همین ارزش‌هایمان است که ایالات متحده از رشته کوچکی از مستعمرات تحت فرمان یک امپراتور به بزرگ‌ترین کشور جهان تبدیل شده است.»

باراک اوباما - رئیس‌جمهور، آرشیوهای ملی، ۲۱ می ۲۰۰۹

با توجه به اینکه آمریکا معتقد است که ارزش‌های چندی جهانی هستند و ما برای گسترش آنها در سراسر جهان تلاش خواهیم کرد. این ارزش‌ها عبارتند از: آزادی افراد برای بیان بی‌پرده نظراتشان، تجمعات بدون ترس، عبادت و انتخاب رهبران خود به صورت دلخواه، این ارزش‌ها همچنین عبارتند از: عزت، مدارا و برابری در بین همه مردم و اجرای عادلانه و برابرانه عدالت. ایالات متحده براساس باور به این ارزش‌ها شکل گرفته است. در داخل کشور نیز وفاداری به این ارزش‌ها آینده درخشان آمریکا را هرچه بیشتر به افراد بیشتر گسترش داده است. همچنین در خارج از کشور، این ارزش‌ها مورد مطالبه مردم از هر نژاد، منطقه و مذهبی بوده‌اند. اغلب کشورها در نظام بین‌الملل عضو موافقتنامه‌های بین‌المللی‌ای که این اشتراکات را به رسمیت می‌شناسند، هستند. و کشورهایی که این ارزش‌ها را برای شهروندان خود پذیرفته‌اند در نهایت موفق‌تر - و با آمریکا دوست‌تر - از کشورهای دیگر هستند.

با این وجود، هنوز پس از دوره‌ای که مزایایی اساسی این ارزش‌ها را در سراسر جهان شناخته شده است، چالش‌های فراروی آن وجود دارد چنانچه، توسعه دموکراتیک در سال‌های اخیر متوقف شده است. در برخی از کشورها این ارزش‌ها با چهره زشت مدرنیته یکی پنداشته و به‌عنوان تجاوز به هویت‌های خالص دیده می‌شوند.

در کشورهای دیگری، حاکمان خودرأی و وظایف دموکراتیک و حقوق بشر اساسی را به بهانه توسعه اقتصادی و اتحاد ملی سرکوب کرده‌اند. حتی در جایی که برخی دولت‌ها، وظایف دموکراتیک اتخاذ کرده‌اند، رهبران خودرأی، با اعمال محدودیت‌های قانونی رو به رشد، به‌منظور جلوگیری از حقوق مردم برای گردهمایی و دسترسی به اطلاعات، روندهای انتخاباتی را تضعیف و فضا را برای اپوزیسیون و جامعه مدنی بسته‌اند.

ازسوی دیگر درحالی که در زمینه مبارزه با فقر در بسیاری از قسمت‌های دنیا پیشرفت اساسی صورت گرفته است، هنوز بسیاری از مردم جهان در جایگاهی نیستند که زندگی بهتری داشته باشند.

در این شرایط، آمریکا از آنهایی که درصدد اعمال حقوق جهانشمول در سراسر جهان هستند حمایت می‌کند. ما ارزش‌هایمان را مخصوصاً با زنده نگه داشتن آنها در داخل تقویت می‌کنیم. ما به متعهد کردن دولت‌ها و ملت‌ها به این ارزش‌ها، ادامه می‌دهیم و ارتباط بین توسعه و پیشرفت سیاسی را درک می‌کنیم. با این وجود، برای این اقدام، اهداف ما واقع‌گرایانه است. زیرا ما می‌دانیم که سنت‌ها و فرهنگ‌های مختلف این ارزش‌ها را به روش‌های متفاوت دنبال می‌کنند. به علاوه، نفوذ آمریکا نه از کمال بلکه از مجاهدت ما برای غلبه بر نقص‌هایمان برمی‌آید. در واقع، مبارزه پایدار برای کامل کردن اتحادمان آن چیزی است که داستان آمریکا را الهام‌بخش می‌سازد. به همین علت است که اعتراف کردن به کاستی‌هایمان در گذشته - و تأکید بر تلاش‌هایمان برای جبران آنها - وسیله‌ای برای تقویت ارزش‌هایمان است.

براین اساس، آمریکا هیچ نوع نظام حکومتی را به کشور دیگری تحمیل نخواهد کرد، ولی شکوفایی و امنیت بلندمدت ما وابسته به حمایت پایدار ما از ارزش‌های جهانی دارد که ما را از دشمنانمان، حکومت‌های متخاصم و بسیاری از رقبای بالقوه برای نفوذ متمایز می‌سازد.

ما این اقدام (حمایت از ارزش‌های جهانی) را از طریق ابزارهای متعددی - مانند با حمایت بی‌پروای زبانی از حقوق جهانشمول، با حمایت از دمکراسی‌های شکننده جامعه مدنی و با حمایت از عزتی که توسعه به بار می‌آورد - انجام خواهیم داد.

۱. تقویت قدرت سابق آمریکا

بیش از هر کنش دیگری که ما انجام داده‌ایم، پیشینه قدرت آمریکا در نظام بین‌الملل، به گسترش دموکراسی و آزادی در خارج کمک کرده است. به همین دلیل است که ما باید این ارزش‌ها را نه تنها در زمانی که تقویت آنها آسان است بلکه در زمانی نیز که این کار سخت است تقویت کنیم، لذا اگرچه پیشبرد منافعمان ممکن است ترتیبات جدیدی را برای مقابله با تهدیداتی نظیر تروریسم ایجاد کند، اما این اعمال و ساختارها باید همیشه با قانون اساسی ما سازگار باشد، آزادی‌های مدنی و خصوصی مردمان را حفظ کند و سیستم نظارت و کنترل را که خیلی به ما کمک کرده است بپذیرد. برای تقویت وفاداری‌مان به ارزش‌هایمان - و اعتبارمان برای گسترش این ارزش‌ها در سراسر جهان - اقدامات زیر را انجام خواهیم داد:

۱-۱. ممنوعیت شکنجه بدون استثنا یا ابهام: روش‌های وحشیانه بازجویی با ارزش‌ها مغایرت دارند، حکومت قانون را تضعیف می‌کنند و روش‌های کارآمدی برای به‌دست آوردن اطلاعات نیستند. این روش‌ها آمریکا را از دنیا دور می‌کنند. آنها مثل ابزاری برای تبلیغات و عضوگیری برای تروریست‌ها عمل می‌کنند. آنها موجب می‌شوند که تمایل دشمنان ما برای جنگیدن علیه ما و آسیب رساندن به سربازان ما - وقتی که دستگیر می‌شوند - بیشتر شود. آمریکا از این روش‌ها استفاده نخواهد کرد و آنها را مورد حمایت قرار نخواهد داد.

۱-۲. اصلاح جنبه‌هایی از قانون مقابله با تروریسم: خطر رشد یافته تروریسم، امکاناتی را برای بازداشت و بازجویی از افراط‌گرایان خشن ایجاد می‌کند، اما چنین اقداماتی باید با قوانین مطابقت داشته باشد تا پایدار و کارآمد شود. بنابراین وقتی که توانا باشیم، می‌توانیم تروریست‌ها را در دادگاه‌های فدرال یا در کمیسیون‌های نظامی اصلاح شده که عادلانه، قانونی و کارآمد باشند مورد محاکمه قرار دهیم اما در این شرایط برای بازداشت‌شدگانی که نمی‌توانند مورد محاکمه قرار گیرند - ولی خطری برای مردم آمریکا هستند - باید استانداردهای قانونی، قابل دفاع و روشن داشته باشیم.

برای رسیدگی به پرونده بازداشت‌شدگان باید فرآیندهای عادلانه و کاملی برای بازنگری دوره‌ای داشته باشیم تا هر بازداشت طولانی مدتی به‌دقت ارزیابی و توجیه شود و مطابق با سیستم قانون اساسی ما رسیدگی به پرونده‌های بازداشت‌شدگان، مورد نظارت خواهد بود. هدف این است که رهیافتی را اتخاذ کنیم که دولت‌های بعدی، با حمایت از احزاب سیاسی و نیز قوای سه‌گانه، بتوانند ادامه دهند.

۱-۳. ایجاد توازن میان دو ضرورت سری بودن و شفافیت: به‌منظور حفظ امنیت، برخی از اطلاعات باید از فاش شدن در بین عموم مردم محافظت شود، برای مثال، حفاظت از اطلاعات مربوط به سربازانمان، روش‌ها و منابع جمع‌آوری اطلاعات و فعالیت‌های محرمانه‌ای که به‌منظور حفظ امنیت مردم آمریکا انجام می‌شود باید حفظ شوند. با این حال با توجه به اینکه دموکراسی ما متکی به شفافیت است و هر زمان که ممکن باشد اطلاعات را در اختیار مردم آمریکا می‌گذاریم تا بتوانند آگاهانه قضاوت کنند و از رهبران‌شان پاسخ بخواهند. برای مثال، زمانی که امتیاز اسرار ملی را بخواهیم، از فرآیندهای روشنی پیروی خواهیم کرد تا بیشتر پاسخگو باشیم و تضمین کنیم که این امتیاز فقط در زمان ضرورت و به دقیق‌ترین روش ممکن درخواست می‌شود ما هرگز از این امتیاز برای پنهان کردن نقض قانون یا جلوگیری از گرفتاری دولت استفاده نخواهیم کرد.

۱-۴. حمایت از آزادی‌های مدنی، زندگی خصوصی و نظارت: حمایت از آزادی‌های مدنی و زندگی خصوصی با مکمل پویایی دموکراسی و آزادی است. ما در حال ایجاد توازن جدی‌مان به این فضیلت‌ها و تعهد به تأمین امنیت برای مردم آمریکا هستیم. نظارت شدید قوای سه‌گانه حکومت ما بر فعالیت‌های مربوط به امنیت ملی و تبعیت کامل از حکومت قانون، این اجازه را به ما می‌دهد که این موازنه را حفظ کنیم و ایدئال‌های اساسی مورد حمایت خود را بر دوستان و متحدانمان تأکید کنیم.

۱-۵. حمایت از حکومت قانون: حکومت قانون - و توانایی ما برای اجرای آن - امنیت ملی و رهبری ما را تقویت می‌کند. در داخل، وفاداری به قوانینمان و حمایت از جامعه، از منافع و شهروندان

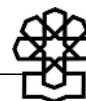
آمریکا حراست می‌کند و در همان حال از ارزش‌های ما حمایت کرده و آنها را به پیش می‌برد. در خارج، وفاداری به قانون به ما اجازه می‌دهد تا درحالی که از امنیت بین‌المللی و ثبات جامعه جهانی حمایت می‌کنیم، سایر بازیگران را نسبت به وفاداری به قانون پاسخگو سازیم. التزام آمریکا به حکومت قانون اساسی تلاشی به‌منظور استقرار نظم بین‌المللی است که توان رویارویی با چالش‌های درحال ظهور قرن بیست‌ویکم را داشته باشد.

۱-۶. بهره‌برداری از قدرت تنوع: آمریکا در طول تاریخ از بهره‌برداری از قدرت تنوع منتفع شده است. درحالی که طرفداران ایدئولوژی‌های افراطی معتقد به ناسازگاری بین گروه‌های مذهبی و نژادی هستند، ایالات متحده نمونه‌ای از امکان اتحاد مردمان دارای پیشینه‌های متفاوت براساس التزامشان به ارزش‌های مشترک است. در داخل جوامع خود ما، کسانی که به‌دنبال یارگیری و رادیکال کردن افراد هستند چاره‌ای جز به انزوا رفتن و از خود بیگانگی نخواهند داشت. تعهد ما به گسترش آینده درخشان آمریکا، ضمن مقابله با تلاش‌هایی که برای عضویت افراد در گروه‌های افراطی نژادی، مذهبی و ایدئولوژیکی انجام می‌شوند، در تقابل با آنهایی که درصدد جدا کردن مردم از یکدیگرند خواهد بود.

۲. حمایت از دموکراسی و حقوق بشر در خارج

آمریکا از گسترش دموکراسی و حقوق بشر در خارج حمایت می‌کند، زیرا حکومت‌هایی که این ارزش‌ها را پاس می‌دارند مشروع‌تر، صلح‌جوتر و عادل‌ترند. این کار را همچنین به این دلیل انجام می‌دهیم که موفقیت این ارزش‌ها در خارج باعث به‌وجود آمدن محیطی می‌شود که از منافع ملی آمریکا حمایت می‌کند. نظام‌های سیاسی‌ای که از حقوق جهانشمول حفاظت می‌کنند، امن‌تر، موفق‌تر و باثبات‌ترند. همچنان که تاریخ ما نشان می‌دهد، آمریکا آن زمان می‌تواند برای به‌عهد گرفتن چالش‌های مشترک به‌طور کارآمدتری اجماع ایجاد کند که با حکومت‌هایی همکاری کند که به حقوق مردمشان به‌جای تأکید صرف بر منافعشان در قدرت احترام بگذارند.

۱-۲. اطمینان از اینکه دموکراسی‌های شکننده و جدید، اصلاحات ملموسی برای شهروندانشان ارائه می‌دهند: آمریکا باید از دموکراسی، حقوق بشر و توسعه به‌طور هم‌زمان حمایت کند، زیرا این سه دو به دو همدیگر را تقویت می‌کنند. ما از نزدیک درحال همکاری با شهروندان، جوامع و رهبران جامعه مدنی و سیاسی به‌منظور تقویت نهادهای مهم پاسخگویی دموکراتیک – فرآیندهای انتخاباتی آزاد و عادلانه، قوای مقننه قوی، کنترل نظامی ارتش‌ها، نیروهای پلیس امین، قوای قضائیه عادل و مستقل هستیم. برای چنین کاری، ما درحال به‌کارگیری توانایی‌های چندجانبه و دوجانبه خود برای کمک به دموکراسی‌های درحال تولد هستیم تا بتوانند خدماتی را که پاسخگوی نیازها و ترجیحات

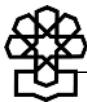
شهروندانشان باشد ارائه دهند، زیرا دموکراسی‌ها بدون توسعه به‌ندرت زنده می‌مانند.

۲-۲. اجرای تعامل اصولی با رژیم‌های غیردموکراتیک: حتی زمانی که بر اهدافی مانند مقابله با تروریسم، منع گسترش سلاح و تقویت پیوندهای اقتصادی تأکید می‌کنیم، همزمان به دنبال گسترش فرصت‌ها و حقوق فردی از طریق تعاملات دوجانبه خواهیم بود.

آمریکا در حال پیگیری رویکردی دوطرفه است تا همزمان که به تعهدمان نسبت به جامعه مدنی و وضعیت سیاسی صلح‌آمیز عمل می‌کنیم و بازیگران غیردولتی آمریکا را به انجام چنین تعهدی تشویق می‌کنیم، از طریق این رویکرد بتوانیم روابط دولت - با - دولت را بهبود ببخشیم و از آن برای پیشبرد حقوق بشر استفاده کنیم. روابط اساسی‌تر دولت - با - دولت می‌تواند اوضاع آسان‌تری برای جامعه مدنی و تبادلات گسترده‌تر مردم - با - مردم ایجاد کند. اما وقتی که پیش‌درآمدهای ما مورد بی‌اعتنایی قرار می‌گیرد، ما باید جامعه بین‌المللی را با استفاده از دیپلماسی خصوصی و عمومی و کمک گرفتن از تشویق‌ها و تنبیه‌ها، در جهت تغییر رفتارهای سرکوب‌گر رهبری کنیم.

۲-۳. به رسمیت شناختن مشروعیت همه جنبش‌های دموکراتیک صلح‌آمیز: آمریکا حق همه صداهای غیرخشونت‌آمیز، مطیع قانون و صلح‌دوست را برای شنیده شدن در سراسر جهان به رسمیت می‌شناسد، حتی اگر با آنها موافق نباشیم. حمایت از دموکراسی نباید به حمایت از جنبش‌ها یا کاندیداهای خالصی منحصر شود. آمریکا از همه حکومت‌های صلح‌دوست که با فرآیندهای قانونی و مشروع انتخاب شده باشند استقبال خواهد کرد و به آنها کمک خواهد کرد تا با احترام به حقوق و عزت همه شهروندانشان و مطابق با تعهدات بین‌المللی‌شان، حکومت کنند. آنهایی که دموکراسی را برای به‌دست گرفتن قدرت می‌خواهند ولی پس از به قدرت رسیدن ظالم می‌شوند، حمایت آمریکا را از دست خواهند داد. دولت‌ها باید قدرت را از طریق رضایت حفظ کنند نه از طریق زور و اجبار و فرآیندهای سیاسی قانونی را بر منافع شخصی و حزبی ترجیح دهند.

۲-۴. حمایت از حقوق زنان: یکی از اولویت‌های دیگر ما این است که زنان به فرصت‌هایی که مردان از آن برخوردارند دسترسی داشته باشند و بتوانند انتخاب‌هایی همانند مردان انجام دهند. تجربه نشان می‌دهد کشورها زمانی شکوفاتر و صلح‌آمیزترند که زنان از فرصت‌ها و حقوق کامل و برابر برخوردار باشند. وقتی آنها از این حقوق و فرصت‌ها محروم می‌شوند، کشورها اغلب عقب می‌افتند. به علاوه، زنان و دختران اغلب در مقایسه با مردان، سنگینی و بار منازعه و بحران‌ها را بیشتر بر دوش می‌کشند. بنابراین، آمریکا در حال همکاری با سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی است تا از خشونت علیه زنان و دختران به‌ویژه در مناطق پر کشمکش جلوگیری کند. ما از دسترسی برابر زنان به عدالت قضایی و مشارکت آنها در فرآیند سیاسی حمایت می‌کنیم و سلامت مادران و

کودکان را بالا می‌بریم. ما با قاچاق انسان، به‌ویژه قاچاق زنان و دختران، از طریق اجرای قوانین داخلی و بین‌المللی مبارزه می‌کنیم. همچنین، از آموزش و استخدام و تأمین حداقل هزینه برای توانمندسازی زنان در جهان حمایت می‌کنیم.

۲-۵. **تقویت هنجارهای بین‌المللی علیه فساد مالی:** ما در داخل نظام بین‌المللی بزرگتری شامل سازمان ملل متحد، سازمان گروه ۲۰ برای توسعه و همکاری اقتصادی (OECD) و نهادهای مالی بین‌المللی کار می‌کنیم تا این اندیشه را گسترش دهیم که فساد مالی فراگیر، نقض حقوق اساسی بشر و مانعی جدی در راه توسعه و امنیت جهانی است. ما با حکومت‌ها و سازمان‌های جامعه مدنی، به‌منظور پاسخگوتر و شفاف‌تر کردن بودجه‌های دولتی، مخارج و دارایی‌های مقامات دولتی کار خواهیم کرد. ما همچنین، فعالیت‌های شفاف‌سازی را در زمینه‌های گردش کمک‌های بین‌المللی، سیاست مالیاتی و بانکداری بین‌المللی و تعهد بخش خصوصی به منابع طبیعی نهادینه خواهیم کرد تا مقامات را از فساد مالی باز داریم و تلاش‌های شهروندان برای پاسخگو ساختن دولت‌هایشان را تقویت کنیم.

۲-۶. **ایجاد ائتلافی گسترده‌تر با بازیگران برای پیشبرد ارزش‌های جهانی:** ما درصددیم تا با همکاری با دولت‌های دیگر، سازمان‌های غیردولتی و نشست‌های چندجانبه از دموکراسی، حکومت قانون و حقوق بشر دفاع کنیم. آمریکا تعهد می‌کند که برای تشکیل نهادها و تقویت نهادهای موجود که از همه پتانسیل‌های خود استفاده نمی‌کنند - مانند شورای حقوق بشر ملل متحد - تلاش کند. ما در داخل نظام ملل متحد و از طریق مکانیسم‌های منطقه‌ای درصددیم تا نظارت بر حقوق بشر و مکانیسم‌های اجرای آن را تقویت کنیم تا افراد و کشورها در برابر نقض هنجارهای بین‌المللی مربوط به حقوق بشر، پاسخگوی اعمالشان باشند. ما همچنین فعالانه از رهبری دموکراسی‌های درحال ظهور حمایت خواهیم کرد. زیرا که آنها نقش فعال‌تری را برای پیشبرد حقوق اساسی بشر و ارزش‌های دموکراتیک در منطقه خودشان و در صحنه جهانی به‌عهده می‌گیرند.

۲-۷. **نظم دادن به تکنولوژی‌های جدید و حمایت از حق دسترسی به اطلاعات:** ظهور تکنولوژی‌هایی نظیر اینترنت، شبکه‌های بی‌سیم، تلفن هوشمند همراه، دادگاه‌های بازجویی، تصویربرداری‌های ماهواره‌ای و هوایی و تأسیسات کنترل از راه دور، فرصت‌های جدید نیرومندی برای پیشبرد دموکراسی و حقوق بشر به‌وجود آورده‌اند. این تکنولوژی‌ها، جنبش‌های سیاسی مردمی را تقویت کرده‌اند، نوری بر حقوق بشر، که همواره نادیده گرفته می‌شود، تابانده‌اند و راه‌های بیان آزادانه و ارتباطات نامحدود در سراسر جهان را افزایش داده‌اند. ما از گسترش و استفاده از این تکنولوژی‌ها به‌منظور تسهیل آزادی بیان، گسترش دسترسی به اطلاعات، افزایش پاسخگویی و شفافیت دولتی و مبارزه با محدودیت‌های استفاده از آنها حمایت می‌کنیم. ما همچنین از چنین تکنولوژی‌هایی برای انتقال مؤثر پیام‌های خود به دنیا به‌نحو احسن استفاده خواهیم کرد.

۳. ارتقای شرافت انسانی با رفع نیازهای اساسی

آزادی‌ای که آمریکا به‌دنبالش است آزادی از نیاز است. حقوق اساسی بشری در جاهایی که موجودات انسانی دسترسی به غذای کافی یا آب سالم و یا داروی مورد نیاز برای زنده ماندن نداشته باشند تحقق نمی‌یابد. آمریکا عضو «اهداف توسعه هزاره ملل متحد» است و با سایر کشورها در پیگیری ریشه‌کنی فقر مفرط و تلاش‌هایی که به‌ویژه برای آینده کشورها و ملت‌های آفریقا حیاتی است به‌صورت جدی فعالیت می‌کند. ما همچنین برای ارتقای شرافت انسانی تلاش‌های زیر را انجام خواهیم داد:

۳-۱. پیگیری یک استراتژی سلامت جهانی جامع: آمریکا علاقه‌ای استراتژیک و اخلاقی نسبت به ترفیع سلامت جهانی دارد. زمانی که کودکی به‌خاطر یک بیماری قابل پیشگیری می‌میرد، وجدان ما جریحه‌دار می‌شود، زمانی که یک بیماری مهار نشده ادامه پیدا می‌کند، سلامت خود ما به‌خطر می‌افتد، زمانی که کودکان مریضند توسعه به تأخیر می‌افتد. به همین دلیل است که ما به سرمایه‌گذاری برای مبارزه با ایدز و اچ آی وی ادامه می‌دهیم. ما از طریق «ابتکار سلامت جهانی» نظام‌های سلامت را تقویت خواهیم کرد و در حوزه‌هایی که پیشرفت نکرده‌اند مثل حوزه سلامت کودکان و مادران سرمایه‌گذاری خواهیم کرد. در پایان، ما همچنین کاهش فشار مالاریا و سل را به‌عنوان یک هدف دنبال می‌کنیم و درصد از بین بردن بیماری‌های مهم گرمسیری فراموش شده هستیم.

۳-۲. ارتقای امنیت غذایی: آمریکا به همراه شرکایی در سراسر جهان به‌دنبال پیشبرد ابتکاری برای امنیت غذایی است که با گرسنگی مبارزه کند و ظرفیت کشورها را برای تغذیه ملت‌هایشان بالا ببرد. ما به‌جای فراهم کردن کمک به کشورهای درحال توسعه، به تکنولوژی‌ها و متدهای جدیدی برای توسعه کشاورزی توجه داریم. این کار با رویکردی که کمک را به‌خودی خود هدف نمی‌داند سازگار است - هدف کمک خارجی با ایجاد شرایطی خواهد بود که دیگر نیازی به کمک نباشد.

۳-۳. رهبری تلاش‌ها برای رفع بحران‌های بشری: ما به همراه مردم آمریکا و جامعه بین‌المللی، به حل بحران‌های بشری تا کسب اطمینان از اینکه نیازمندان از حمایت و کمک مورد نیاز خود برخوردار هستند ادامه خواهیم داد. در چنین شرایطی نیز ما تأکید بیشتری به تقویت بهبود بلندمدت شرایط آنان می‌کنیم. زمین لرزه ویرانگر هائیتی اخیرترین یادآورنده پیامدهای مادی و انسانی بلایای طبیعی است و آب و هوای درحال دگرگونی از آینده‌ای خبر می‌دهد که در آن آمریکا باید برای اعمال رهبری قوی به‌منظور کمک به رفع نیازهای اساسی بشری آماده‌تر و با تدبیرتر باشد.

د) نظم بین‌المللی مطلوب

«من به‌عنوان رئیس‌جمهور ایالات متحده برای حفظ امنیت آمریکا و پیشبرد منافعمان بدون خستگی تلاش خواهم کرد. اما هیچ کشوری نمی‌تواند به تنهایی چالش‌های قرن ۲۱ را بر طرف کند و یا شرایط خود را به دنیا تحمیل کند. به همین دلیل است که آمریکا به‌دنبال نظامی بین‌المللی است که کشورها را قادر سازد تا منافعشان را به‌ویژه زمانی که این منافع یکدیگر اختلاف دارند، به‌صورت صلح‌آمیز دنبال کنند نظامی که در آن حقوق جهانشمول انسان‌ها محترم شمرده می‌شود و از نقض این حقوق جلوگیری می‌شود نظامی که ما در آن خودمان را با حقوق و وظایفی روشن برای همه متعهد به همان استانداردهایی نگه می‌داریم که در مورد کشورهای دیگر به‌کار می‌بریم».

باراک اوباما، رئیس‌جمهور، مسکو، روسیه، ۷ ژوئیه ۲۰۰۹

آمریکا از مردمش حفاظت خواهد کرد و قطع نظر از اقدامات هر کشور دیگری شکوفایی ملت ما را پیش خواهد برد، با این‌حال، وجود نظم بین‌المللی پایدار و عادلانه‌ای که بتواند کنش جمعی را به‌منظور رویارویی با چالش‌های مشترک تقویت کند به نفع ماست.

این نظم بین‌المللی از تلاش‌های ما برای پیشبرد امنیت، شکوفایی و ارزش‌های جهانشمول حمایت خواهد کرد البته این، مسئله هدفی است که ما به‌خاطر خودش دنبال می‌کنیم. زیرا بدون چنین نظامی بین‌المللی‌ای، نیروهای بی‌ثباتی و بی‌نظمی خواهند توانست امنیت جهانی را تضعیف کنند و بدون پیگیری مکانیسم‌های کارآمد برای ایجاد همکاری بین‌المللی، چالش‌هایی که هیچ مرزی نمی‌شناسند - مانند تغییر آب و هوا، بیماری‌های همه‌جاگیر و جرم فراملیتی - ایستادگی کرده و شیوع پیدا خواهند کرد.

نهادهای بین‌المللی - ناتو و سازمان ملل متحد به‌عنوان برجسته‌ترینشان - از میانه‌های قرن بیستم در مرکز نظم بین‌المللی ما بوده‌اند. این نهادها و به‌طور کلی ساختار بین‌المللی‌ای که عمدتاً در پی جنگ جهانی دوم ایجاد شده است هم‌اکنون زیر سنگینی تهدیدات جدید کمر خم می‌کند و این امر به‌نوبه خود ما را برای استفاده از فرصت‌های جدید ناتوان‌تر می‌سازد. اگرچه بسیاری از گرایش‌های معین قرن بیست‌ویکم همه کشورها و ملت‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهند، با این‌حال، منافع متقابل کشورها و ملت‌ها به‌خاطر سوء ظن و رقابت‌های محکوم به شکست، مورد غفلت واقع می‌شوند.

بنابراین باید سازماندهی مجددی از اقدامات ملی و نهادهای بین‌المللی دارای منافع مشترک صورت گیرد در این شرایط، وقتی که منافع ملی تضاد پیدا می‌کنند، کشورهایی که منافعشان را به طرق مختلف اولویت‌بندی می‌کنند و از هنجارهای بین‌المللی تخطی می‌کنند یا به وظایف بی‌چون‌وچرای خود عمل نمی‌کنند، از منافع حاصل از ادغام شدن و همکاری با جامعه بین‌المللی بی‌بهره شوند.

نهادهای بین‌المللی به تنهایی نمی‌توانند هیچ نوع نظم بین‌المللی را حمایت کنند. منافع متقابل ما باید بر اساس منافع جهانی، چندجانبه و دوجانبه‌ای که منابع اساسی ناامنی را برطرف می‌کنند و حوزه‌های جدیدی از همکاری را باز می‌کنند، قرار بگیرد. برای چنین هدفی، تقویت همکاری چندجانبه و دوجانبه را به‌سادگی نمی‌توان با اقدام در داخل چارچوب‌ها و نهادهای رسمی تحقق بخشید. این کار مستلزم امداد رسانی پایدار به دولت‌های خارجی، رهبری‌های سیاسی و سایر مؤسسان مهمی است که باید منافع و ظرفیت‌های ضروری برای توانبخشی به کنش جمعی مؤثر را به‌عهده بگیرند و این به معنای تکیه کردن بر اتحادهای سنتی‌مان و همزمان جلب شرکایی با مراکز جدید نفوذ است. این رویکردها در کنار هم به ما این اجازه را خواهند داد که همکاری جهانی مؤثرتری را برای مقابله با چالش‌هایی که مرزی نمی‌شناسند و هر کشوری را تحت تأثیر قرار می‌دهند، ایجاد کنیم.

۱. حفظ اتحادهای قوی

اساس امنیت آمریکا، امنیت منطقه‌ای و جهانی بر این است که روابط آمریکا با متحدانمان باقی خواهد ماند و تعهد ما به امنیت آنها تزلزل‌ناپذیر خواهد بود. این روابط که باید به صورت مداوم ترویج شود، نه فقط به این دلیل صورت می‌گیرد که آنها برای اهداف امنیت ملی و منافع ایالات متحده جدانشدنی‌اند، بلکه به این دلیل که آنها اساس امنیت دسته‌جمعی ما هستند باید پیگیری شود. در واقع اتحادها به نوعی تکثیرکنندگان قدرت ما در نظام بین‌الملل از طریق همکاری و هماهنگی چندملیتی هستند، از سوی دیگر با توجه به اینکه برخی از اعمال ما همواره بزرگ‌تر از زمانی است که به تنهایی عمل کنیم. همکاری با متحدان آمریکا ضروری است برای اساس ما ظرفیت دفاع از متحدانمان را در برابر تهدیدات قدیمی و جدید حفظ خواهیم کرد. ما همچنین با متحدانمان و نیز با سازمان‌ها و شرکای جدیداً در حال ظهور، به منظور تجدید حیات و گسترش همکاری برای دستیابی به اهداف مشترک، از نزدیک مشورت خواهیم کرد. همچنین ما مزایای متقابل امنیت دسته‌جمعی را که از اتحادهای قوی ناشی می‌شود، حفظ خواهیم کرد.

هرچند که آمریکا و شرکا و متحدانمان ممکن است گاهی در مورد مسائل خاصی اختلاف نظر داشته باشند، ما بر پایه احترام متقابل و به صورتی عمل خواهیم کرد که به تقویت نظامی بین‌المللی‌ای که تأمین‌کننده منافع همه بازیگران بین‌المللی و وظیفه‌شناس باشد منجر شود.

۱-۱. **تقویت روابط امنیتی:** توانایی ما به حفظ این اتحادها و ایجاد ائتلاف‌هایی برای حمایت از اهداف مشترک، تا حدودی به توانایی‌های نیروهای مسلح آمریکا بستگی دارد. همچنین، روابطی که نیروهای مسلح ما با ارتش‌های خارجی دارند، عنصر مهمی در تعهد جهانی ماست و امنیت دسته‌جمعی را پشتیبانی می‌کند. ما توانایی خود را برای غلبه بر طیف گسترده‌ای از دشمنان بالقوه - شامل بازیگران فاقد دولت و کشورهای متخاصم - حفظ می‌کنیم و همزمان به طور گسترده، محیط استراتژیک را برای استفاده از همه ابزارها برای پیشبرد امنیت مشترکمان تحت تأثیر قرار می‌دهیم. ما از طریق حفظ توانایی‌مان برای مقابله با طیف گسترده‌ای تهدیدات نظامی به شرکا و متحدانمان اطمینان خواهیم داد و نیروهای قدرت‌های منطقه‌ای خود را تقویت خواهیم کرد - به عنوان مثال از طریق پایگاه‌های دفاعی موشکی متناسب - تا مطمئن شویم که رقبای منطقه‌ای هیچ سودی از کسب توانایی‌های نظامی تهاجمی جدید به دست نمی‌آورند از آنان حمایت خواهیم کرد.

۱-۲. **متحدان اروپایی:** روابط ما با متحدان اروپایی‌مان، اساس تعامل ما با جهان و کاتالیزوری برای کنش بین‌المللی است. ما به متحدانمان به طور دوجانبه متعهد خواهیم شد و با آنها در مورد طیف گسترده‌ای از مسائل اقتصادی و امنیتی مشورت خواهیم کرد. سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) امروزه اتحاد امنیتی برجسته دنیاست. ما به همراه ۲۷ متحدان در ناتو و شرکای بسیاری

که ناتو با آنها همکاری می‌کند، توان دسته‌جمعی‌مان را برای ترفیع امنیت، جلوگیری از تهدیدات اساسی و دفاع از ملتمان تقویت خواهیم کرد.

تصور استراتژیک جدید ناتو فرصتی برای احیا و اصلاح اتحاد فراهم خواهد کرد. ما متعهد می‌شویم که تضمین کنیم که ناتو برای رفع طیف کامل چالش‌های قرن ۲۱ توانمند است و به‌عنوان اساس امنیت اروپا فعالیت می‌کند.

به‌منظور تحقق آرزوی اروپای یکپارچه‌تر، ما متعهد می‌شویم که با اتحادیه اروپا برای پیشبرد اهداف مشترکمان، به‌ویژه در زمینه تقویت دموکراسی و شکوفایی کشورهای اروپای شرقی - که هنوز در حال تکمیل مرحله گذار به دموکراسی هستند - و همچنین در زمینه رفع مسائل و نگرانی‌های دوجانبه مشارکت کنیم. ما به تعهدمان نسبت به پیشبرد ثبات و دموکراسی در بالکان و حل منازعات قفقاز و قبرس عمل خواهیم کرد. ما به تعامل خود با ترکیه در مورد طیف وسیعی از اهداف دوجانبه به‌ویژه به‌منظور پیگیری ثبات در منطقه این کشور ادامه خواهیم داد و ما در پی تقویت نهادهای موجود اروپایی خواهیم بود زیرا آنها برای ایجاد اعتماد، کاهش تنش و حمایت از آزادی کارآمدتر و جامع‌ترند.

۳-۱. متحدان آسیایی: اتحادهای ما با ژاپن، کره جنوبی، استرالیا، فیلیپین و تایلند، اساس امنیت در آسیا و اساسی برای شکوفایی در منطقه آسیا - اقیانوس آرام است. ما این اتحادها را برای منعکس کردن دینامیسم منطقه و گرایش‌های استراتژیک قرن ۲۱ عمق خواهیم بخشید و آنها را به روز خواهیم کرد. ژاپن و کره جنوبی رهبران مهمی برای حل مسائل جهانی و منطقه‌ای و پذیرش و ترفیع ارزش‌های دموکراتیک مشترک هستند. ما روابط امنیتی‌مان را با هر دوی این کشورها به‌منظور رویارویی با چالش‌های امنیتی جهانی قرن ۲۱ و نشان دادن اصل همکاری برابر آمریکا و نیز تضمین اساس پایداری برای حضور نظامی آمریکا در آنجا تقویت می‌کنیم. ما به اتفاق متحدانمان در تلاشیم تا دستورالعملی برای امنیت مثبت در منطقه که تمرکز بر امنیت منطقه‌ای باشد فراهم کنیم - دستورالعملی که با گسترش سلاح‌های کشتار جمعی، تروریسم، تغییر آب و هوا، دزدی دریایی بین‌المللی، بیماری‌های مسری و ناامنی سایبری مبارزه کند و همزمان رشد متوازن و حقوق بشر را پیش برد.

آمریکا در مشارکت با متحدان، درصدد ارائه چهره‌ای از آینده امنیت و یکپارچگی برای همه کشورهای آسیایی و تقویت گسترش شرافت و حقوق اساسی برای همه ملت‌های آن است. این اتحادها پل‌های تفاهم را در سرتاسر اقیانوس آرام در نیمه دوم قرن بیستم تقویت کرده‌اند. این امر که آنها (پل‌های تفاهم) هنوز در قرن ۲۱ کارآمد و پویا هستند برای امنیت جهانی، آسیایی و ایالات متحده اساسی است.

۴-۱. آمریکای شمالی: همکاری‌های استراتژیک و روابط بی‌نظیری که آمریکا با کانادا و مکزیک دارد برای امنیت ملی آمریکا حیاتی هستند و تأثیر مستقیمی بر امنیت داخلی ما دارند. با تجارت میلیاردها دلار، زیربنای اساسی مشترک و تردد میلیون‌ها نفر از شهروندان ما در مرزهای مشترک هیچ دو کشوری مثل ما ارتباط تنگاتنگی با یکدیگر ندارند. ما باید طرز فکر خود را درباره مرزهای مشترک تغییر دهیم تا جریان مشروع و قانونی مردم و کالاها را امن کرده و شتاب بخشیم و همزمان از تهدید فراملی که جوامع باز ما را تهدید می‌کند جلوگیری کنیم.

کانادا نزدیک‌ترین شریک تجاری ما، متحد امنیتی ثابت‌قدم و شریک مهمی در تلاش‌های جهانی و منطقه‌ای است. شکوفایی متقابل ما، بسیار به هم پیوسته است و این پیوستگی شامل روابط تجاری، با مکزیک از طریق نفتا (NAFTA) نیز می‌شود. همکاری امنیتی ما با کانادا شامل دفاع ما از آمریکای شمالی و تلاش‌های ما در آن سوی آب‌ها از طریق ناتو می‌شود و همکاری‌های ما برای به ثمر رسیدن تلاش‌های بین‌المللی در مورد مسائل مختلف از مذاکرات بین‌المللی آب و هوا گرفته تا همکاری‌های اقتصادی در گروه ۲۰ حیاتی است. همکاری ما با مکزیک علاوه بر همکاری‌های تجاری، در مورد شناسایی و جلوگیری از تهدیداتی که بر جدیدترین فرصت‌ها اعمال می‌شود، قبل از اینکه این تهدیدات به آمریکای شمالی برسند، متمرکز می‌باشد. ثبات و امنیت مکزیک برای ایجاد مشارکت اقتصادی قوی، مبارزه با تجارت سلاح و مواد مخدر و پیشبرد سیاست مهاجرت سالم ضروری است.

۲. ایجاد همکاری با مراکز نفوذ دیگر قرن ۲۱

آمریکا بخشی از یک محیط بین‌المللی پویاست، محیطی که در آن کشورهای مختلف اعمال نفوذ می‌کنند و پیشبرد منافع ما مستلزم گسترش حوزه‌های همکاری در سراسر جهان است. روابط دوجانبه مهم - مثل روابط آمریکا با چین، هند و روسیه - برای ایجاد همکاری‌های گسترده‌تر در زمینه‌های منافع متقابل، حیاتی خواهد بود و قدرت‌های درحال ظهور که در هر منطقه از جهان به‌طور فزاینده‌ای عرض اندام می‌کنند، فرصت‌هایی را برای مشارکت با آمریکا ایجاد می‌کنند.

۲-۱. آسیا: رشد اقتصادی شگفت‌آور آسیا تأثیر خود را بر شکوفایی آینده آمریکا بالا برده است و مراکز نفوذ درحال ظهور آسیا اهمیت آن را افزایش داده است. ما گام‌های مهمی را برای تعمیق تعاملان با منطقه، از طریق سازمان‌های منطقه‌ای، گفتگوهای جدید و دیپلماسی در سطح بالا برداشته‌ایم. آمریکا پیوندهای مستمر و عمیقی با کشورهای منطقه داشته است. از جمله این پیوندها، تجارت و سرمایه‌گذاری است که به رشد و شکوفایی در هر دو طرف اقیانوس منجر می‌شود و تشدید این پیوندها برای پیشبرد رشد پایدار و متوازن و دو برابر کردن صادرات آمریکا ضروری

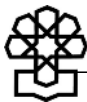

است. ما همکاری‌های امنیتی فزاینده‌ای در مورد مسائلی نظیر افراط‌گرایی خشن و گسترش سلاح‌های هسته‌ای داریم. ما این منافع متقابل را از طریق اتحادهایمان پیش خواهیم برد، روابطمان را با قدرت‌های درحال ظهور عمیق‌تر خواهیم کرد و نقش بزرگ‌تری را در ساختار چندجانبه منطقه - که شامل انجمن کشورهای آسیای جنوب شرقی (ASEAN) مجمع همکاری اقتصادی آسیا پاسیفیک، همکاری ترانس پاسیفیک و اجلاس آسیای شرقی است - دنبال خواهیم کرد.

ما رابطه همه‌جانبه، سازنده و مثبتی را با چین دنبال خواهیم کرد. ما از چینی استقبال می‌کنیم که نقش مسئولانه‌ای را به همراه آمریکا و جامعه بین‌المللی به‌منظور پیشبرد اولویت‌هایی مانند بهبود اقتصادی، مقابله با آب و هوا و منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای اتخاذ کند. ما بر برنامه مدرنیزاسیون نظامی چین نظارت خواهیم داشت، تا مطمئن شویم که این برنامه بر منافع آمریکا و متحدان، در سطح منطقه و در سطح جهان، تأثیر منفی ندارد. ما چین را به‌طور بسیار گسترده‌ای تشویق خواهیم کرد تا همپای رشد نفوذش، انتخاب‌هایی را در راستای کمک به صلح، امنیت و شکوفایی انجام دهد. ما درحال استفاده از گفتگوهای اقتصادی و استراتژیک تازه تأسیس خود برای رفع طیف گسترده‌ای از مسائل و گسترش ارتباطات بین ارتش‌هایمان به‌منظور کاهش بی‌اعتمادی هستیم. ما کاهش تنش بین جمهوری خلق چین و تایوان را تشویق خواهیم کرد. ما در مورد همه مسائل موافقت نخواهیم کرد و نسبت به نگرانی‌هایمان در مورد حقوق بشر و حوزه‌های مورد اختلاف صراحت خواهیم داشت. اما عدم توافقات نباید از همکاری در زمینه مسائل مربوط به منافع متقابل جلوگیری کند، زیرا رابطه‌ای کارآمد و عملگراییانه میان آمریکا و چین، برای رفع چالش‌های مهم قرن ۲۱ اساسی است.

ایالات متحده و هند مشارکت استراتژیکی با هم دارند که براساس منافع مشترک، ارزش‌های مشترک به‌عنوان دو بزرگ‌ترین دموکراسی جهان و پیوندهای نزدیک بین ملت‌های دو کشور شکل گرفته است. پیشرفت قابل اعتماد هند نمونه مثبتی برای کشورهای درحال توسعه است و فرصتی برای مشارکت امنیتی، محیط زیستی، علمی و اقتصادی فراهم می‌آورد. ما با همکاری با یکدیگر از طریق گفتگوهای استراتژیک و دیدارهای در سطح بالا به دنبال رابطه گسترده‌ای هستیم که در آن هند در تلاش‌های جهانی برای مبارزه با تروریسم و منع گسترش سلاح سهیم شود و به ترفیع کاهش فقر، آموزش، سلامت و کشاورزی پایدار کمک کند. ما رهبری رو به رشد هند در زمینه طیف گسترده‌ای از مسائل جهانی، از طریق گروه‌های نظیر گروه ۲۰ ارج می‌نهمیم و به همکاری با هند به‌منظور افزایش ثبات در آسیا یا هر جای دیگر در جهان ادامه خواهیم داد.

۲-۲. روسیه: ما درصدد برقراری رابطه‌ای چندوجهی، واقعی و باثبات با روسیه براساس منافع متقابل هستیم. آمریکا نفعی در روسیه‌ای و شکوفا، آرام قوی که به هنجارهای بین‌المللی احترام

بگذارد دارد. از آنجا که هر دو کشور بزرگترین سلاح‌های هسته‌ای هسته‌ای جهان را در اختیار دارند، ما به اتفاق هم در تلاشیم که برنامه منع گسترش سلاح‌ها را پیش ببریم. ما درصددیم این اقدام را از طریق کاهش زرادخانه هسته‌ای خودمان و با وادار ساختن کشورها به اجرای تعهدات بین‌المللی‌شان برای کاهش گسترش سلاح‌های هسته‌ای در جهان انجام دهیم. ما مشارکت بیشتری با روسیه در زمینه مقابله با افراط‌گرایی خشن به‌ویژه در افغانستان خواهیم داشت ما همچنین ترتیبات سرمایه‌گذاری و تجاری جدید برای افزایش موفقیت اقتصادی ملت‌هایمان صورت خواهیم داد. ما تلاش‌هایی را با روسیه برای تقویت حکومت قانون، دولت پاسخگو و ارزش‌های جهانشمول انجام می‌دهیم. ما درحالی که فعالانه درصدد همکاری با روسیه هستیم تا مانند یک شریک وظیفه‌شناس در اروپا و آسیا عمل کند، از تمامیت ارضی و حاکمیت همسایه‌های روسیه حمایت می‌کنیم.

۲-۳. مراکز نفوذ در حال ظهور: به‌علت رشد اقتصادی فزاینده و ثبات سیاسی، کشورهای خاصی به‌طور روزافزون در حال به‌دست گرفتن نقش‌های قدرتمند در سطح جهان و منطقه و تغییر چشم‌انداز همکاری بین‌المللی هستند. بنابراین برای پیشبرد نظم پایدار و عادلانه که تأمین‌کننده شکوفایی و امنیت مشترک ما باشد، همکاری‌هایمان را با قدرتهای در حال ظهور عمیق‌تر کنیم و آنها را تشویق می‌کنیم که نقش بزرگ‌تری را برای تقویت هنجارهای بین‌المللی و پیشبرد منافع مشترک ایفا کنند.

شکل‌گیری گروه ۲۰ به‌عنوان مهمترین نشست اقتصادی بین‌المللی، تغییر ملموسی را در نظم بین‌المللی جهانی ما به سود همکاری بیشتر بین اقتصادهای بزرگ سنتی و مراکز نفوذ در حال ظهور ایجاد می‌کند. این کشورها که گروه ۲۰ را تشکیل می‌دهند - از کره جنوبی گرفته تا آفریقای جنوبی و از عربستان سعودی گرفته تا آرژانتین - حداقل ۸۰ درصد تولید ناخالص ملی را به‌عهده دارند که آن را به بخش تأثیرگذاری در صحنه جهانی تبدیل می‌کند. باثبات کردن اقتصاد جهانی، افزایش عرضه انرژی در سراسر جهان و رفع گرسنگی مفرط در کشورهای فقیر تنها سه نمونه از چالش‌های جهان‌گستری است که نمی‌توان فقط به کمک چند کشور آنها را حل کرد.

۲-۴. اندونزی: به‌عنوان چهارمین کشور پرجمعیت جهان، عضو گروه ۲۰ و یک کشور دمکراتیک به‌طور فزاینده‌ای شریک مهمی در مسائل منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای نظیر تغییر آب و هوا، مبارزه با تروریسم، امنیت دریاها، حفظ صلح و آسودگی از بیماری خواهد بود. اندونزی به‌عنوان یک کشور با مدارا، انعطاف‌پذیر با تعدد فرهنگی آن به‌عنوان ارزش‌های محوری یک جامعه مدنی رو به پیشرفت، به‌طور منحصر به‌فردی در جایگاهی قرار گرفته است که می‌تواند به رفع چالش‌های فراروی جهان در حال توسعه کمک کند.

ما در کشورهای آمریکایی با همسایگی بازارهای یکپارچه، به هم وابستگی در زمینه انرژی، التزام مشترک به دموکراسی و حکومت قانون مواجه هستیم. پیوندهای فرهنگی و تاریخی عمیق ما، مشارکت‌ها و اتحادهای ما را برای منافع ایالات متحده ضروری می‌سازد. ما با مشارکت برابر همکاری خواهیم کرد تا گنجایش اجتماعی و اقتصادی را بالا ببریم، امنیت و سلامت شهروندان را تأمین کنیم، انرژی پاک را توسعه دهیم و از ارزش‌های جهانشمول مردم در این نیمکره دفاع نماییم. ما از رهبری برزیل استقبال می‌کنیم و از تقسیمات منسوخ به‌منظور پیگیری پیشرفت در مسائل جهانی، نیمکره‌ای و دوجانبه درمی‌گذریم. موفقیت اقتصاد کلان برزیل، که با گام‌های آن برای کم کردن شکاف اجتماعی - اقتصادی توأم شده است، درس‌های مهمی برای سایر کشورها در سرتاسر آمریکا و آفریقا دارد. ما برزیل را در اقدام علیه شبکه‌های بین‌المللی قاچاق تشویق خواهیم کرد. برزیل به‌عنوان حافظ یک میراث محیطی ملی بی‌نظیر و به‌عنوان کشوری پیشتاز در سوخت‌های تجدیدشونده، شریک مهمی در مقابله با تغییر آب و هوا و بالا بردن امنیت انرژی است و ما در قالب گروه ۲۰ و دور دوحه با برزیل کار خواهیم کرد تا مطمئن شویم که شکوفایی و توسعه اقتصادی کاملاً مشترک است.

ما با گسترش و تعمیق روابط در خاورمیانه بزرگ‌تر، مجموعه‌ای از منافع پایدار، تعهدات دیرینه و فرصت‌های جدید داریم. این امر مستلزم حفظ رابطه‌ای قوی با اسرائیل و همزمان حمایت از ادغام جدید اسرائیل در منطقه است. آمریکا، همچنین به توسعه روابط امنیتی مهم خود در منطقه با کشورهای عربی مثل مصر، اردن، عربستان سعودی و سایر کشورهای شورای همکاری خلیج فارس - شرکایی که سیستم دفاعی و ارتش‌های ما را قادر به همکاری مؤثر با یکدیگر می‌کنند - ادامه خواهد داد.

ما نفعی استراتژیک در اطمینان از تأمین نیازهای اقتصادی و اجتماعی و حقوقی سیاسی مردم این منطقه - که یکی از جوان‌ترین جمعیت جهان را داراست - داریم. ما دولت‌های منطقه را تحت فشار قرار خواهیم داد تا تن به اصلاحات سیاسی دهند و محدودیت‌های آزادی بیان، اجتماعات و رسانه‌ها را کم کنند. ما به حمایت شدید خود از گروه‌های جامعه مدنی و آن دسته از افرادی که از حقوق جهانشمول حمایت می‌کنند ادامه خواهیم داد ما همچنین، شرکا را در زمینه‌هایی نظیر آموزش، رشد اقتصادی، علم و بهداشت تشویق خواهیم کرد تا به گسترش فرصت در این زمینه‌ها کمک کنند. ما درصددیم تا منافع امنیتی مشترک را از طریق ابتکارهایی مثل ابتکار همکاری ناتو در استانبول در شورای همکاری خلیج فارس پیش ببریم و منافع مشترکی مثل ترفیع زمامداری و اصلاح نهادی را از طریق گفتگوهای منطقه‌ای پیگیری کنیم.

تنوع و پیچیدگی قاره آفریقا، فرصت‌ها و چالش‌هایی را برای آمریکا ایجاد می‌کند. از آنجا که

کشورهای آفریقایی اقتصادهای خود را رشد می‌دهند و حکومت و نهادهای دمکراتیکشان را تقویت می‌کنند، آمریکا شرکای کارآمدی پیدا خواهد کرد.

همکاری‌های سیاسی، امنیتی و اقتصادی ما شورایی و شامل اولویت‌های ملی، منطقه‌ای و جهانی از جمله دسترسی به بازارهای آزاد، جلوگیری از منازعه، حفظ صلح در سطح جهانی، مبارزه با تروریسم و محافظت از منابع حیاتی انرژی خواهد بود. دولت (اوباما) اولویت‌های خود را بر روی مداخلات استراتژیکی قرار خواهد داد که بتوانند رشد اقتصادی و شغلی را بالا ببرند؛ با فساد (اداری) مبارزه کرده و زمامداری شایسته و پاسخگویی را تقویت کنند؛ حکومت قانون و امنیت را در آفریقا بهبود بخشند و از طریق گفتگوهای دیپلماتیک تنش‌های منطقه‌ای و محلی را قبل از اینکه به بحران تبدیل شوند آرام کنند. ما همچنین ثبات پایدار در دولت‌های مهمی مثل نیجریه و کنیا - که محورهای اساسی خرده‌منطقه‌ای هستند - را تقویت خواهیم کرد.

ایالات متحده با دستور کار قرار دادن اولویت‌های در آفریقا نظیر توسعه زیربنایی، دسترسی قابل اعتماد به قدرت و سرمایه‌گذاری و تجارت رشدیافته، شریکی بانفوذ و جذاب مانند آفریقا را حفظ خواهد کرد. عضویت آفریقای جنوبی در گروه ۲۰ باید با عضویت دیگر دولت‌های درحال ظهور آفریقایی در این گروه - که دوره‌ای را برای اصلاح زمامداری و توسعه هدفمند طراحی می‌کنند - ادامه پیدا کند. دمکراسی فعال آفریقای جنوبی، توأم با نقش پیش‌تاز منطقه‌ای و جهانی آن، شریک مهمی است. آفریقای جنوبی در زمینه مسائلی از برقراری صلح گرفته تا تغییر آب و هوا، ارزش و اعتبار بی‌نظیری به ابتکارات بین‌المللی می‌دهد. این کشور با داشتن اقتصاد خوب مدیریت شده، متنوع و قوی مثل یک تخته شیرجه در انتهای قاره آفریقا عمل می‌کند. در مجموع ما منافع مشترکی را در رشد و امنیت آفریقا و توسعه سرمایه انسانی آفریقا دنبال خواهیم کرد.

۳. تقویت نهادها و مکانیسم‌هایی برای همکاری

درست همان‌طور که دوران‌دیشی و رهبری آمریکا، برای ایجاد ساختاری برای همکاری بین‌المللی پس از جنگ جهانی دوم اساسی بود، ما اینک نیز باید تلاش‌های جهانی را برای بازسازی ساختار همکاری بین‌المللی در قرن ۲۱ رهبری کنیم. درواقع، توانایی ما به پیشبرد صلح، امنیت و فرصت، توانایی ما را برای تقویت ظرفیت‌های چندجانبه و ملی، به‌کار خواهند انداخت. ما برای حل مسائل، روش‌هایی از همکاری را دنبال خواهیم کرد که نشان‌دهنده توزیع کامل قدرت و مسئولیت باشند. ما باید با نهادهای موجود در جهت اجرای کارآمد همکاری کنیم. وقتی که این نهادها از انجام وظایف خود ناتوان شدند باید به دنبال تغییرات سودمند باشیم و مکانیسم‌های جایگزین را توسعه دهیم.

۳-۱. تشدید همکاری با سازمان ملل متحد و تقویت آن: ما درحال تشدید هماهنگی خود با سازمان

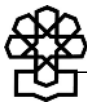

ملل متحد و سازمان‌های وابسته به آن هستیم. ما نیاز به سازمان مللی داریم که بتواند اهداف تأسیسی خود - حفظ امنیت و صلح بین‌المللی، بالا بردن همکاری‌های جهانی و پیشبرد حقوق بشر - را تحقق ببخشد. برای رسیدن به چنین هدفی، ما سهم خودمان را می‌پردازیم.

ما تلاش‌هایمان را با شرکا در داخل و بیرون از شورای امنیت سازمان ملل متحد، تشدید می‌کنیم تا کنش معتبر، قوی و به‌موقع شورا را برای تبدیل تهدیدات به صلح و امنیت تضمین کنیم. ما اصلاح شورای امنیت را می‌خواهیم تا مشروعیت، اعتبار و قدرت اجرایی سازمان ملل را تقویت کند. ما در نظام سازمان ملل از اصلاحاتی حمایت می‌کنیم که مدیریت و رهبری کامل و کارآمد خدمات مدنی بین‌المللی سازمان ملل را بالا ببرد. ما با کشورهای عضو سازمان ملل در جهت تقویت ظرفیت اجرایی و رهبری سازمان ملل در زمینه‌های حفظ صلح، آرامش بشری، بهبود پس از مصیبت، کمک به توسعه و توسعه حقوق بشر همکاری می‌کنیم. همچنین ما از توانی‌ها و چارچوب‌های جدید سازمان ملل متحد برای مبارزه با تهدیدات بین‌المللی نظیر گسترش سلاح‌های تخریب جمعی، مصائب فراگیر، قاچاق مواد مخدر و مبارزه با تروریسم حمایت می‌کنیم.

۲-۳. پیگیری تصمیمات از طریق طیف گسترده‌ای از چارچوب‌ها و ائتلاف‌ها: ما باید تنوع جدیدی از ابزارها، اتحادها و نهادها را تقویت و تحریک کنیم که در آن نوعی تقسیم کار بر پایه کارآمدی، رقابت و اطمینان بلندمدت ایجاد شود. این امر مستلزم هماهنگی شدیدی بین سازمان ملل متحد، سازمان‌های منطقه‌ای، نهادهای مالی بین‌المللی، سازمان‌های تخصصی و بازیگران دیگری است که برای مدیریت چالش‌ها و تهدیدات معینی ایجاد و تجهیز می‌شوند. ما سعی می‌کنیم تا توافق جدیدی بین قدرت‌های درحال ظهور و رهبری‌کننده جهان راجع به چالش‌های جهانی مشترک ایجاد کنیم تا تضمین کنیم که همکاری‌های چندجانبه نشان‌دهنده تعهد پایدار کشورهای بانفوذ است. همزمان با آن، ابتکارات گروه ۸ را با شرکایی ثابت‌قدم و آزمایش شده دنبال می‌کنیم - ابتکاراتی که تمرکز هماهنگی اقتصادی ما را با گروه ۲۰ - که بیشتر نشان‌دهنده تقسیم قدرت امروزی و نیاز به استفاده از تلاش‌های طیف وسیعی از کشورهای آسیایی، اروپایی، آفریقایی، خاورمیانه‌ای و همسایه‌های ما در آمریکای شمالی و لاتین است - تغییر داده است. ما همچنین درحال تجدید رهبری آمریکا در صندوق بین‌المللی پول (IMF) و بانک‌های توسعه چندجانبه و وارد کردن سرمایه‌گذاری ما و تعهدمان در این نهادها به منظور تقویت اقتصاد جهانی ما در رهایی مردم از فقر، پیشبرد امنیت غذایی، مقابله با بیماری‌های فراگیر و تغییرات آب و هوایی و تأمین امنیت کشورهای ضعیفی چون افغانستان و هائیتی هستیم.

۳-۳. سرمایه‌گذاری در توانایی‌های منطقه‌ای: سازمان‌های منطقه‌ای می‌توانند به‌ویژه در تحریک و قانونی‌سازی همکاری بین کشورهای نزدیک به بحران مؤثر باشند. سازمان‌های منطقه‌ای - نظیر

ناتو، سازمان همکاری امنیتی در اروپا، سازمان کنفرانس اسلامی، اتحادیه آفریقا، سازمان کشورهای آمریکایی، آسه آن و شورای همکاری خلیج فارس به لحاظ عضویت، اساسنامه، تاریخ، جهت گیری و توانایی های اجرایی شان بسیار متنوعند. چنین تنوعی ایجاب می کند که رویکردی استراتژیک به همکاری نسبی و نقش در حال رشد آنها در امنیت جهانی داشته باشیم.

آمریکا توسعه و نوآوری مداوم در زمینه توانایی های منطقه ای را به منظور ایجاد نوعی تقسیم کار رو به رشد در بین نهادهای جهانی، ملی و محلی تشویق می کند. این تقسیم کار در پی استفاده از توانایی های نسبی است. بنابراین هر جا که مقتضی باشد، ما از آموزش و برنامه های مرتبط به منظور تقویت توانایی های منطقه ای در جهت حفظ صلح و مدیریت منازعه استفاده می کنیم تا تأثیر این توانایی ها را بالا ببریم و در این بار سنگین سهم شویم.

ما، همچنین از رویکرد جامع تری نسبت به امنیت منطقه ای حمایت خواهیم کرد. رویکردی که تمرکز متعادلی بر مسائلی نظیر امنیت غذایی، بهداشت جهانی و آموزش دسترسی به اشکال سبتر و فراوان تر انرژی، دسترسی به قضاوت کارآمد و عادلانه و تلاشی هماهنگ برای بالا بردن شفافیت در همه سطوح و مبارزه با تأثیر ویرانگر فساد داشته باشد.

۴. حفظ همکاری گسترده در زمینه چالش های مهم جهانی

بسیاری از چالش های امروزی توسط یک کشور و حتی گروهی از کشورها قابل حل نیست. بنابراین آزمون نظم بین المللی ما، توانایی این نظم در تسهیل همکاری های جهانی مؤثر و گسترده ای است که برای حل چالش های قرن ۲۱ ضروریند. قبلاً بسیاری از این چالش ها - از جمله افراط گرایی خشن، گسترش سلاح های هسته ای و بالا بردن شکوفایی جهانی - را توضیح داده ایم. در اینجا چالش های مهم دیگری را که نیاز به همکاری گسترده بین المللی دارند توضیح می دهیم:

۴-۱. **تغییر آب و هوا:** خطر تغییر آب و هوا، فوری و جدی است. این تغییر که محصول سیاره ای در حال گرم شدن است به منازعات جدید بر سر منابع و پناهنگان، مصیبت جدید ناشی از خشکی و قحطی، بلایای طبیعی فاجعه آمیز و فرسای زمین در سراسر جهان منجر خواهد شد. بنابراین آمریکا با تغییر آب و هوایی براساس روش های علمی و با همکاری همه کشورها مقابله خواهد کرد. زیرا هیچ راه حلی برای تغییر آب و هوا جز با اتکا بر همه کشورهای - که در قبال اعمال خود و در قبال سیاره ای که پشت سر خواهیم گذاشت، احساس مسئولیت می کنند - مؤثر نیست.

• **در داخل:** تلاش ما با قدم هایی که در داخل برمی داریم شروع می شود. ما اقتصاد انرژی مان را در داخل رونق خواهیم بخشید، صنعت هسته ای داخلی آمریکا را تجدید نیرو خواهیم کرد، استانداردهای کارآیی خود را بالا خواهیم برد، در انرژی تجدیدشده سرمایه گذاری خواهیم کرد و

انگیزه‌هایی را به وجود خواهیم آورد که انرژی پاک را به نوع مناسبی از انرژی تبدیل کنند. این اقدام اجازه خواهد داد که از انتشار گازهای گلخانه‌ای تا ۱۷ درصد تا سال ۲۰۲۰ و بیش از ۸۰ درصد تا سال ۲۰۵۰ جلوگیری کنیم. این اقدام تا حدودی به قانونگذاری جامع و اجرای مؤثر آن بستگی دارد.

• **در خارج:** در سطح منطقه‌ای، تلاش‌هایی در آسیا، آمریکای شمالی و لاتین و آفریقا انجام خواهیم داد تا شرکای جدیدی در زمینه انرژی پاک پیدا کنیم. در سطح جهانی درصدهای اجرای پیمان کپنهاگ خواهیم بود و راه‌حلی برای تغییر آب و هوا جستجو خواهیم کرد که بر پایه کنش راسخ همه کشورها باشد. هدف ما تلاشی بین‌المللی و مؤثر است که در آن همه اقتصادهای بزرگ برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای خود همت ملی از خود نشان دهند، کشورها به تعهدات خود به روشی روشن عمل کنند و هزینه‌های ضروری سازگاری با تغییر آب و هوا، تخفیف تأثیر آن، حفظ جنگل‌ها و سرمایه‌گذاری در تکنولوژی‌های انرژی پاک برای کشورهای درحال توسعه تأمین شود. ما این همکاری جهانی را به روش‌های مختلفی پیگیری خواهیم کرد. ما اصل توانایی‌های نسبی و مسئولیت‌های مشترک - هرچند متمایز - را قبول داریم، اما اصرار داریم که هر رویکردی از هر کشوری که مسئولیت اعمال خودش را به عهده می‌گیرد کمک می‌گیرد.

۲-۴. **حفظ صلح و منازعه مسلحانه:** خسارت‌های بی‌شماری که به زندگی بشر از منازعات مسلحانه ناشی می‌شود ایجاب می‌کند که همه کشورهای مسئول برای جلوگیری از آن دست به کار شوند. هیچ کشوری به تنهایی نه می‌تواند و نه باید مسئولیت مدیریت و یا حل منازعات مسلحانه جهان را به عهده بگیرد. برای این هدف، ما مجدداً بر پیشگیری از طریق به‌کارگیری اعمال دیپلماتیک تأکید می‌کنیم و از کمک‌های بخش امنیتی و توسعه برای توانمندسازی کشورهای در خطر و کاهش جاذبه افراط‌گرایی خشن استفاده می‌کنیم. اما زمانی که نیروهای بین‌المللی لازم است که به تهدیدات واکنش نشان دهند و صلح را حفظ کنند، ما با شرکای بین‌المللی همکاری خواهیم کرد تا مطمئن شویم که آنها آماده، توانمند و متمایل به این کار هستند.

ما به تشویق سایر کشورها برای شرکت در حفظ صلح جهانی و عملیات‌های ایجاد ثبات، از طریق نیروهای حفظ صلح ملل متحد و سازمان‌های منطقه‌ای نظیر ناتو و اتحادیه آفریقا ادامه خواهیم داد. ما به گسترش دامنه شرکت‌کنندگان پلیس و سرباز ادامه خواهیم داد و البته مطمئن خواهیم شد که آنها به‌طور مناسب آموزش‌دیده و تجهیز شده‌اند، اختیاراتشان با روش فعالیتشان سازگار است و مأموریتشان با کنش سیاسی - که برای ایجاد و حفظ صلح ضروری است - پشتیبانی می‌شود.

در سودان که دهه‌ها با منازعه خشن آسیب‌دیده است، آمریکا با جامعه بین‌المللی به‌منظور

حمایت از اجرای اصول مهم موافقتنامه صلح فراگیر و حصول اطمینان از اینکه فراندوم ۲۰۱۱ «آینده سودان جنوبی» به موقع برگزار خواهد شد و نیز حصول اطمینان از اینکه نتایج این کنفرانس معتبرند، همکاری خواهد کرد. همچنین، ما در تلاش‌های ضروری برای حمایت از صلح، ثبات بعد از کنفرانس سهیم خواهیم شد و برای تأمین صلح، عزت و پاسخگویی در دارفور به‌کار خود ادامه خواهیم داد.

● **جلوگیری از قتل عام و فجایع جمعی:** آمریکا و همه دولت‌های عضو سازمان ملل متحد از مفهوم «مسئولیت حفاظت» حمایت کرده‌اند. بدین منظور، ما مسئولیت اصلی جلوگیری از قتل عام و کشتار جمعی را متوجه دولت‌های حاکم می‌دانیم، اما این مسئولیت آن زمانی که دولت‌های حاکم خودشان دست به قتل عام یا فجایع جمعی می‌زنند و یا آن زمان که دولت‌های حاکم ناتوانی یا عدم تمایل خود را برای اقدام جدی علیه چنین جنایاتی در داخل مرزهایشان نشان می‌دهند به‌عهده جامعه بین‌المللی است. آمریکا متعهد می‌شود که به همراه متحدانش و با تقویت توانایی‌های خود در راه پیشگیری از قتل عام و کشتار جمعی قدم بردارد. زمانی که چنین پیشگیری‌هایی با شکست مواجه شود، آمریکا به‌صورت دوجانبه و چندجانبه (با سایرین) برای بسیج ابزارهای مالی، انسانی، دیپلماتیک و نظامی برای جلوگیری و پاسخگویی به قتل عام و فجایع جمعی اقدام خواهد کرد.

● **قضاوت بین‌المللی:** آمریکا، از نورمبرگ تا یوگسلاوی تا لیبیا، مشاهده کرده است که پایان بخشودگی و ترفیع دادگستری صرفاً امری الزام‌آور نیستند، آنها نیروهایی ثبات‌دهنده در امور بین‌المللی هستند. بنابراین آمریکا درصدد تقویت سیستم‌های دادگستری ملی است و به حمایتش از دادگاه‌های بین‌المللی موقت و دادگاه‌های تکمیلی ادامه می‌دهد. آنهایی که عمداً غیرنظامیان بی‌گناه را هدف قرار می‌دهند باید جوابگو باشند و ما به حمایت از نهادها و دادستان‌هایی که در پی پیشبرد این امر مهم هستند ادامه می‌دهیم. آمریکا هرچند که در حال حاضر عضو قانون رم دیوان کیفری بین‌المللی (ICC) نیست و همواره از کارمندان آمریکا حمایت خواهد کرد، اما با این حال با دولت‌های عضو این دیوان در مورد مسائل مورد نگرانی تعامل دارد و از دادستان دیوان کیفری بین‌المللی در مواردی که در راستای ارزش‌ها و منافع آمریکاست - براساس استلزامات قانون آمریکا - حمایت می‌کند.

۳-۴. **بیماری‌های عفونی و مسری:** تهدید بیماری‌های واگیر از مرزهای سیاسی در می‌گذرد و توانایی پیشگیری، تشخیص سریع و جلوگیری از شیوع احتمالی بیماری‌های واگیر هرگز جدی گرفته نشده است. یک بیماری واگیر زمانی که در یک جامعه شروع می‌شود می‌تواند سریعاً به یک بحران سلامت چندملیتی تبدیل شود و میلیون‌ها نفر را درگیر کند و جرقه قطع مسافرت‌ها و تجارت را بزند. رفع چنین خطرات چندملیتی مستلزم آمادگی قبلی، همکاری گسترده با جامعه جهانی و

توسعه جمعیت بهبودپذیر در داخل است.

ما با توجه به اینکه سلامت جمعیت جهان هرگز خیلی به هم وابسته نبوده است، در حال بهبود توانایی‌های دارویی و بهداشتی خود در مسائل اصلی سلامت هستیم. از جمله این مسائل عبارتند از: مراقبت‌های داخلی و بین‌المللی در زمینه بیماری‌ها، آگاهی از شرایط، توسعه سریع و قابل اتکای ضدمعاملات‌های دارویی در واکنش به تهدیدات مربوط به بهداشت عمومی، آموزش آمادگی و ظرفیت هجومی سیستم مراقبت بهداشتی داخلی در واکنش به هجوم بیماران به علت بیماری یا فوریت پزشکی. این توانایی‌ها شامل توانایی ما به کار کردن با شرکای بین‌المللی برای کاهش و جلوگیری از بیماری در مواقع ضروری است.

ما در حال تشدید همکاری‌های بین‌المللی و تقویت نهادهای چندجانبه به منظور بهبود توانایی‌های هشدار سریع و مراقبت جهانی و تصویب سریع معیارهای نظارتی و علیه تهدید بیماری‌های مسری در آینده هستیم. ما به بهبود درک خود از بیماری‌های در ظهور ادامه می‌دهیم و به توسعه محیط‌هایی که کمتر منشأ رشد بیماری‌های واگیر هستند کمک می‌کنیم. ما به آزمایشگاه‌های آمریکا در آن سوی آب‌ها، روابط با دولت‌های کشورهای میزبان و تمایل دولت‌ها به در میان گذاشتن اطلاعات مربوط به سلامت با سازمان‌های بین‌المللی و غیردولتی اتکا داریم. بدین منظور، ما باید به کار برای غلبه بر عدم صداقت و بی‌میلی عمومی برای در میان گذاشتن اطلاعات مربوط به سلامت ادامه دهیم. در نهایت اینکه، ما در صدک کاهش حوزه‌های دیگر این معضل، از جمله ظرفیت محدود تولید جهانی واکسن و تهدید بیماری‌های نوظهور و عود بیماری در کشورهایی که بد اداره می‌شوند، هستیم.

۴-۴. تهدیدات جنایی فراملیتی و تهدید حکمرانی: تهدیدات جنایی فراملیتی و شبکه‌های قاچاق به طرز شگفت‌انگیزی به لحاظ اندازه، دامنه و نفوذ در حال گسترش هستند که چالش‌های امنیتی ملی مهمی بر آمریکا و کشورهای شریک ما اعمال می‌کنند.

این تهدیدات، مرزها و قاره‌ها را درمی‌نوردند و ثبات کشورها را با تخریب نهادهای دولتی از طریق فساد و آسیب رساندن به شهروندان در سراسر جهان، تضعیف می‌کنند. سازمان‌های جنایی فراملیتی از طریق قاچاق و سایر فعالیت‌های ممنوعه، نفوذ بر نظام‌های مالی قانونی و بی‌ثبات کردن بازارهای تجاری، ثروت و قدرت بی‌سابقه‌ای اندوخته‌اند. آنها دامنه دستیابی خود را (به ثروت و قدرت) از طریق تشکیل اتحادیهایی با مقامات دولتی و برخی سرویس‌های امنیتی کشوری گسترش می‌دهند. شبکه ترور - جنایت یک نگرانی جدی است، زیرا تروریست‌ها از شبکه‌های تروریستی برای سرمایه‌گذاری و حمایت لجستیکی استفاده می‌کنند. این شبکه‌ها به طور فزاینده‌ای در جرائم سایبری وارد شده‌اند که سالیانه میلیاردها دلار برای مصرف‌کنندگان هزینه دربر دارد و اعتماد جهانی را در نظام مالی بین‌المللی تضعیف می‌کند.

مبارزه با شبکه‌های قاچاق و جنایت بین‌المللی نیازمند استراتژی چندبعدی‌ای است که شهروندان را حفاظت کند، قدرت مالی شبکه‌های تروریستی و جنایی را درهم شکند، شبکه‌های قاچاق مواد ممنوعه را از هم بگسلد، سازمان‌های جنایی فراملیتی را شکست دهد، با فساد دولتی مبارزه کند، حکومت قانون را تقویت کند، نظام‌های قضایی را تقویت کند و شفافیت را بهبود ببخشد. تا زمانی که اینها، چالش‌های بزرگ هستند، آمریکا قادر به طراحی و اجرای استراتژی جمعی با سایر کشورها برای مقابله با تهدیدات مشابه خواهد بود.

۴-۵. **حفاظت از اشتراکات جهانی:** در سراسر جهان، ما باید هماهنگ با شرکا و متحدان برای بهینه‌سازی استفاده از قلمروهای مشترک در فضا، هوا و دریا همکاری کنیم. این قلمروهای مشترک که در خارج از حوزه اختیارات قضایی ملی قرار دارند، رشته پیوند سراسر دنیای ما هستند که شکوفایی و امنیت ملی همه کشورها به آن وابسته است. آمریکا به کمک‌های خود برای حفظ دسترسی به منابع، ترفیع امنیت منابع و تضمین استفاده پایدار از منابع در این قلمروها ادامه خواهد داد. این تلاش‌ها مستلزم همکاری چندجانبه قوی، نظارت و آگاهی سرزمینی تقویت شده و تقویت هنجارها و معیارهای بین‌المللی است.

ما باید با همدیگر همکاری کنیم تا جریان پایدار تجارت را تضمین کنیم، سفر هوایی امن و سلامت را آسان کنیم و از گسست ارتباطات ضروری جلوگیری کنیم. همچنین باید از قلمروهای هوایی، فضایی و دریایی در مقابل آنهایی که اجازه دسترسی به آنها را نمی‌دهند و یا از آنها برای مقاصد خصومت‌آمیز استفاده می‌کنند محافظت کنیم. این اقدام شامل بازنگداشتن باریکه‌های دریایی حیاتی و تنگه‌های استراتژیک، بهبود شناسایی زود هنگام تهدیدات دریایی در حال ظهور، جلوگیری از استفاده خصمانه دشمنان از قلمرو دریایی و تصویب «کنوانسیون ملل متحد راجع به قانون دریا» می‌باشد.

بسیاری از این اهداف به یک اندازه برای فضای سایبری قابل اجرا هستند. درحالی که فضای سایبری به زیرساخت‌های دیجیتالی کشورهای منفرد منکی است، این زیرساخت‌ها به صورت جهانی به هم مرتبطند و تأمین امنیت آنها مستلزم همکاری جهانی است. ما برای به رسمیت شناخته شدن هنجارهای رفتاری در فضای سایبری تلاش خواهیم کرد و همچنین با شرکای جهانی در جهت تضمین حفاظت از جریان آزاد اطلاعات و دسترسی مداوممان به اطلاعات همکاری خواهیم کرد. ما، در همه حال، به دفاع از شبکه‌های دیجیتالی خود در برابر مزاحمت و اختلال آسیب‌زا ادامه خواهیم داد.

۴-۶. **منافع مربوط به قطب شمال:** آمریکا منافع اساسی و گسترده‌ای در منطقه قطب شمال دارد، منطقه‌ای که ما در صدد تأمین نیازهای امنیت ملی‌مان، حمایت از محیط زیست، مدیریت مسئولانه منابع، شناسایی جوامع بومی، حمایت از تحقیقات علمی و تقویت همکاری بین‌المللی در زمینه طیف گسترده‌ای از مسائل در آن هستیم.

جمع بندی

«فراموش کردن اینکه وقتی این جنگ شروع شد، ما متحد شدیم و در کنار هم قرار گرفتیم با خاطره تازه‌ای از حمله‌ای وحشتناک و با عزمی راسخ برای دفاع از میهنمان و ارزش‌هایی که عزیزشان می‌داریم آسان است. من این تصور را که ما دیگر نمی‌توانیم آن وحدت را زنده کنیم قبول ندارم. من با تمام ذرات وجودم باور دارم که ما، یعنی آمریکایی‌ها، هنوز می‌توانیم در حمایت از هدفی مشترک متحد شویم، زیرا ارزش‌های ما صرفاً کلماتی نیستند که بر روی پوست نوشته شده باشند. آنها عقایدی هستند که ما را به اتحاد فرا می‌خوانند و ما را از میان تاریک‌ترین طوفان‌ها به‌عنوان یک کشور، به‌عنوان یک ملت عبور داده‌اند.»

باراک اوباما، رئیس‌جمهور، وست‌پوینت، نیویورک، دوم دسامبر ۲۰۰۹

این استراتژی مستلزم طیف فراگیری از اقدامات ملی و مفهوم گسترده‌ای از آنچه امنیت ملی ما را می‌سازد، است. به‌ویژه، این استراتژی راجع به تجدید رهبری‌مان از طریق رجوع به آنچه بهترین شرایط برای آمریکا است - یعنی از طریق توانایی و نوآوری‌مان، تصور اخلاقی و آزاد بودنمان می‌باشد.

بنابراین موفقیت ما مستلزم رویکردهایی خواهد بود که بتوانند پایدار بوده و نتیجه‌بخش باشند. یکی از دلایل موفقیت کشور ما در نیمه دوم قرن بیستم، توانایی آن در پیگیری سیاست‌ها و تأسیس نهادهایی بود که در طول دولت‌های متعدد دوام آوردند. همچنین حفظ انعطاف‌پذیری برای تحمل موانع و ایجاد تعدیلات ضروری از دلایل موفقیت کشور ما بود.

در برخی موارد، آمریکا قادر بوده است تا این پیشینه را به سال‌های پس از جنگ سرد انتقال دهد. اما با این حال، سؤال‌های بی‌پاسخ، اصلاحات ناتمام و اختلافات عمیق زیادی - در داخل و خارج - وجود دارند که توانایی ما برای پیشبرد منافعمان و تجدید رهبری‌مان را با مشکل مواجه می‌سازد.

برای ایجاد و اجرای کارآمد یک استراتژی امنیت ملی نتیجه‌محور و پایدار باید همکاری مؤثری بین قوای دولت وجود داشته باشد. دولت (اوباما) باور دارد که ما زمانی قوی هستیم که مطابق با قوانین‌مان عمل کنیم، یعنی آن‌گونه که قانون اساسی می‌خواهد. دولت (اوباما) همچنین، تعهد می‌کند که به‌طور فعال با کنگره مشورت کند و از نظارت مؤثر و جدی بر سیاست‌های امنیت ملی خود استقبال می‌کند. ما از کنگره به‌عنوان شریکی تمام‌عیار در ابداع راه‌حل‌های پایدار برای چالش‌های سخت استقبال می‌کنیم و در همان حال برای رسیدن به دیدگاهی بلندمدت درباره منافع آمریکا به فراتر از تیتز روزنامه‌ها می‌نگریم. ما کنگره را تشویق می‌کنیم که نظارت مطابق با اصلاحات اعمال

شده از طریق قانونگذاری را به‌ویژه در سال‌های پس از ۱۱ سپتامبر، دنبال کند.

قوه مجریه باید وظیفه خود را با توسعه رویکردها و طرح‌های منسجم انجام دهد. طرح‌ها و رویکردهایی که توانایی‌ها را در سراسر سازمان‌ها و وزارتخانه‌های این قوه در ارتباط با مسائل فراروی ما به‌کار می‌برند. همکاری در دولت - و با شرکای مان در سطوح قبيله‌ای، محلی و ملی دولت، در صنعت و در خارج - باید اقدامات مان را راهنمایی کند.

این نوع همکاری مؤثر به همکاری گسترده و دوحزبی بستگی خواهد داشت. در طول دوره جنگ سرد، درست همان موقعی که اختلاف‌نظرهای شدیدی راجع به روش مشخص وجود داشت، این باور همواره وجود داشت که رهبران سیاسی آمریکا اهداف مشترکی را مطرح می‌کنند هرچند که راجع به چگونگی رسیدن به این اهداف مشترک اختلاف‌نظر دارند. در شرایط سیاسی امروز، در نتیجه اقدامات هر دو حزب گاهی اوقات گفتگوی امنیتی ملی ما فاقد آن حس هدف مشترک است. این اختلاف‌نظر، آمریکا را در یک وضعیت نامطلوب استراتژیک قرار می‌دهد.

علاوه بر این، اختلاف‌نظر در این موضوع، توانایی ما برای پرداختن به چالش‌های دشوار را با مانع روبرو می‌سازد و یک حس اضطراب و دوگانگی به سیاست‌های ما تزریق می‌کند که می‌تواند سیاست‌های ما و موضع ما در سراسر جهان را تحت تأثیر قرار دهد. حس مذکور باید با حس تجدید شده‌ای از فرهنگ و تعهدی به پذیرش هدف مشترکمان، به‌عنوان آمریکایی‌ها، جایگزین شود.

آمریکایی‌ها ماهیتاً مردمی با اعتماد به نفس و خوش‌بین هستند. ما بدون قدرت فوق‌العاده اسناد تأسیسی خود (ارزش‌ها و قانون اساسی) و توانایی و جرئت نسل‌های آمریکاییانی که زندگی‌شان را - از طریق خدماتشان، فداکاری‌هایشان، آرزوهایشان و دنبال کردن اتحادی کامل‌تر - بر سر آن ارزش‌ها گذاشتند، به جایگاه خود در رهبری دنیا دست نمی‌یافتیم. ما امروزه نیز همان ویژگی‌ها را به‌ویژه در مردان و زنان جوان خود در ارتش و در هم‌تایان غیرنظامی آنها می‌بینیم. مردان و زنانی که در مأموریت‌های پی‌درپی به‌منظور دفاع از کشورمان در مناطق خطرناک خدمت کرده‌اند.

این مسئولیت نباید تنها به‌عهده آنها باشد و تردیدی نیست که ما، به‌عنوان یک ملت، می‌توانیم یک‌بار دیگر از عهده مسئولیت خود برآییم. حتی در دنیایی با چالش‌های فراوان، هیچ تهدیدی بزرگ‌تر از توانایی آمریکا نیست و هیچ فرصتی از دسترس ما خارج نیست. ما هنوز از آن اسناد تأسیسی که ایمانی را به‌وجود آورده‌اند که ما را متحد می‌کند نیرو می‌گیریم. ما همچنین، می‌توانیم توان و جرئت ایجاد اتحادی کامل‌تر را به نمایش بگذاریم و - با انجام این کار - رهبری آمریکا را در جهان احیا کنیم.

تحلیل و ارزیابی

در استراتژی امنیت ملی ۲۰۱۰ آمریکا ابعاد خارجی امنیت ملی مؤلفه‌های تولید فرصت و تهدید امنیتی در محیط بین‌المللی و تأثیرگذار بر منافع ملی آمریکاست، به‌شدت مورد توجه قرار گرفته است. بر همین اساس، مأموریت‌های بنیادین تعریف شده به‌عنوان بایسته‌های امنیت ملی آمریکا نیز تعیین شده است. در استنتاج مختصر محورهای مختلف این سند می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱. هنوز هم تروریسم به‌عنوان جدی‌ترین تهدید این کشور تلقی می‌شود و به همین مناسبت، مقابله با این تهدیدها نیز در صدر برنامه اقدام این کشور قرار گرفته است.

۲. از نظر شیوه اقدام در برابر تهدیدهای امنیت ملی، توجه به چارچوب‌های طراحی شده در این سند در رابطه با مسئله «توسل به زور» از اهمیت حیاتی برخوردار است. آمریکا در این سند، حق توسل یکجانبه به زور به‌منظور تحقق منافع ملی را حق این کشور شمرده و مورد حمایت قرار داده است. براساس این سند، «ایالات متحده باید حق اقدام یکجانبه در توسل به زور را در مواردی که برای دفاع از کشور و منافعمان ضروری باشد، در کنار تلاش برای رعایت استانداردهای ناظر بر توسل به زور، محفوظ بشمارد». همان‌گونه که پیداست، یکجانبه‌گرایی به‌عنوان مسیری مجزا از چندجانبه‌گرایی (همکاری با ناتو و شورای امنیت) بوده و آمریکا چندجانبه‌گرایی را به‌عنوان اقدامی «پشتیبانی» دانسته که مانع از اقدام یکجانبه به زور نمی‌شود. درواقع، تلاش برای همکاری و جلب رضایت شورای امنیت یا جلب مشارکت ناتو در این عملیات‌های نظامی، مانع یکجانبه‌گرایی نوین دولت اوپاما نشده و حق اقدام یکجانبه آمریکا به‌صورت مطلق و متناسب با اقتضای منافع ملی آن محفوظ شمرده شده که مسئله‌ای فراتر از دفاع مشروع است.

این درحالی است که موازین بین‌المللی توسل به زور که در سال ۱۹۴۵ با حمایت آمریکا تدوین و در بند «۴» ماده (۲) منشور ملل متحد و مواد (۴۲) و (۵۱) آن گنجانده شد، چنین اجازه‌ای را به هیچ کشوری نداده و هیچ «حقی» دایر بر اقدام یکجانبه نظامی - جز در حالت دفاع مشروع - وجود ندارد. خاطرنشان می‌شود که در جای دیگری از همین سند، مسئله تعهد دولت آمریکا به اقدام مسئولانه در حمایت از انسان‌ها در موارد وقوع فجایع انسانی و بشردوستانه مورد تأکید قرار گرفته که این امر بیان تلویحی حق مداخله بشردوستانه فراتر از هرگونه چندجانبه‌گرایی و تصمیم شورای امنیت است که طی سال‌های بعد از بحران کوزوو، به‌شدت مورد حمایت حقوقدانان و سیاستمداران آمریکایی بوده است. از طرف دیگر، این رویکرد یکجانبه‌گرایانه سند امنیت ملی آمریکا با آنچه در بخشی دیگر از آن با عنوان «حمایت از نهادهای بین‌المللی و احیای روابط آمریکا با سازمان ملل متحد» بیان شده، ناسازگار است، زیرا یکجانبه‌گرایی در مدیریت و تصمیم‌گیری

توسل به زور، به معنای تضعیف سازمان ملل متحد خواهد بود.

۳. راهبرد امنیت ملی دولت اوپاما، هنگامی که سابقه محیط امنیتی موجود و تغییرات آن بعد از یازده سپتامبر را تبیین می‌کند، با حمایت از موضع‌گیری‌ها و اقدام‌های دولت نومحافظه‌کار بوش، این اقدام‌ها را بخشی از اقدام‌های ضروری در صیانت از امنیت شهروندان آمریکا و امنیت جهانی دانسته و همان‌گویی «جنگ علیه تروریسم» را که بوش به‌کار برده بود، مورد استفاده قرار داده است. تجاوز به افغانستان و عراق، بخشی از سیاست ضدتروریسم قلمداد شده و حتی تصریح شده که این‌گونه اقدام‌های نظامی، حصری نبوده و سیاست آمریکا در مقابله با تروریسم و گروه‌های توسعه‌طلب در جهان، همچنان باقی است.

۴. عامل حوادث یازده سپتامبر، القاعده معرفی و این حوادث، اقدامی علیه «تنها ابرقدرت جهان» توصیف شده است. هدف تدوین‌کنندگان سند امنیت ملی از چنین استدلالی (برای توجیه حمله به افغانستان و عراق)، روشن و آشکار است. زیرا بی‌درنگ پس از استناد چنین اتهامی به القاعده (البته بدون اثبات و ارائه مدارک آن)، اشاره می‌کند که واکنش آمریکا به این تهدید و پیشگیری از تکرار آن در آینده، انجام حمله‌های یاد شده به‌منظور نابودی تروریست‌ها بوده است.

۵. تفاوت موضع دولت اوپاما با گذشته را می‌توان چنین تفسیر کرد که برخلاف سیاست بوش در قائل شدن اولویت نخست برای اقدام نظامی، در این سند دو تفاوت ایجاد شده است: اول تأکید شده که اقدام نظامی تنها به‌عنوان «آخرین گزینه» و تنها در شرایطی خواهد بود که «سایر» راه‌حل‌ها به‌ویژه استفاده از دیپلماسی در تحقق منافع ملی آمریکا کارساز نباشد. براساس این سند، از آنجا که توسل به زور در گاهی اوقات ضروری است، ما تا جایی که بتوانیم، گزینه‌های دیگر را قبل از توسل به زور به‌کار خواهیم گرفت و به‌دقت، هزینه‌ها و خطرهای اقدام را در برابر هزینه‌ها و خطرهای عدم اقدام محاسبه خواهیم کرد. هنگامی که زور لازم باشد، به‌گونه‌ای آن را به‌کار خواهیم برد که ارزش‌هایمان را منعکس و مشروعیت‌مان را تقویت کند و در عین حال، حمایت گسترده بین‌المللی را از طریق همکاری با نهادهایی نظیر ناتو و شورای امنیت تعقیب خواهیم کرد. این تأکید، نوعی امیدواری به احیای چندجانبه‌گرایی است اما کارکرد این چندجانبه‌گرایی و حمایت بین‌المللی، تنها در مرحله‌ای است که اجرای تصمیم یکجانبه یا مدیریت و عملیات پشتیبانی یا ثبات پس از اجرای آن، چنین نیازی را به‌وجود آورد. این راهبرد، نوعی تکرار رهیافت آغاز تهاجم به عراق در سال ۱۹۹۱ است که بدون وجود قطعنامه شورای امنیت انجام شد و در نهایت سکوت شورا در محکومیت آن، ورود برخی اعضای ناتو به صف نیروهای ائتلافی و سپس صدور قطعنامه‌های بعدی شورا در مورد اختیارات اشغالگران، اگر مشروعیت‌زا نبوده باشد، نامشروع بودن آن را به‌شدت تضعیف نمود.^۱

۱. نادر ساعد، راهبردهای ملی ۲۰۱۰ آمریکا و تأثیر آن بر امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران، نامه دفاع، ش سوم، صص ۵۰-۵۲، ۱۳۸۹.

دوم، از کاربرد «پیشدستانه» زور و اقدام نظامی به صورت صریح حمایت نشده، بلکه از تعبیر کلی‌تر «لزوم تأمین منافع ملی آمریکا» استفاده شده تا هم ظرفیت اقدام واکنشی و هم کنشی نظامی را برای دولت و نیروهای مسلح این کشور ایجاد کند.

از این رو، آمریکا همچنان اقدام نظامی علیه کشورهای دیگر یا علیه گروه‌های مخالف غیردولتی (یا تروریستی) در مناطق مختلف جهان را با اندکی «تغییر» در سبک و سیاقی که دولت بوش مورد پذیرش و عمل قرار داده بود، دنبال خواهد کرد و در این رابطه، نه تنها خود را نیازمند تصویب قطعنامه‌های سازمان ملل متحد (شورای امنیت) یا کسب اجازه دولت سرزمینی در موارد حمله به گروه‌های تروریستی ندانسته و منتظر این اقدام‌ها و بررسی‌های بین‌المللی نخواهد ماند، بلکه اقدام نظامی را تنها محدود به «دفاع مشروع در برابر حمله» ننموده و همچنان ظرفیت دفاع پیشگیرانه و همچنین «پیشدستانه» محصول رویه دولت قبلی را (حتی بدون تکرار این واژه) حفظ کرده است. بدیهی است که این محور از راهبرد امنیت ملی آمریکا به دلیل مغایرت با بند «۴» ماده (۲) منشور ملل متحد و اصول حقوق بین‌الملل عرفی، قابل اعتراض در محافل بین‌المللی به ویژه اعتراض رسمی در شورای امنیت خواهد بود و این واکنش، حق همه اعضای ملل متحد (از جمله کشورمان) است.^۱

۶. در این سند، چالش‌های کلیدی جهانی قرن بیست و یکم چنین احصا شده‌اند: تغییرات اقلیمی، توسعه‌طلبی، خشونت‌طلبی، گسترش سلاح هسته‌ای، صلح‌سازی و درگیری‌های مسلحانه، شیوع بیماری‌های واگیردار، جنایت‌های سازمان‌یافته فراملی، حفاظت از اشتراکات جهانی (دریا، هوا و فضا و جنبندگان). همان‌گونه که پیداست، این چالش‌ها به گونه‌ای پردازش شده‌اند که آمریکا نقش طلبکار داشته باشد و بتواند به دیگر کشورها و مناطق جغرافیایی اعمال فشار کند. چالش وجود زرادخانه‌های هسته‌ای آمریکا در این کشور و در مناطق مختلف جهان، از مهمترین محورهایی است که در این میان مورد اشاره قرار نگرفته است. از این منظر، ایده جهان عاری از سلاح هسته‌ای که اوباما در سال ۲۰۰۹ در نشست پراک مطرح کرد و امروزه نیز بخشی از دیپلماسی عمومی این کشور است، در این سند مطرح نشده‌اند تا مطالبه‌های جهانی از این کشور، امکان طرح پیدا نکند.

منبع و مأخذ

- The National Security Strategy of the United States of America, the White House, 1 May, 2010.

شناسنامه گزارش

شماره مسلسل: ۱۰۷۵۹

عنوان گزارش: استراتژی امنیت ملی آمریکا در دوره ریاست جمهوری باراک اوباما

نام دفتر: مطالعات سیاسی (گروه سیاست خارجی)

ترجمه و تدوین: خیراله خیری اصل

ناظران علمی: محمد جمشیدی، مهدی جاودانی مقدم

متقاضی: معاونت پژوهشی

ویراستار تخصصی: —

ویراستار ادبی: —

واژه‌های کلیدی: —

تاریخ انتشار: ۱۳۹۰/۱/۳۰